

Liahona

A historical photograph of a man in a grey coat speaking to a group of people in a room. The man is standing in the center, looking to the right. He is wearing a dark suit and a light-colored shirt. The room is dimly lit, with a candle in a holder on a table in the foreground. There are books and a quill pen on the table. Other people are seated around the room, listening to the speaker. The background shows a wooden structure, possibly a pulpit or a desk.

OMSLAGARTIKEL: Een nieuwe kijk op de profeet Joseph Smith, p. 16

Waarom je kleding belangrijk is, pp. 28, 32

Wat kun je verwachten als je diaken wordt? Zie p. K12

Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevendenden, p. 49

Juni 2006 106e jaargang Nummer 6
LIAHONA 26986-120

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar

Verantwoordelijk redacteur: Jay E. Jensen
Adviseurs: Monte J. Brough, Gary J. Coleman, Yoshihiko Kikuchi

Hoofdredacteur: David L. Frischknecht

Directeur redactie: Victor D. Cave

Senior redacteurs: Larry Hiller, Richard M. Romney

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofdredacteur: Victor D. Cave

Assistent-hoofdredactrice: Jennifer L. Greenwood

Mederedacteurs: Ryan Carr, Adam C. Olson

Assistent-redactrice: Susan Barrett

Redactiemedewerkers: Shanna Butler, Linda Stahle Cooper, LaRene Porter Gaunt, R. Val Johnson, Carrie Kasten, Melvin Leavitt, Sally J. Odekerk, Judith M. Paller, Vivian Paulsen, Jennifer Rose, Christy Rusch, Dan L. Searle, Rebecca M. Taylor, Roger Terry, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb

Directiesecretaresse: Monica L. Dickinson

Marketing manager: Larry Hiller

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo, Collette Nebeker Aune, Brittany Jones Beahm, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kathleen Howard, Denise Kirby, Tadd R. Peterson, Randall J. Paxon

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Kris T. Christensen

Vertaling:

CPB Vertaalbureau
Heschepod 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar

nieuws@liahona.nl

Abonnementenadministratie:

Klantenservice distributiecentrum Frankfort

Tel. 00800 32324357

Fax 0049 6172 492860

Abonnementprijs:

EUR 16,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment

ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks

bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen aan:

Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street,

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar:

liahona@ldschurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albanees, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Grieks, Haïtiaans, Hindi, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshallseilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Samoosaans, Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

© 2006 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-

houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de Liahona mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

U kunt de Liahona in vele talen terugvinden op het internet onder www.lds.org. Engelstalige lektuur staat onder 'Gospel Library'. Voor andere talen, klik op de wereldkaart.

For Readers in the United States and Canada:

June 2006 Vol. 106 No. 6. LIAHONA (USPS 311-480)

Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The

Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North

Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price

is \$10.00 per year; Canada, \$14.00 plus applicable taxes.

Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at

additional mailing offices. Sixty days' notice required for

change of address. Include address label from a recent

issue; old and new address must be included. Send USA

and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center

at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.

Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)

may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake

Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368.

LIAHONA, JUNI 2006

VOOR VOLWASSENEN

- 2 Boodschap van het Eerste Presidium: de stem van de Geest
President James E. Faust
- 8 De volheid van het evangelie: de val van Adam en Eva
- 10 Uit het archief: profiel van een profeet
President Hugh B. Brown
- 16 Joseph Smith: de profeet van de herstelling
- 25 Huisbezoekboodschap: liefdediensten en voor
behoeftigen zorgen
- 32 Fatsoenlijke kleding is belangrijk
- 43 Ervaringen van heiligen der laatste dagen
Achtervolgd *Kimberly Webb*
Nog vijf minuten
Elaine Brown Preslar
Kleine beslissingen, eeuwige
zegeningen *Victor Pino Fuentes*
Hereniging van danspaar
Kurt Stättner
- 48 Post

49 Het gezin steunen

WERELDWIJDE INSTRUCTIEBIJENKOMST VOOR LEIDINGGEVENDEN: HET GEZIN STEUNEN

- 50 Het huwelijk is onmisbaar voor zijn eeuwige plan
Ouderling David A. Bednar
- 56 De plechtige taak om van elkaar te houden en voor
elkaar te zorgen *Ouderling L. Tom Perry*
- 61 Ouders hebben een heilige plicht *Bonnie D. Parkin*
- 66 Een hemels huis, een eeuwig gezin *President Thomas S. Monson*
- 72 Het gezin: een proclamatie aan de wereld

IDEËN VOOR DE GEZINSAVOND

Met bebulp van deze pagina kunt u de Liahona gebruiken om uw onderwijs in de kerk, maar ook thuis, te verrijken.

'Profiel van een profeet',

p. 10: Laat twee gezinsleden

doen alsof ze advocaat

zijn en het vraag-en-

antwoordgedeelte uit het gesprek

in het artikel voorlezen. Laat de

lijst van president Hugh B. Brown

met eigenschappen van een ware

profeet zien, en laat enkele gezins-

leden als getuigen optreden en

vertellen hoe Joseph Smith blijk

gaf van deze eigenschappen.

Lees de laatste drie alinea's van

het artikel voor en getuig van de zegeningen die we ontvangen als we een hedendaagse profeet volgen.

'Vraag en antwoord',

p. 22: Oefen met een

gezinslid het weggeven

van een Boek van

Mormon, door uit te

leggen wat het boek is, door een

lievelingstekst voor te lezen en

door hem of haar uit te nodigen

enkele teksten of hoofdstukken

te lezen. Laat het gezinslid dat het

boek in ontvangst neemt enkele

vragen stellen. Het hele gezin kan

bespreken hoe we de vragen kun-

nen beantwoorden.

VOOR JONGEREN

- 7 Twee namen
Jean Brice Lagoua
- 21 Poster: uitstel
- 22 Vraag en antwoord: wat is de beste manier om met een vriend die naar een andere kerk gaat over het Boek van Mormon te beginnen?
- 26 Korte boodschappen
Het antwoord in het boek *Andrew Confer en Miles T. Tuason*
Mijn keerpunt *Elsworth Gillett*
- 28 Waardering voor heilige zaken
Ouderling D. Todd Christofferson
- 37 Wist je?
- 38 Kom leren en plezier maken *Paul VanDenBerghe*

28 Waardering voor heilige zaken

Ga op zoek naar de KGW-ring die in deze uitgave verborgen is, en denk aan de zegeningen die je ontvangt omdat je de geboden onderhoudt.

'Waardering voor heilige zaken', p. 28: Laat afbeeldingen van mensen zien die verschillende soorten kleding dragen, en vraag waar die gedragen worden. Leg aan de hand van het artikel 'Zondagse kleding' uit dat gepaste kleding een vorm van respect voor onze hemelse Vader is. Vraag de gezinsleden wat voor plaatsen heilig zijn. Bespreek manieren om ervoor te zorgen dat we op heilige plaatsen altijd gepast gekleed zijn.

'De juiste beslissing', p. K6: Speel de twee situaties na die ouderling E. Israel Pérez over het woord van wijsheid vertelt, zonder te verklappen wat zijn beslissing is. Na ieder

rollenspel laat u de gezinsleden raden hoe ouderling Pérez reageerde. Vertel de afloop van de verhalen en gebruik zijn raad om beslissingen te bespreken die gezinsleden nu al kunnen nemen om toekomstige verleidingen het hoofd te bieden.

'De botervloot', p. K10: Laat een gezinslid met behulp van tien muntstukjes of andere kleine voorwerpen de wet van tiende uitleggen. Vertel het verhaal van de botervloot, en bespreek waarom die botervloot zoveel voor Emma betekende. Vertel over persoonlijke ervaringen en geef uw getuigenis over de wet van tiende.

DE KINDERVRIEND: VOOR DE KINDEREN

- K2 Luister naar de stem van een profeet: dankbaar voor zendingswerk *President Gordon B. Hinckley*
- K4 Participatieperiode: onderhoud de geboden *Linda Magleby*
- K6 Van vriend tot vriend: de juiste beslissing *Ouderling E. Israel Pérez*
- K8 Uit het leven van president Wilford Woodruff: de martelaarsdood van de profeet
- K10 De botervloot *Patricia R. Jones*
- K12 Welkom bij de Aäronische priesterschap en de jongemannen *Charles W. Dablsquist II*
- K15 Veel plezier: Persoon uit de Schriften
- K16 Flanelborddoos

K2 Dankbaar voor zendingswerk

OP DE OMSLAG

Voorzijde: foto John Luke.
Achterzijde: foto's Matthew Reier en John Luke.

OMSLAG DE KINDERVRIEND

Foto Ruth Schönwald.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

K=De Kindervriend	Joseph Smith, 10, 16, K8
Aäronisch(e) priesterschap, K12	Kleding, 28, 32 Martelaarsdood, K8
Bekering, 7	Mijn evangeliënormen, K4
Boek van Mormon, 22, 26	Naastenliefde, 25
Diakenen, K12	Onderwijs, 1
Eerbied, 28	Openbaring, 2, 43
Familiegeschiedenis, 46	Plicht jegens God, K12
Fatsoen, 28, 32	Profeten, 10
Flanelborddoos, K16	Schriften, K15
Geboden, K4	Seminarie, 38
Gehoorzaamheid, K4, K6	Tempel, 38
Gezinsavond, 1	Tiende, K10
Heilige Geest, 2	Uitstel, 21
Herstelling, 10, 16	Val van Adam en Eva, 8
Hof van Eden, 8	Voorbeeld, 45
Huisbezoek, 25	Woord van wijsheid, K6
Huisonderwijs, 6	Zendingswerk, 26, K2
Jeugdwerk, K4	Zendingswerk door leden, 22, 38
Jezus Christus, 8, 44	
Jongemannen, K12	

Res
Book Area
M205.5
S836X1
2006
June

SCHILDERU DAVIR KRIVENKO; FOTO BUSATH PHOTOGRAPHY

De stem van de Geest

PRESIDENT JAMES E. FAUST

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Ik ben mij terdege bewust van mijn verantwoordelijkheid om heilige zaken te bespreken. Ik begrijp dat de wereld aan het veranderen is en enorm verschilt van de wereld die ik gekend heb. Waarden zijn verschoven. Eenvoudig fatsoen en respect voor wat goed is verwateren. Er treedt morele duisternis in. In veel opzichten zijn onze jonge mensen de hoop voor de toekomst, net als kostbare diamanten die tegen een donkere achtergrond feller glinsteren.

In de Leer en Verbonden staat: 'Neigt uw oor tot de stem van de levende God.'¹ Iedereen kan de stem van de Geest horen. De Heer zegt: 'De Geest geeft licht aan ieder mens (...) die luistert naar de stem van de Geest.' Hij zegt verder: 'En eenieder die luistert naar de stem van de Geest, komt tot God, ja, de Vader.'² Sommige mensen zijn op zoek naar een overvloedig leven. Paulus zegt duidelijk: 'De Geest maakt levend.'³ En de Heiland zegt: 'De woorden, die Ik tot u gesproken heb, zijn geest en zijn leven.'⁴

Vreugde is een gave

We kunnen ons afvragen wat de vruchten van de Geest zijn. Volgens Paulus zijn het 'liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid,

vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing'⁵. Wij zijn niet op zoek naar een tijdelijk sensatiegevoel, maar naar een blijvende innerlijke vreugde die het resultaat is van lange ervaring en vertrouwen op God. Lehi leerde zijn zoon Jakob: 'De mensen zijn, opdat zij vreugde zullen hebben.'⁶ Om dat hoge doel te bereiken, moeten we naar 'de stem van de levende God' luisteren.

Als levende getuige verklaar ik dat wij vreugde ontvangen als wij naar de Geest luisteren; dat heb ik zelf ervaren. Wie het evangelie naleeft, leert net als de Nephieten 'een leven van geluk'⁷ te leiden. In veel landen over de hele wereld waar de kerk is gevestigd, kunnen leden van de kerk zich bij mijn getuigenis aansluiten. Er zijn veel bewijzen dat vrede, hoop, liefde en vreugde inderdaad de beloofde gaven van de Geest zijn. Verenigd pleiten onze stemmen met al Gods kinderen om van deze gaven gebruik te maken.

Stemmen van de wereld

Maar we horen andere stemmen. Paulus zegt: 'Er zijn (...) vele soorten klanken in de wereld'⁸ die met de stem van de Geest strijden. De stem van de Geest is er altijd, maar dat is een vredige stem. Jesaja zegt: 'En de vrucht der gerechtigheid zal vrede zijn, de

Als levende getuige verklaar ik dat wij vreugde ontvangen als wij naar de Geest luisteren; dat heb ik zelf ervaren.

uitwerking der gerechtigheid rust en veiligheid tot in eeuwigheid.⁹ Die stem probeert de tegenstander te ondersteunen met een groot aantal luide, aanhoudende, overredende en aanlokkelijke stemmen:

- Mopperende stemmen die zogenaamde onrechtvaardigheden verzinnen.
- Klagende stemmen die werk en uitdagingen verafschuwen.
- Verlokkende stemmen die sensuele verleidingen aanbieden.
- Kalmerende stemmen die ons tot vleselijke gerustheid paaien.
- Intellectuele stemmen die complexiteit en superioriteit voorhouden.
- Hoogmoedige stemmen die op de arm van het vlees vertrouwen.
- Vleiende stemmen die ons tot hoogmoed brengen.
- Cynische stemmen die onze hoop vernietigen.
- Onderhoudende stemmen die genotzucht propageren.
- Commerciële stemmen die ons verleiden om geld te besteden 'aan wat geen waarde heeft, [en onze] arbeid aan wat niet bevredigen kan.'¹⁰
- Uitzinnige stemmen die een euforisch gevoel willen opwekken. En dan bedoel ik geen euforie door drugs- of alcoholgebruik, maar door het najagen van levensgevaarlijke sensaties, uitsluitend voor de opwinding. Het leven, ook het onze, is zo waardevol dat we er verantwoording voor moeten afleggen aan de Heer, en we mogen er niet lichtzinnig mee omspringen. Als het verloren gaat, kan het niet meer teruggehaald worden.

Overspoeld door boodschappen

Tegenwoordig worden we overspoeld door talloze stemmen die ons vertellen hoe we moeten leven en hoe we onze verlangens en alles wat ons hart begeert moeten bevredigen. We hebben software, databanken, televisiekanalen, interactieve computermodem's, satellietontvangers en communicatienetwerken die ons met informatie overspoelen.

Er zijn minder toevluchtsoorden en rustplaatsen. Als geen andere generatie worden onze jongeren overspoeld met kwaad en goddeloosheid. Als ik daarover nadenk, moet ik denken aan de woorden van de dichter T. S. Eliot: 'Waar is de wijsheid die we door onze kennis hebben verloren? Waar is de kennis die we door alle informatie zijn verloren?''¹¹

Het is voor het opkomende geslacht wellicht moeilijker om getrouwd te blijven, misschien zelfs moeilijker dan het was om een handkar over de vlakten te trekken. Als iemand in die pionierstijd in de wildernis overleed, werd zijn stoffelijk overschot begraven en trokken de handkarren verder westwaarts. De rouwende overlevenden koesterden hoop voor de eeuwige ziel van de overledene. Als iemand geestelijk overlijdt in de wildernis van zonde, wordt de hoop op het eeuwig welzijn van die persoon echter vervangen door angst en vrees.

De huidige wereld beïnvloedt veel jongeren om alles te willen en wel meteen. Sparen of werken willen ze niet. Dergelijke ongeduldige en egoïstische verlangens maken ze vatbaar voor verleiding. Het Boek van Mormon spreekt over vier categorieën verleidingen die Satan gebruikt:

- Geld en bezit.
- Macht over het vlees.
- Populariteit in de ogen van de wereld.
- Vleselijke lusten en wereldse zaken.¹²

Satan tracht 'hun hart van de waarheid af te wenden, zodat zij worden verblind en de dingen die voor hen zijn bereid, niet begrijpen.'¹³ Hij legt een rookgordijn aan dat ons zicht belemmert en onze aandacht afleidt.

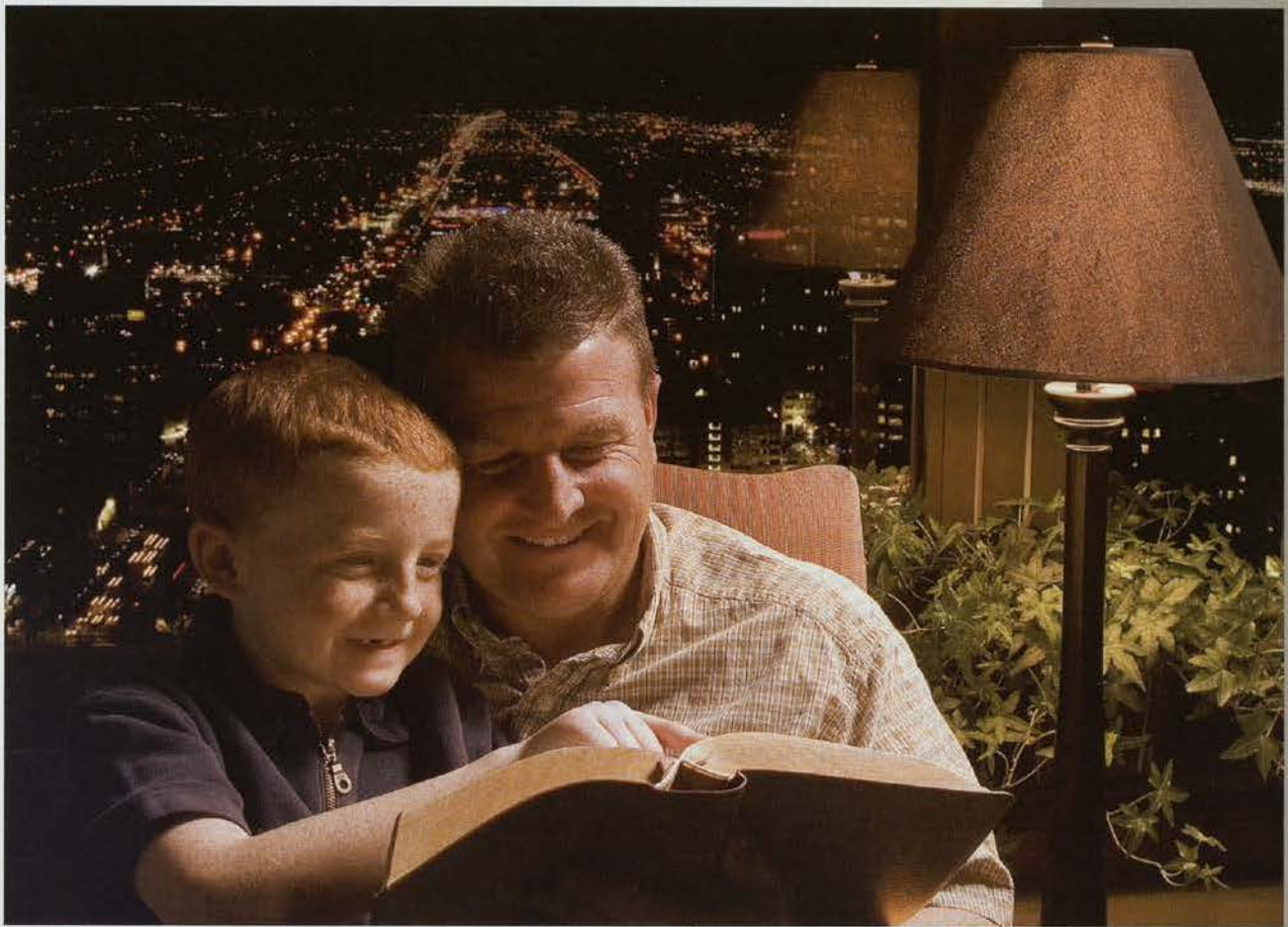
President Heber J. Grant (1856–1945) heeft gezegd 'dat als wij trouw de geboden van God onderhouden, zijn beloften letterlijk in vervulling zullen gaan. (...) Het probleem is dat de tegenstander van de mensenziel het verstand verblindt. Hij gooit zogezegd zand in hun ogen, en zij worden door wereldse zaken verblind.'¹⁴

Rechtschappen stemmen

Hoe kunnen we achterhalen naar welke stemmen we moeten luisteren en welke we moeten geloven? De gevolgen zijn onmetelijk. Om geestelijk te overleven,

Net als kleine druppels water een landschap vormen, wordt ons karakter door onze dagelijkse keuzes gevormd.

moeten we minimaal vier dingen doen.

Ten eerste moeten we onze keuzevrijheid verstandig gebruiken. Amaleki vertelt ons hoe we goede beslissingen kunnen nemen: 'Er is niets dat goed is of het komt van de Heer; en dat wat kwaad is, komt van de duivel.'¹⁵ Ieder moment, steeds weer opnieuw, wordt er van ons verwacht dat wij kiezen tussen wat van de Heer afkomstig is en wat van de duivel afkomstig is. Net als kleine druppels water een landschap vormen, wordt ons karakter door onze dagelijkse keuzes gevormd.

Ten tweede moeten we een doel hebben. Wijlen minister-president van Israël, David Ben-Gurion, heeft ooit het volgende gezegd over Leon Trotski, een van de grondleggers van de Russische communistische revolutie: 'Trotski was volgens hem geen leider. Hij was geniaal, maar hij was geen leider omdat hij geen doel had.'¹⁶ Iedereen heeft een doel in het leven nodig. Als leden van de kerk van Christus moeten wij de uitwerking van onze

behoudenis voor ogen houden.¹⁷ Iemand heeft ooit gezegd: 'Je moet ergens voor staan, anders val je voor alles.'

De rechtschapen Nephieten moesten zich goed concentreren om de stem te horen die de komst van de Heiland aankondigde: 'En het geschiedde (...) dat zij een stem hoorden, die als het ware uit de hemel kwam; en zij wierpen hun blik in het rond, want zij begrepen de stem die zij hoorden niet; en het was geen scherpe stem, evenmin was het een luide stem; maar toch, en ondanks dat het een zachte stem was, doordrong zij hen die haar hoorden tot in hun binnenste, zodat er geen deel van hun lichaam was dat zij niet deed beven; ja, zij doordrong hen tot in de ziel en deed hun hart branden.'¹⁸ Zij hoorden de stem een tweede keer en verstonden die niet. Toen hoorden zij de stem voor de derde keer, 'en zij zetten hun oren open om haar te horen; en hun ogen waren gericht naar de oorsprong van het geluid; en zij keken gestadig naar de

Ik stel een eenvoudige methode voor om het juiste communicati kanaal te kiezen: *luister naar de stem van de Geest. Deze methode is vreedzaam in een wereld die gecharmeerd is van alles wat luid, opdringerig en gejaagd is.*

hemel, vanwaar het geluid kwam.¹⁹ Als wij naar de stem van de Geest moeten luisteren, moeten we onze oren open doen, onze ogen vol geloof naar de oorsprong van die stem richten en gestadig naar de hemel kijken.

Ten derde moeten we ons getuigenis versterken. We moeten allemaal het heilsplan bestuderen en onze relatie tot God beter leren begrijpen. Naarmate wij vol geloof door het leven gaan, zullen we in ons hart geestelijke ervaringen bevestigd krijgen die ons geloof en getuigenis sterker maken.

Ten vierde moeten we de Schriften bestuderen. Ze zijn 'de stem des Heren' en 'de macht Gods tot behoudenis'.²⁰ De Heer heeft ook het volgende over zijn woord in de Schriften gezegd: 'Want het is mijn stem die ze tot u spreekt; want ze worden u door mijn Geest gegeven.'²¹

Ik stel een eenvoudige methode voor om het juiste communicatiekanaal te kiezen: luister naar de stem van de Geest en geef er gehoor aan. Dat is een beproefde, zelfs eeuwige, methode die wellicht niet populair is in onze samenleving die almaar uit is op nieuwe dingen. Die methode vraagt geduld in een wereld die onmiddellijke bevrediging wil. Het is een rustige, vreedzame en subtiele methode in een wereld die hunkert naar alles wat luid, opdringerig, snel, opzichtig en grof is. Deze methode vereist van ons dat wij beschouwend ingesteld zijn terwijl onze omgeving naar lichamelijke prikkelingen op zoek is. (Dat lijkt wellicht een vreemde instelling in een tijd waarin het zelfs niet de moeite loont om zich alle onzin te herinneren waaraan we blootgesteld worden.) Deze methode is een verenigde, samenhangende, eeuwenoude boodschap in een wereld die snel verveeld raakt zonder intensiteit, verscheidenheid en nieuwigheid. Deze methode vereist van ons dat wij in deze visuele wereld met geloof door het leven gaan.²² Met een oog vol geloof moeten wij eeuwige, onzichtbare, geestelijke waarheden aanschouwen, terwijl de meeste mensen uitsluitend op aardse zaken vertrouwen die alleen met lichamelijke zintuigen waarneembaar zijn.

We moeten over geestelijke zaken leren nadenken en naar de influisteringen van de Geest leren luisteren — en het geruis en de storingen van Satan wegfilteren. Naarmate wij beter op de Geest zijn afgestemd, 'zullen uw oren achter u het woord horen: Dit is de weg, wandelt daarop.'²³ Als wij naar de 'stem van de levende God' luisteren, zullen wij 'vrede in deze wereld en het eeuwige leven in de

toekomstige wereld' ontvangen.²⁴ Dat zijn 'de grootste van alle gaven Gods'.²⁵ ■

NOTEN

1. LV 50:1.
2. LV 84:46–47.
3. 2 Korintiërs 3:6.
4. Johannes 6:63.
5. Galaten 5:22–23.
6. 2 Nephi 2:25.
7. 2 Nephi 5:27.
8. 1 Korintiërs 14:10.
9. Jesaja 32:17.
10. 2 Nephi 9:51.
11. 'Choruses from "The Rock"', *The Complete Poems and Plays* (1930), p. 96.
12. Zie 1 Nephi 22:23.
13. LV 78:10.
14. *Leringen van kerkpresidenten: Heber J. Grant* (2002), p. 30.
15. Omni 1:25.
16. Zie Academy of Achievement, 'Interview: Shimon Peres', Internet, <http://www.achievement.org>.
17. Zie LV 46:7.
18. 3 Nephi 11:3.
19. Zie 3 Nephi 11:4–5.
20. LV 68:4.
21. LV 18:35.
22. Zie 2 Korintiërs 4:18; 5:7.
23. Jesaja 30:21.
24. LV 59:23.
25. Zie LV 14:7.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Nadat u dit artikel met een gebed in uw hart hebt bestudeerd, bespreekt u het op een manier dat iedereen aan de bespreking wil deelnemen. Enkele voorbeelden:

1. Zet een radio aan en laat verschillende zenders horen. Vertel dat sommige zenders goed te ontvangen zijn en dat op andere soms ruis te horen is. Vergelijk de ruis met de stemmen van de wereld, en de duidelijke ontvangst met de stem van de Geest. Bespreek enkele adviezen van president Faust over luisteren naar de Geest.

2. Bespreek hoe we beter naar de stem van de Geest kunnen luisteren. Praat met het gezin over enkele van de elf stemmen die president Faust noemt die de ontvangst van de Geest kunnen verstoren, of over de vier manieren die hij noemt 'om geestelijk te overleven'. Vraag de gezinsleden naar ervaringen die ze met de stem van de Geest hebben gehad.

3. Laat de gezinsleden de volgende teksten lezen die president Faust citeert: Johannes 6:63; 2 Korintiërs 3:6; LV 50:1; 84:46–47. Vraag ze naar het gemeenschappelijke thema in deze teksten. Lees gedeelten voor uit het artikel waarin de zegeningen worden beschreven die we kunnen ontvangen als we naar de stem van de Geest luisteren. Getuig van de kracht van de Geest in uw leven.

Twee namen

Om de Heiland te kunnen vertegenwoordigen, moest ik me met mijn vader verzoenen.

JEAN BRICE LAGOVA

Een jaar nadat ik lid van de kerk was geworden, had ik het verlangen om op zending te gaan. Tijdens een gesprek met de bisschop over mijn zendingsaanbeveling vroeg hij: 'Heb je nog problemen met iemand die niet zijn opgelost?'

Ik antwoordde van niet, maar ging voorbij aan de kwade gevoelens ten opzichte van mijn vader. Ik zei dat ik waardig en voorbereid was om te gaan.

De daaropvolgende dagen waren bijzonder pijnlijk. Het idee dat ik me met mijn vader zou moeten verzoenen, gaf me een bitter gevoel. Mijn vader trok zich nooit iets aan van zijn kinderen. We spraken geen van allen meer met hem. Als iemand naar mijn vader vroeg, zei ik altijd zonder wroeging: 'Hij is dood.'

Ik kon geen enkele reden bedenken om me te willen gaan verzoenen met iemand die toch niet naar me zou luisteren. En ik had niet het gevoel dat ik hem ooit iets had aangedaan. Integendeel, ik had het gevoel dat hij naar mij zou moeten komen om mij om vergoing te vragen. Maar het gevoel dat ik met mijn vader moest praten bleef me achtervolgen.

Op een avond ging ik naar hem

toe. Hij woonde zo'n 360 kilometer bij mij vandaan. Het eerste uur van ons gesprek bestond uit beledigingen, wederzijdse beschuldigingen en woorden die echt pijn deden. Ondanks onze boze woorden was ik oprecht van plan om onze geschillen bij te leggen. Met de hulp van de Geest van God waren we na vijf uur eindelijk in staat om met positieve gevoelens afscheid te nemen.

Na vele tranen konden mijn vader en ik elkaar omarmen, tevreden omdat we nu eindelijk wisten waarom we zo lang boos op elkaar waren geweest. Uiteindelijk nam mijn vader een glas warm water dat hij tijdens het spreken langzaam liet leeglopen, zoals we in Afrika plegen te doen als teken van verzoening. Nadat we alles hadden besproken en hij had toegezegd zich van zijn fouten te bekeren, gaf hij mij zijn zegen.

Ik ben mijn hemelse Vader zo dankbaar. Hij heeft me geïnspireerd om met mijn vader te praten waardoor we ons beiden konden bekeren. Als zendeling in het zendingsgebied Abidjan (Ivoorkust)

kon ik trots een naam-bordje dragen met daarop twee namen: Lagoua, de naam van mijn vader, en Jezus Christus, de naam van mijn Heiland. ■

De val

van Adam en Eva

Een serie artikelen met uitleg van leerstellingen die u alleen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen aantreft.

De meeste christelijke kerken leren dat de val een tragische gebeurtenis was, dat als Adam en Eva niet van de verboden vrucht hadden gegeten, zij en al hun nakomelingen nu in onsterfelijke gelukzaligheid in de hof van Eden zouden leven. Maar door geopenbaarde waarheid aan hedendaagse profeten weten we dat de val geen tragische gebeurtenis was — dat Adam en Eva zonder de val geen nakomelingen zouden hebben gehad. Daarom was de val een noodzakelijk element in het plan van onze hemelse Vader om het eeuwig geluk van zijn kinderen te bewerkstelligen.

Geen dood, geen nakomelingen, geen vooruitgang

Lehi leerde zijn zoon Jakob: 'Indien Adam niet had overtreden, zou hij niet zijn gevallen, maar zou hij in de hof van Eden zijn gebleven. (...)

'En zij zouden geen kinderen hebben gekregen; daarom zouden zij in een staat van onschuld zijn gebleven, zonder vreugde, want zij kenden geen ellende; zonder goed te doen, want zij kenden geen zonde.

'Maar zie, alle dingen zijn gedaan in de wijsheid van Hem die alle dingen weet.

'Adam viel, opdat de mensen zouden zijn; en de mensen zijn, opdat zij vreugde zullen hebben' (2 Nephi 2:22–25).

Nadat Adam en Eva van de vrucht van de boom der kennis van goed en kwaad hadden gegeten, werden hun ogen geopend, en Eva zei hoe blij ze was met de kansen die door hun overtreding mogelijk waren gemaakt: 'Als wij niet overtreden hadden, zouden wij nooit nakomelingen gehad

hebben en nooit goed en kwaad gekend hebben en de vreugde van onze verlossing en het eeuwige leven dat God geeft aan alle gehoorzamen' (Mozes 5:11).

Omdat Adam en Eva van de vrucht aten, werden ze sterfelijk en kregen daardoor vele kansen om tussen goed en kwaad te kiezen en tevens de mogelijkheid om kinderen te krijgen. Door de val kregen de kinderen van onze hemelse Vader de kans om op aarde te komen, een lichaam te ontvangen en aan het 'grote plan van geluk' (Alma 42:8) deel te hebben. 'Zo werd dit leven een proefstaat', een tijd om te leren en te groeien, om zich te bekeren en zwakheden te overwinnen, 'een tijd om zich voor te bereiden om God te ontmoeten' (Alma 12:24).

Overtreding, geen zonde

President Joseph Fielding Smith (1876–1972) heeft gezegd: 'Ik noem het aandeel dat Eva in deze val had nooit een zonde; en evenmin beschuldig ik Adam van zonde. (...) Dit was een overtreding van de wet, geen zonde (...) want het was iets dat Adam en Eva moesten doen!'¹

Over dit onderscheid heeft ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen het volgende gezegd: 'Die impliciete tegenstelling tussen *zonde* en *overtreding* herinnert ons aan het voorzichtige woordgebruik in het tweede geloofsartikel: "Wij geloven dat de mens zal worden gestraft voor zijn eigen *zonden*, en niet voor Adams *overtreding*" (cursivering toegevoegd). Ook in de wetgeving kent men een soortgelijk onderscheid. Sommige daden, zoals moord, zijn misdaden omdat ze op zich slecht zijn. Andere daden, zoals zonder vergunning werkzaam zijn, zijn uitsluitend misdaden omdat ze door de wet verboden zijn. Volgens dit onderscheid is de daad die de val veroorzaakt heeft, geen zonde — anders gezegd: slecht op zich — maar een overtreding: verkeerd omdat het formeel verboden was. Die woorden dekken niet altijd een andere lading, maar in verband met de val lijkt dit onderscheid wel zinvol te zijn.'²

Hoewel Adam en Eva niet gezondigd hadden, bracht hun overtreding wel bepaalde gevolgen met zich waaronder de geestelijke en lichamelijke dood. De lichamelijke dood moesten ze aan het eind van hun leven ondergaan, maar de geestelijke dood vond plaats toen ze uit de hof

Alle nakomelingen van Adam en Eva erven bepaalde gevolgen van de val, maar vanwege de verzoening van Jezus Christus zijn we uitsluitend voor onze eigen zonden verantwoordelijk.

van Eden en uit de tegenwoordigheid van God werden verdreven. (Zie Alma 42:9.)

Erfzonde

Door de overtreding van onze eerste voorouders werden ze volgens president Smith 'uit de tegenwoordigheid van God verwijderd (...) en kwam de lichamelijke dood op aarde. De meerderheid (...) [van de christenen] beweren dat ieder kind dat wordt geboren, besmet is met de "erfzonde", ofwel door zijn geboorte in de overtreding van Adam deelt. Het tweede geloofsartikel weerlegt deze dwaze en onjuiste leer.'³ Alle nakomelingen van Adam en Eva erven bepaalde gevolgen van de val, maar vanwege de verzoening van Jezus Christus zijn we uitsluitend voor onze eigen zonden verantwoordelijk. Kinderen die voor de jaren van verantwoordelijkheid sterven, 'zijn levend in

Christus' (Moroni 8:12), en hebben geen bekering of doop nodig. (Zie Moroni 8:8–11.)

Geboden in de hof

De Heer gaf Adam en Eva in de hof van Eden bepaalde geboden, waarvan er twee waren dat ze zich moesten vermenigvuldigen en de aarde vervullen. (Zie Genesis 1:28.) En ze mochten niet van de vrucht van de boom der kennis van goed en kwaad eten. (Zie Genesis 2:17.) Door deze twee geboden werden Adam en Eva min of meer gedwongen om te kiezen. President Smith heeft daarover gezegd: 'De Heer zei tegen Adam dat als hij in zijn huidige staat in de hof wilde blijven, hij niet van de vrucht mocht eten, maar dat hij vrij was om ervan te eten en de dood te ondergaan.'⁴ In dit dilemma kozen Adam en Eva voor de dood — zowel lichamenlijk als geestelijk — waardoor zij en hun nakomelingen konden deelnemen aan het plan van geluk van de Vader, dat tot het eeuwige leven leidt. ■

NOTEN

1. *Doctrines of Salvation*, samengesteld door Bruce R. McConkie, 3 delen (1954–1956), deel 1, pp. 114–115.
2. Zie 'Het grote plan van gelukzaligheid', *De Ster*, januari 1994, p. 68.
3. *Answers to Gospel Questions*, samengesteld door Joseph Fielding Smith jr., 5 delen (1957–1966), deel 1, p. 82.
4. *Answers to Gospel Questions*, deel 4, p. 81.

Profiel

VAN EEN PROFEET

PRESIDENT HUGH B. BROWN (1883–1975)

Hugh B. Brown werd op 24 oktober 1883 in Salt Lake City (Utah) geboren, als zoon van Lydia Jane en Homer Manly Brown. Toen hij vijftien was, verhuisde het gezin naar Canada. Op 17 juni 1908 trouwde hij in de Salt Laketempel met Zina Young Card, een dochter van Charles O. Card (stichter van Cardston [Alberta] in Canada) en een kleindochter van Brigham Young. Zij kregen zes dochters en twee zoons. President Brown was jurist, eerst in Canada en later in de Verenigde Staten. Tijdens de Eerste Wereldoorlog was hij majoor in dienst van het Canadese leger. Van 1946 tot 1950 was hij werkzaam als hoogleraar godsdienst en als coördinator veteranenzaken aan de Brigham Young University. In 1953, toen hij werkzaam was als president van Richland Oil Development Company of Canada, Ltd, werd hij als assistent van de Twaalf geroepen. Op 10 april 1958 werd hij tot apostel geordend, en op 22 juni 1961 werd hij als raadgever van president David O. McKay geroepen. Tot en met het overlijden van president McKay op 18 januari 1970 was hij lid van het Eerste Presidium, waarna hij zijn plek in het Quorum der Twaalf Apostelen weer innam. Hij overleed op 2 december 1975.

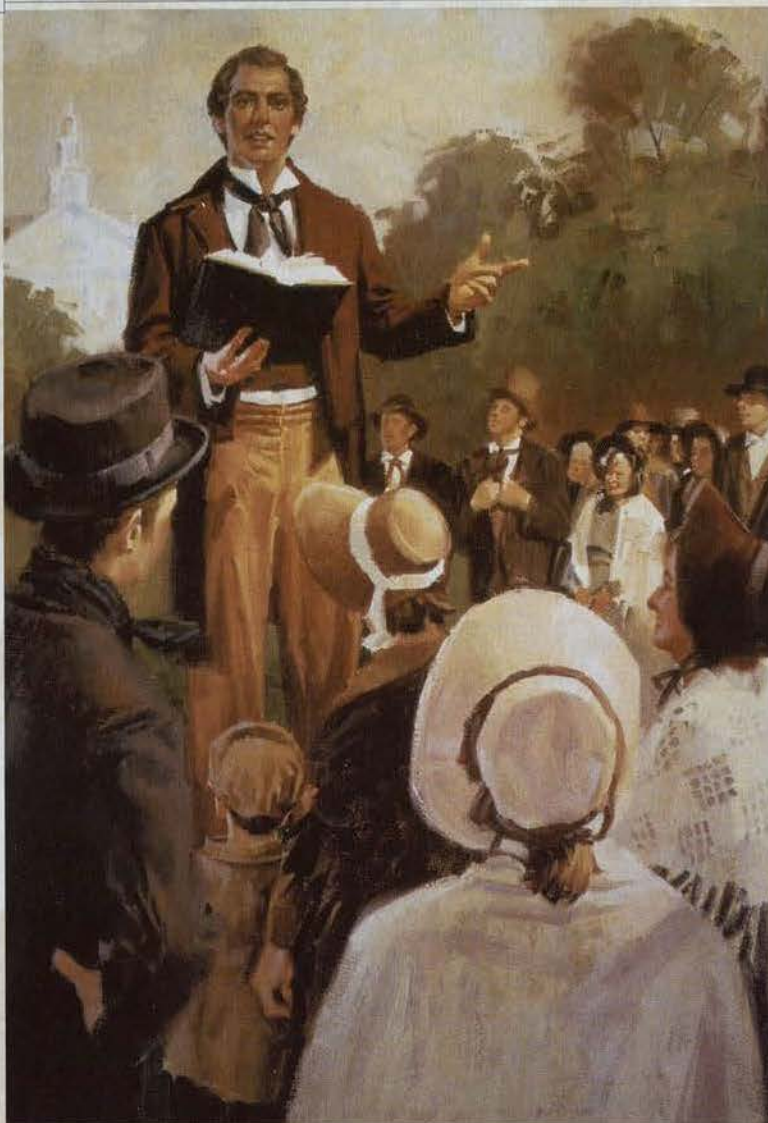
Ik zou graag enkele minuten willen nemen om te getuigen dat het evangelie van Jezus Christus in onze tijd hersteld is en dit zijn kerk is, onder zijn leiding door middel van de profeet Joseph Smith georganiseerd. Ik wil u graag enkele redenen geven voor mijn geloof en mijn trouw aan de kerk. Misschien kan ik dat sneller doen door te verwijzen naar een gesprek dat ik in 1939, vlak voor het uitbreken van [de Tweede Wereldoorlog], in Londen (Engeland) had. Ik had kennisgemaakt met een vooraanstaand Engelsman, lid van het Lagerhuis en voormalig rechter aan het hooggerechtshof van Groot-Brittannië. In mijn gesprekken met hem over diverse onderwerpen, 'kwellingen van de ziel' noemde hij ze, bespraken we zaken en wetten, politiek, internationale betrekkingen en oorlog; en we spraken ook regelmatig over godsdienst. Op een dag belde hij me en vroeg of ik hem in zijn kantoor enkele aspecten van mijn

*Uitsluitend door de
inluisteringen van
de Heilige Geest
kan men de zaken
Gods te weten
komen. Door die
inluisteringen zeg
ik: ik weet dat
Joseph Smith een
profeet van God is.*

geloof wilde uitleggen. Hij zei: 'Ik denk dat er een oorlog zal uitbreken. Als dat het geval is, zult u naar Amerika terugkeren, en zien we elkaar misschien nooit meer.' Zijn uitspraak over de aanstaande oorlog en de kans dat we elkaar nooit meer zouden zien, bleek profetisch. Toen ik naar zijn kantoor ging, zei hij dat hij geïntrigeerd was door enkele dingen die ik hem had verteld. Hij vroeg me of ik een uiteenzetting van het mormonisme wilde geven en die met hem bespreken (...) alsof ik een juridisch probleem besprak.

Hij zei: 'U hebt gezegd dat u gelooft dat Joseph Smith een profeet was. U hebt gezegd dat u gelooft dat God de Vader en Jezus van Nazaret aan Joseph Smith zijn verschenen. Ik kan niet begrijpen dat een jurist uit Canada, een man die getraind is in de logica en bewijsvoering, zulke absurde beweringen kan accepteren. Wat u mij zegt over Joseph Smith lijkt bizar, maar ik wil graag

dat u op zijn minst drie dagen de tijd neemt om een uiteenzetting voor te bereiden en mij de stellingen te laten onderzoeken en u erover te ondervragen.'

Ik stelde voor om meteen te beginnen en een vooronderzoek te houden, een korte bijeenkomst van de tegenpartijen in een rechtszaak, waarbij de aanklager en de gedaagde met hun advocaat bij elkaar komen om elkaars vordering te onderzoeken en te zien of er tot een overeenkomst kan worden gekomen, om de rechtbank later tijd te besparen. Ik zei dat we konden bekijken of we enkele punten van overeenkomst konden vinden, op grond waarvan we mijn 'bizarre' denkbeelden konden bespreken. Daar stemde hij graag mee in.

Ik kan u in de enkele minuten die ik tot mijn beschikking heb slechts een verkorte samenvatting geven van het drie uur durende gesprek dat daarop volgde. Met het oog op de tijd zal ik mij beperken tot het

vraag-en-antwoord-gedeelte. Ik vroeg eerst: 'Mijnheer, mag ik aannemen dat u een christen bent?'

'Dat ben ik.'

'Ik neem aan dat u in de Bijbel gelooft — het Oude en Nieuwe Testament?'

'Jazeker!'

'Geloof u in het gebed?'

'Jazeker!'

'U zegt dat mijn geloof, dat God in deze tijd tot een mens heeft gesproken, bizar en absurd is?'

'Volgens mij wel.'

'Geloof u dat God ooit tot iemand heeft gesproken?'

'Jazeker, daarvoor vinden we in de Bijbel talloze bewijzen.'

'Sprak Hij tot Adam?'

'Ja.'

'Tot Henoeh, Noach, Abraham, Mozes, Jakob, Jozef en andere profeten?'

'Ik geloof dat Hij tot een ieder van hen sprak.'

'Geloof u dat het contact tussen God en de mens ophield toen Jezus op aarde verscheen?'

'Nee, die communicatie bereikte toen een climax, een hoogtepunt.'

'Geloof u dat Jezus de Zoon van God was?'

'Dat was Hij.'

'Mijnheer, gelooft u dat Saulus uit Tarsus, die rechtsgeleerde en tentenmaker was, na de opstanding van Jezus op weg naar Damascus met Jezus van Nazaret sprak, die was gekruisigd, herrezen en naar de hemel opgestegen?'

'Jazeker.'

'Wiens stem hoorde Saulus?'

'Hij hoorde de stem van Jezus Christus, want zo stelde Hij zich voor.'

'Dan (...) kan ik in alle ernst aannemen dat het in de Bijbel gebruikelijk was dat God met de mens sprak.'

'Daar ben ik het denk ik wel mee eens, maar kort na de eerste eeuw na Christus is daar een einde aan gekomen.'

'Waarom is daar volgens u een einde aan gekomen?'

'Dat weet ik niet.'

'Geloof u dat God sinds die tijd niet meer gesproken heeft?'

'Dat weet ik zeker.'

'Daar moet u een reden voor hebben; kunt u mij die reden geven?'

'Ik weet het niet.'

'Ik zal enkele mogelijke redenen noemen: misschien spreekt God niet meer tot de mens omdat Hij dat niet meer kan. Hij is de macht kwijtgeraakt.'

Hij zei: 'Dat zou uiteraard godslastering zijn.'

'Nou, als u dat niet kunt aanvaarden, misschien spreekt Hij niet meer tot de mens omdat Hij ons niet meer liefheeft. Hij is niet langer in de mens geïnteresseerd.'

'Nee,' zei hij, 'God heeft alle mensen lief en Hij is geen aannemer des persoons.'

'Welnu, als Hij tot ons kan spreken, en als Hij ons liefheeft, dan is het enige mogelijke antwoord dat wij Hem niet meer nodig hebben. We hebben zoveel vooruitgang op het gebied van de wetenschap geboekt, we zijn zo verstandig geworden, dat we God niet meer nodig hebben.'

En toen zei hij, en zijn stem trilde toen hij aan de op handen zijnde oorlog dacht: 'Mijnheer Brown, er is nog nooit een moment in de geschiedenis van de wereld geweest dat de stem van God harder nodig was dan nu. Misschien kunt u mij vertellen waarom Hij niet spreekt.'

Mijn antwoord luidde: 'Maar Hij spreekt. Hij heeft gesproken, maar de mens heeft voldoende geloof nodig om Hem te horen.'

Toen vervolgden we ons gesprek met het vaststellen van wat ik een 'profiel van een profeet' noem. (...) We kwamen samen tot de conclusie dat een man die beweert profeet te zijn, de volgende eigenschappen moet hebben.

A. Hij zal moedig beweren dat God tot hem heeft gesproken.

B. Iemand die dat beweert, moet een waardig man met een waardige boodschap zijn; niet iemand die op tafels springt, die van de doden influisteringen ontvangt, of helderziend is, maar iemand met een intelligente, waarheidsgetrouwe boodschap.

C. Iemand die een profeet van God beweert te zijn, moet zijn boodschap zonder angst verkondigen, en geen water bij de wijn doen ten behoeve van de publieke opinie.

D. Als hij inderdaad uit naam van God spreekt, zal hij geen concessies doen, ook al zijn zijn leringen nieuw en in strijd met de aanvaarde leringen van zijn tijd. Een profeet getuigt van wat hij gezien en gehoord heeft en probeert zelden door een twistgesprek zijn standpunt duidelijk te maken. Het gaat om zijn boodschap, niet om hemzelf.

E. Zo'n man spreekt in de naam van de Heer en zegt: 'Aldus zegt de Heer', net als Mozes, Jozua en anderen.

F. Zo'n man voorspelt toekomstige gebeurtenissen in de naam van de Heer, die ook uitkomen, net als Jesaja en Ezechiël.

G. Hij zal niet alleen een belangrijke boodschap voor zijn tijd hebben, maar vaak ook een boodschap voor de toekomst, net als Daniël, Jeremia en anderen.

H. Hij zal voldoende moed en geloof hebben om vervolging te doorstaan en zo nodig zijn leven te geven voor de zaak die hij steunt, net als Petrus, Paulus en anderen.

I. Zo'n man zal onverschrokken goddeloosheid afkeuren. Over het algemeen wordt hij

Mijnheer Brown,' zei hij, 'er is nog nooit een moment in de geschiedenis van de wereld geweest dat de stem van God harder nodig was dan nu. Misschien kunt u mij vertellen waarom Hij niet spreekt.'

Mijn antwoord luidde: 'Maar Hij spreekt. Hij heeft gesproken, maar de mens heeft voldoende geloof nodig om Hem te horen.'

Hij zat en
luisterde
aandachtig.

Toen zei hij:

*'Mijnheer Brown, ik
vraag mij af of de
leden van uw kerk
begrijpen hoe
belangrijk uw
boodschap is.'*

door de mensen in zijn tijd verworpen of vervolgd, maar latere generaties, de nakomelingen van zijn vervolgers, zullen gedenktekens oprichten om hem te eren.

J. Hij zal in staat zijn om bovennatuurlijke dingen te doen, dingen die niemand zonder de hulp van God kan doen. Het resultaat van zijn boodschap en werk is het overtuigende bewijs van zijn profetische roeping. 'Aan hun vruchten [zult gij hen] kennen' [Matteüs 7:20].

K. Zijn leringen zullen volledig in overeenstemming zijn met de Schriften, en zijn woorden en geschriften zullen Schriftuur worden. 'Want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de Heilige Geest gedreven, hebben [gewijde mannen Gods] gesproken' (2 Petrus 1:21).

Ik heb hier slechts een samenvatting gegeven die u verder kunt invullen en uitbreiden. Vervolgens kunt u de profeet Joseph Smith beoordelen aan de hand van de werken en invloed van andere profeten.

Ik heb ruim vijftig jaar het leven van de profeet Joseph Smith bestudeerd, en zeg tot u (...) dat hij volgens deze normen voldoet aan de vereisten van een profeet van God.

Ik geloof dat Joseph Smith een profeet van God was omdat hij als een profeet sprak. Hij was de eerste mens die sinds de moord op de apostelen van Jezus Christus hetzelfde verkondigde als alle andere profeten, [namelijk], dat God tot hem had gesproken. Hij leefde en stierf als een profeet. Ik geloof dat hij een profeet van God was omdat hij deze wereld enkele van de grootste openbaringen heeft gegeven. Ik geloof dat hij

een profeet van God was omdat hij veel dingen voorspelde die zijn uitgekomen, dingen die alleen God tot stand kon brengen.

Johannes, de geliefde discipel van Jezus, heeft gezegd: 'Het getuigenis van Jezus is de geest der profetie' (Openbaring 19:10). Als Joseph Smith het getuigenis van Jezus had, dan had hij de geest der profetie, en als hij de geest der profetie had, was hij een profeet. Ik zeg tot u hetzelfde als ik tegen mijn vriend heb gezegd, dat hij meer dan enig ander mens een getuigenis van Jezus had, want net als de apostelen vanouds, zag hij Hem en sprak hij met Hem. Hij gaf zijn leven voor dat getuigenis. Ik daag een ieder uit om iemand te noemen die meer bewijzen van de goddelijke roeping van Jezus Christus heeft gegeven dan de profeet Joseph Smith.

Ik geloof dat de profeet Joseph Smith een profeet was omdat hij veel bovenmenselijke dingen deed. Een daarvan was de vertaling van het Boek van Mormon. Sommige mensen zullen het niet met me eens zijn, maar ik beweer dat de profeet Joseph Smith met de vertaling van het Boek van Mormon een bovenmenselijke inspanning heeft geleverd. Ik daag u uit (...) om een geschiedenis van de oude bewoners van Amerika te schrijven. Schrijf net als hij, zonder enige achtergrondinformatie. Uw geschiedenis moet 54 hoofdstukken over oorlogen bevatten, 21 historische hoofdstukken, 55 hoofdstukken over visioenen en profetieën. En bedenk dat als u over visioenen en profetieën begint te schrijven, u het verslag tot in de puntjes overeen moet laten stemmen met de Bijbel. U moet 71 hoofdstukken schrijven over leerstellingen en vermaningen, en ook hier moet u elke uitspraak zorgvuldig vergelijken met de Schriften, want anders kan worden bewezen

dat u een oplichter bent. U moet 21 hoofdstukken schrijven over de bediening van Christus, en alles wat Jezus volgens de schrijver heeft gezegd en gedaan, en elk getuigenis dat u in het boek over Hem schrijft, moet volledig overeenstemmen met het Nieuwe Testament.

Ik vraag u: Zou u zo'n taak op u willen nemen? Ik wijs erop dat u bovendien beeldspraak moet gebruiken, vergelijkingen, gelijkenissen, metaforen, beschrijvingen, uiteenzettingen, retoriek, heldendichten, lyriek, logica en parabelen. Kunt u dat doen? U mag niet vergeten dat de man die het Boek van Mormon vertaalde een jongeman was die niet zoveel scholing als u had gehad, maar toch dicteerde hij dat boek in ruim twee maanden en hoefde hij weinig tot geen correcties aan te brengen. Ruim honderd jaar lang hebben enkele van de beste studenten en wetenschappers in de wereld geprobeerd om aan de hand van de Bijbel te bewijzen dat het Boek van Mormon onwaar is, maar niet een van hen is erin geslaagd om ook maar iets te vinden wat niet in volledige overeenstemming met de Schriften is. (...)

Joseph Smith heeft ook andere bovenmenselijke prestaties verricht, waar ik de volgende van wil noemen: hij organiseerde de kerk. (Ik wijs erop dat geen enkele grondwet die door de mens tot stand is gekomen honderd jaar ongewijzigd is gebleven, zelfs de grondwet van de Verenigde Staten niet. De fundamentele wet of grondwet van de kerk is nooit gewijzigd.) Hij bracht de evangelieboodschap aan alle volken, en dat is een bovenmenselijke taak die nog steeds wordt uitgevoerd. Hij vergaderde op Gods gebod duizenden mensen in Zion. Hij stelde het plaatsvervangende werk voor de doden in en bouwde tempels voor dat doel. Hij beloofde dat bepaalde tekenen de gelovigen zouden volgen, en er zijn duizenden getuigen die bevestigen dat die belofte in vervulling is gegaan.

Ik zei tegen mijn vriend: '(...) Ik kan niet begrijpen waarom u zegt dat mijn beweringen bizar zijn. Noch kan ik begrijpen waarom christenen die beweren in Christus te geloven een man zouden willen vervolgen en doden die als enige doel had de waarheid te bewijzen van dingen

die zij zelf ook verklaarden, namelijk dat Jezus de Christus is. Ik kan me voorstellen dat ze Joseph zouden vervolgen als hij had gezegd: "Ik ben Christus." Of als hij had gezegd: "Er is geen Christus." Of als hij had gezegd dat iemand anders Christus was. Dan zouden de christenen die in Christus geloven gerechtvaardigd zijn als zij zich tegen hem zouden

verzetten. Maar wat hij zei, was: "Hem, in Wie u beweert te geloven, verkondig ik aan u, (...) Ik getuig dat ik Hem heb gezien en met Hem heb gesproken. Hij is de Zoon van God. Waarom vervolgt u mij dan?" (...)

Wellicht vraagt u zich af hoe de rechter tijdens ons gesprek reageerde. Hij zat en luisterde aandachtig; hij stelde enkele doordringende vragen, en aan het eind zei hij: 'Mijnheer Brown, ik vraag mij af of de leden van uw kerk beseffen hoe belangrijk uw boodschap is. Beseft u dat?' Hij zei: 'Als wat u mij hebt verteld waar is, dan is het de belangrijkste boodschap voor deze aarde sinds de engelen de geboorte van Christus verkondigden.'

Dit was een rechter, een groot staatsman, een intelligent mens. Hij gaf mij de uitdaging: 'Beseft u hoe belangrijk het is wat u zegt?' Hij voegde daaraan toe: 'Ik zou wensen dat het waar was. Ik hoop dat het waar is. God weet dat het waar zou moeten zijn. Hij zei met tranen in zijn ogen: 'Ik zou in godsnaam wensen dat er iemand op aarde kon verschijnen die met gezag zou kunnen zeggen: "Aldus zegt de Heer."'

Zoals ik al aangaf, hebben wij elkaar niet meer gezien. Maar wat dit alles ondersteunt en overstijgt, en ik zeg dit uit het diepst van mijn hart, is dat ik door de openbaringen van de Heilige Geest weet dat Joseph Smith een profeet van God was. Hoewel deze bewijzen, en vele andere die ik kan noemen, iemand een intellectuele overtuiging kunnen geven, kan men alleen door de influisteringen van de Heilige Geest de zaken Gods echt te weten komen. Door die influisteringen zeg ik: ik weet dat Joseph Smith een profeet van God is. Ik dank God voor die kennis. ■

Een uittreksel van de bewerkte en gepubliceerde versie van een toespraak aan de Brigham Young University op 4 oktober 1955.

Joseph Smith

De profeet van de herstelling

Het is de wereld niet opgevallen dat er op 23 december 1805 een jongetje in een arm boerengezin in Vermont werd geboren. Er werd op aarde weinig aandacht aan besteed, maar niet in de hemel. Deze geboorte was al lang geprofeteerd, zelfs de naam van de jongen was bekend — Jozef. (Zie 2 Nephi 3:15.)

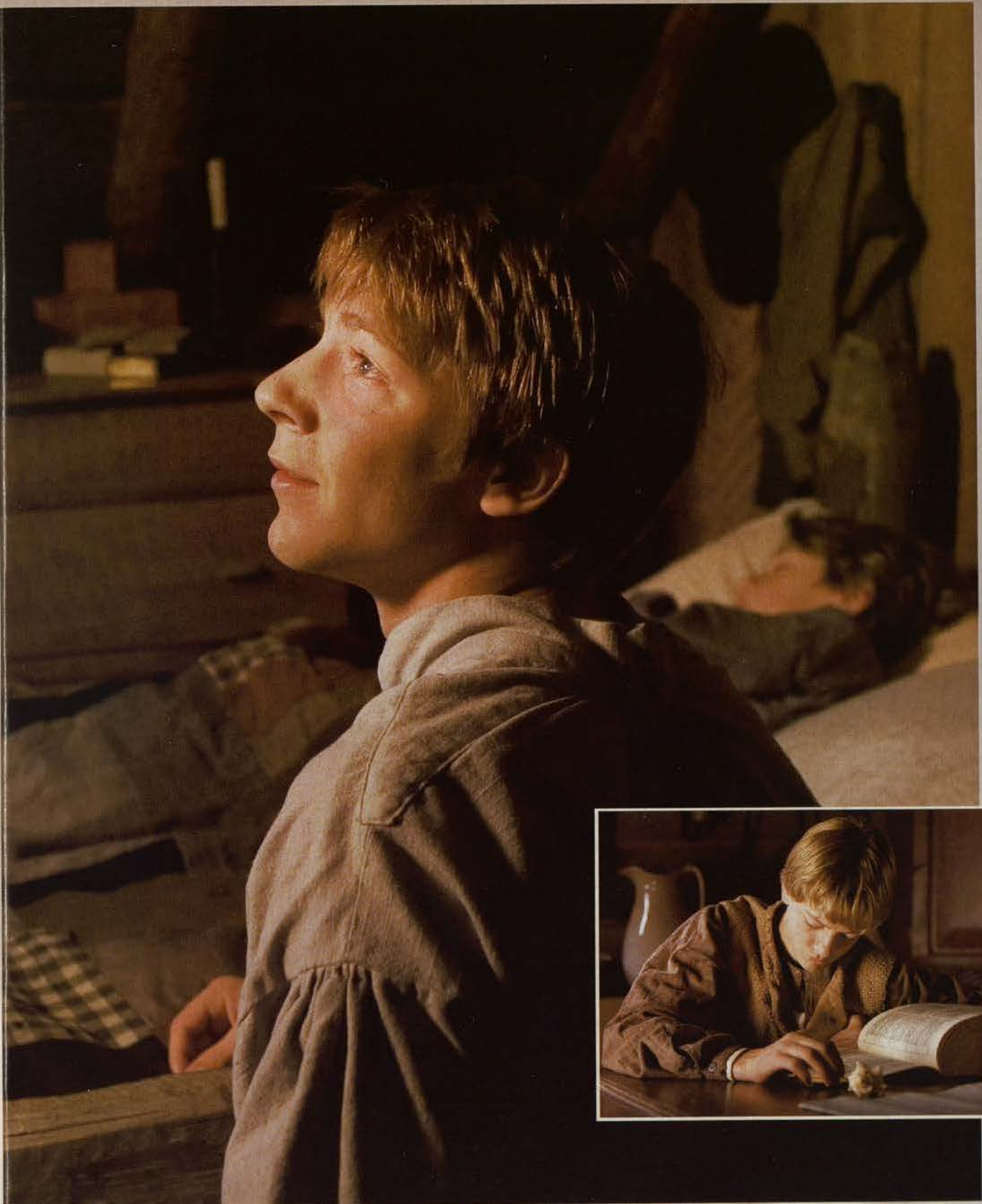
Deze onopvallende jongeman was slechts veertien jaar oud toen de hemelen zich voor hem openden en God de Vader en zijn Zoon

aan hem verschenen. Later leerde de jonge Joseph dat zijn naam 'onder alle natiën (...) zowel ten goede als ten kwade bekend zou zijn' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:33).

Tegenwoordig is zijn naam in het hart van miljoenen ten goede bekend. Zijn verhaal wordt in een nieuwe film verteld: *Joseph Smith The Prophet of the Restoration* [Joseph Smith, de profeet van de herstelling]. Deze afbeeldingen zijn uit de film, die nu in veel bezoekerscentra van de kerk over de hele wereld vertoond wordt.

De jonge Joseph wordt door zijn vader getroost voordat hij een pijnlijke operatie ondergaat (boven); op de rug van zijn oudere broer Alvin (rechts); hij krijgt in zijn kamer instructies van Moroni (tegenoverliggende pagina); hij bestudeert de Bijbel (inzet, tegenoverliggende pagina).

De film laat de bedachtzame, geestelijke kant van de profeet Joseph Smith zien (links), en enkele belangrijke gebeurtenissen uit zijn leven.

Hij maakt zijn vrouw Emma het hof (inzet, linksboven); hij verheugt zich met Emma over de geboorte van hun kind (boven); hij berispt de gevangenvaarders voor hun grove taal (links); hij haalt de gouden platen uit de heuvel Cumorah (linksonder); hij wordt in de gevangenis te Liberty vermoord (onder).

Productie

JOSEPH SMITH, DE PROFEET VAN DE HERSTELLING

Hoe kun je in 68 minuten het verhaal vertellen van iemand die in zijn leven zoveel tot stand heeft gebracht? In dit geval met langetermijnplanning, intense voorbereiding, gebed — en de hulp die filmaatschappijen normaal gesproken niet krijgen. Wie bij het filmen van *Joseph Smith The Prophet of the Restoration* [Joseph Smith, de profeet van de herstelling] aanwezig was, kan getuigen dat er hulp werd verkregen om te bereiken wat ze zelf niet konden bereiken — bijvoorbeeld hulp bij het vinden van de juiste hoofdrolspelers, en twee prachtige dagen om te filmen terwijl het verder steeds slecht weer was.

Het resultaat is een film die de profeet Joseph Smith weergeeft als een man met menselijke eigenschappen, maar met de uitzonderlijke gave om goddelijke leiding te ontvangen en anderen aan de hand daarvan te leiden.

Voor de productie van de film was zorgvuldige coördinatie en planning nodig. Bijvoorbeeld:

- Het filmen nam enkele maanden in beslag, in Nauvoo, de staat New York, een dorp bij Ottawa in Canada,

New Salem Village bij Springfield (Illinois), de Mississippi (rivier), Manchester (Engeland), en de filmstudio van de kerk bij de Brigham Young University in Provo (Utah).

- De film heeft een hoofdbezetting van zo'n veertig personen. Er werkten ruim honderd mensen aan de productie, en aan sommige scènes namen wel driehonderd plaatselijke figuranten deel. Daarnaast hebben veel plaatselijke bewoners meegeholpen met make-up, haarverzorging enzovoort.
- Er werd uitgebreid onderzoek naar de kleding gedaan, zodat de kostuums zo authentiek mogelijk zouden zijn.
- De film is geproduceerd onder toezicht van het Eerste Presidium en met behulp van de afdeling audiovisuele middelen van de kerk. De film ging op 17 december 2005 in première, een week voor de tweehonderdste verjaardag van Joseph Smith, in het Legacy Theater in het Joseph Smith Memorial Building op Temple Square. ■

Het werk achter de schermen omvatte uitgebreide hulp van de filmploeg, de visagisten en schoonheidsspecialisten (links en rechtsonder); sneeuw voor een winterscène in Nauvoo (rechts); en het vervaardigen van een kleine gevangeniscel in een studio (onder).

FOTO VAN FILMSTRIP: © ULTIMATE SYMBOL

Uitstel

ALS JE NIET BEGINT, ZUL JE NOOIT (...)
(ZIE LV 60:13.)

Vraag & antwoord

‘Wat is de beste manier om met een vriend die naar een andere kerk gaat over het Boek van Mormon te beginnen?’

LIAHONA

De beste manier om over het Boek van Mormon te vertellen, is te bidden en de inspiratie van de Geest te volgen. Dat betekent dat je er met iedere vriend of vriendin anders over praat.

Om je voor te bereiden, kun je de inleiding tot het Boek van Mormon lezen. Dat is een goed overzicht van het boek, en je kunt het gebruiken als je iemand erover vertelt.

Als je vriend of vriendin niet weet wat het Boek van Mormon is, geef dan een korte uitleg. Vertel hem of haar dat het eveneens een testament van Jezus Christus is, dat het schriftuur is die door profeten vanouds in Amerika is opgeschreven. Je kunt uitleggen dat het Boek van Mormon voor onze tijd is geschreven en door de profeet Joseph Smith is vertaald. Geef dan je getuigenis van het Boek van Mormon.

Als je een exemplaar van het Boek van Mormon weggeeft, moedig de persoon dan aan om erin te lezen. Je kunt enkele gedeelten aanbevelen. Zendingen moedigen mensen vaak aan om de inleiding,

Bid om inspiratie om te weten te komen hoe je het best met een vriend of vriendin over het Boek van Mormon kunt beginnen.

Bereid jezelf voor door het Boek van Mormon te bestuderen en erover te bidden.

Geef een eenvoudige uitleg van het Boek van Mormon, geef je vriend of vriendin enkele teksten om te lezen en geef je getuigenis van het boek.

Als je geen exemplaar hebt om weg te geven, verwijfs je vriend of vriendin dan naar www.mormon.org of geef hem of haar een geschenkbon.

3 Nephi 11 en Moroni 10:3–5 te lezen. Je kunt ook enkele van je lievelingsteksten voorlezen en vertellen wat ze voor je betekenen.

Als je geen exemplaar van het Boek van Mormon hebt, verwijfs je vriend of vriendin dan naar www.mormon.org of geef hem of haar een geschenkbon. Je vriend of vriendin kan op de website een gratis exemplaar van het boek bestellen. Het boek wordt via de post of door de zendingen thuis bezorgd, afhankelijk van zijn of haar voorkeur.

Het is belangrijk om mensen over het Boek van Mormon te vertellen, omdat het een getuigenis van Jezus Christus en de herstelling van het evangelie is. President Gordon B. Hinckley heeft onlangs gezegd: ‘Het Boek van Mormon is tevoorschijn gekomen door de gave en macht Gods. Het spreekt als een stem uit het stof als getuigenis van de Zoon van God. Het spreekt van zijn geboorte, zijn bediening, zijn kruisiging en herrijzenis, en zijn verschijning aan de rechtschapenen in het land Overvloed in Amerika.

‘Het is een tastbaar ding dat we kunnen

aanpakken, lezen en toetsen. Het bevat een belofte aangaande zijn goddelijke afkomst. Miljoenen hebben de proef op de som genomen en zijn tot de conclusie gekomen dat het een waar en heilig verslag is.' ('De grote dingen die God heeft geopenbaard', *Liabona*, mei 2005, pp. 81-82.)

Nodig je vriend of vriendin uit om net als miljoenen anderen het Boek van Mormon te lezen, erover te bidden en te weten te komen dat het waar is.

LEZERS

Ik had altijd al het verlangen om anderen over het Boek van Mormon te vertellen, maar ik kon nooit een ideale manier bedenken.

In de loop der tijd ontwikkelde ik voldoende vertrouwen in de leerstellingen van het evangelie, en wilde ik anderen laten delen in de vreugde die ik voel als ik Jezus Christus volg. Toen ontdekte ik pas dat als ik iemand een Boek van Mormon wil geven, ik moet getuigen van de veranderingen die het boek in mijn leven en in

het leven van anderen tweewebbrengt. Als we een goede vriendschap hebben, zullen zij door ons voorbeeld te weten komen dat het boek waar is, en zullen ze het verlangen hebben om het te verkrijgen.

Gisela M. (21), Mozambique

Een vriendin van mij, die lid van een andere kerk is, vierde haar verjaardag. Ik besloot haar een exemplaar van het Boek van Mormon te geven. Ik schreef erin dat dit het waardevolste geschenk was wat ik haar kon

geven, en pakte het toen in. Daardoor werd haar nieuwsgierigheid opgewekt en begon ze er meteen in te lezen.

Marcus A. (16), Brazilië

Het kan beangstigend zijn om anderen over het Boek van Mormon te vertellen, maar ik weet dat het goed zal gaan als we van tevoren om de hulp en leiding van de Geest bidden. In de laatste vier exemplaren die ik heb weggegeven, heb ik met een rood potlood enkele van mijn lievelingsteksten (zoals Moroni 10:3-6) gemarkeerd, en er een kaartje als bladwijzer ingedaan. Op die manier heeft de persoon een plek om met lezen te beginnen. Een boek met zo'n 675 bladzijden kan intimiderend zijn. Ik leg meestal uit dat de mensen in het Boek van Mormon de 'andere schapen' zijn die Christus in Johannes 10:16 noemt. Dan geef ik mijn getuigenis.

Rebecca C. (17), Illinois (VS)

Probeer eerst punten van overeenkomst te vinden door je vriend of vriendin te vertellen dat we geloven dat Jezus Christus onze Heiland is en dat de Bijbel het woord van

God is. Vertel hem of haar dat we ook in een ander boek met schriftuur geloven, het Boek van Mormon, dat ook getuigt dat Jezus de Christus is. Je kunt enkele teksten uit de Bijbel voorlezen die over het Boek van Mormon gaan, zoals Psalmen 85:11, Jesaja 29:11-12, Ezechiël 37:15-17 en Johannes 10:16.

Christopher W. (16), Californië (VS)

De beste manier waarop ik anderen over het Boek van Mormon kan vertellen, is om op school en tijdens vakanties altijd mijn Schriften bij me te hebben. Als ik het Boek van Mormon lees, krijg ik vaak de kans om er met anderen over te praten omdat ze willen weten wat ik lees. Dat werkt altijd erg goed en twee vriendinnen hebben me om een Boek van Mormon gevraagd. Ik help ze begrijpen dat God niet alleen de mensen van een bepaald land gedenkt, maar alle mensen.

Matilde C. (18), Peru

Naar ons verlangen en ons gebed kunnen we inzicht krijgen in (...) hoe we iemand met het Boek van Mormon kunnen laten kennismaken. (...) Ieder moet voor zichzelf de beste manier vinden.'

Ouderling Charles Didier van het Presidium der Zeventig, 'Onderwijzen uit het hart', Liahona, juni 2004, p. 13.

Een goede manier om over het Boek van Mormon te beginnen, is te zeggen: 'Ik wil je graag een boek geven over de geschiedenis van een volk dat in Amerika leefde.' Dan schrijf ik mijn getuigenis erin en mijn gevoelens van respect voor het Boek van Mormon. En ik vraag de Heer om mijn vriendin te helpen inzien dat het Boek van Mormon een geïnspireerd boek is.

Ana B. (15), Brazilië

Laat het Boek van Mormon samen met de Bijbel zien. Op die manier kun je uitleggen dat het eveneens een testament van Christus is en dat deze twee boeken elkaar aanvullen. Je kunt ook uitleggen dat Christus naar Amerika is gekomen en dat we door het verslag van zijn bezoek in het Boek van Mormon het leven van Christus beter kunnen begrijpen. Ik weet dat het boek waar is en dat het ons en onze vrienden en vriendinnen kan helpen.

Cathy U. (17), Frankrijk

De antwoorden van zowel de lezers als de Liahona gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

WAT VIND JIJ?

Jonge lezers: Stuur je antwoord, met je naam, geboortedatum, wijk en ring (of gemeente en district), en een foto (met schriftelijke toestemming van je ouders om de foto af te drukken), naar:

Questions and Answers 7/06

50 E. North Temple St. Rm. 2420

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

Of e-mail: liahona@ldschurch.org

Inzendingen moeten uiterlijk op 15 juli 2006 zijn ontvangen.

VRAAG

'Ik ben naar de kerk teruggekeerd en heb na enkele fouten geprobeerd een nieuwe start te maken, maar ik ben bang dat ik weer zal vallen. Hoe kan ik deze angst overwinnen?' ■

Liefdediensten en voor behoefteigen zorgen

Zoek met een gebed in het hart uit deze boodschap de teksten en leringen uit die tegemoet komen aan de behoeften van de zusters die u bezoekt. Vertel over eigen ervaringen en geef uw getuigenis. Nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

Zegeningen van de zustershulpvereniging: Overeenkomstig het motto van de zustershulpvereniging, 'De liefde vergaat nimmermeer', wordt iedere zuster aangemoedigd in alle aspecten van haar leven de reine liefde van Christus te ontwikkelen en toe te passen. Ze wordt ook aangemoedigd om te zorgen voor de leden van haar gezin, wijk en gemeenschap.

Wat is liefde of naastenliefde?

Moroni 7:47: 'Naastenliefde is de reine liefde van Christus en zij houdt eeuwig stand.'

Ouderling Marvin J. Ashton

(1915–1994) van het Quorum der

Twaalf Apostelen: 'Wij stellen naastenliefde vaak gelijk aan het bezoeken van zieken, aan het brengen van eten naar behoeftigen of aan het geven van onze overvloed aan minderbedeelden. Maar eigenlijk is ware naastenliefde veel meer.

'Ware naastenliefde is niet iets wat je weggeeft; het is iets wat je verwerft en een deel van jezelf maakt. En wanneer de deugd van naastenliefde zich in je hart heeft geplant, ben je nooit meer dezelfde. (...)

'De hoogste vorm van naastenliefde wordt wellicht bereikt als wij vriendelijk zijn voor elkaar, als we anderen niet veroordelen of categoriseren, als we elkaar gewoon het voordeel van de twijfel gunnen of onze mond houden. Naastenliefde betekent iemands verschillen, zwakheden en tekortkomingen aanvaarden; geduld hebben met iemand die ons heeft teleurgesteld; of ons niet beledigd voelen. (...)

Naastenliefde is: weigeren misbruik te maken van iemands zwakte en bereid zijn te vergeven wie ons heeft gekwetst. Naastenliefde betekent het

beste van elkaar verwachten.' (Zie 'De tong kan een scherp zwaard zijn', *De Ster*, juli 1992, p. 17.)

Moroni 7:48: 'Bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart dat gij met die liefde (...) vervuld zult zijn.'

Hoe kunnen wij naastenliefde betonen en voor de behoeftigen zorgen?

Anne C. Pingree, tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium: 'Ik getuig net als Alma dat "door kleine en eenvoudige dingen grote dingen worden teweeggebracht" [Alma 37:6]. Door die kleine en eenvoudige zaken thuis — onze dagelijkse daden van naastenliefde — verkondigen wij onze overtuiging: "Hier ben ik, zend mij." Ik getuig dat de verzoening van Jezus Christus in tijd en alle eeuwigheid de grootste daad van naastenliefde is geweest. Bereidwillig heeft Hij zijn leven neergelegd om voor mijn en uw zonden te boeten. Ik betuig mijn toewijding aan zijn zaak en mijn verlangen om Hem altijd te dienen, waar Hij mij ook roept.' ('Naastenliefde: de wereld veranderen, gezin voor gezin', *Liabona*, november 2002, p. 110.)

President Howard W. Hunter (1907–1995): 'Wij smeken u zich met uw machtige invloed ten goede in te zetten voor de versterking van ons gezin, onze kerk en onze samenleving. (...)

'Zij die Christus volgen, streven ernaar zijn voorbeeld na te leven. Zijn lijden voor onze zonden, tekortkomingen, smarten en ziekten behoort ons te motiveren om anderen op dezelfde liefdevolle, barmhartige manier de hand te reiken. Het is zeer gepast dat het motto van de oudste vrouwenorganisatie ter wereld — de zustershulpvereniging van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen — "de liefde vergaat nimmermeer" luidt.' (Zie 'Standvastig in het geloof', *De Ster*, januari 1995, p. 90.) ■

HET ANTWOORD IN HET BOEK

ANDREW CONFER, ZOALS
VERTELD AAN MILES T. TUASON

Broeder Confer, u kunt me over de kerk vertellen,' zei de stem aan de andere kant van de lijn, 'maar niet over het Boek van Mormon.' Christine Yong, onze nieuwe onderzoekster, wilde meer over onze godsdienst te weten komen.

Als zendingen in het zendingsgebied Singapore waren mijn collega en ik blij dat we een onderzoekster als

Christine hadden. Zij en haar zus Sara leken oprecht geïnteresseerd in het evangelie. Maar gedurende de weken dat we hen over het evangelie vertelden, hadden ze wat twijfels over Joseph Smith en het Boek van Mormon. We wilden de moed niet opgeven, dus maakten we een nieuwe afspraak.

Ik ging er samen met de zendingsleider van onze gemeente, Patrick Lim, naartoe, en mijn collega ging met een ander lid op pad. Broeder Lim en ik waren van plan om met Christine over bekering, de doop en de gave van de Heilige Geest te spre-

ken. Als we het over de doop hadden, nodigden we onze onderzoekers meestal uit om zich te laten dopen. Maar we vroegen ons allebei af of Christine wel

klaar was om zich te laten dopen, gezien alle problemen die ze het hoofd moest bieden. We baden om de leiding van de Geest voordat we bij haar aanbelden.

Tijdens de les leek het wel of Christine een goed begrip van bekering en de doop had. Maar toen broeder Lim over de gave van de Heilige Geest sprak, bracht Christine enkele van haar twijfels onder woorden.

'Broeders, ik weet niet of God wel bestaat en of Hij werkelijk mijn gebeden verhoort', gaf ze aarzelend toe.

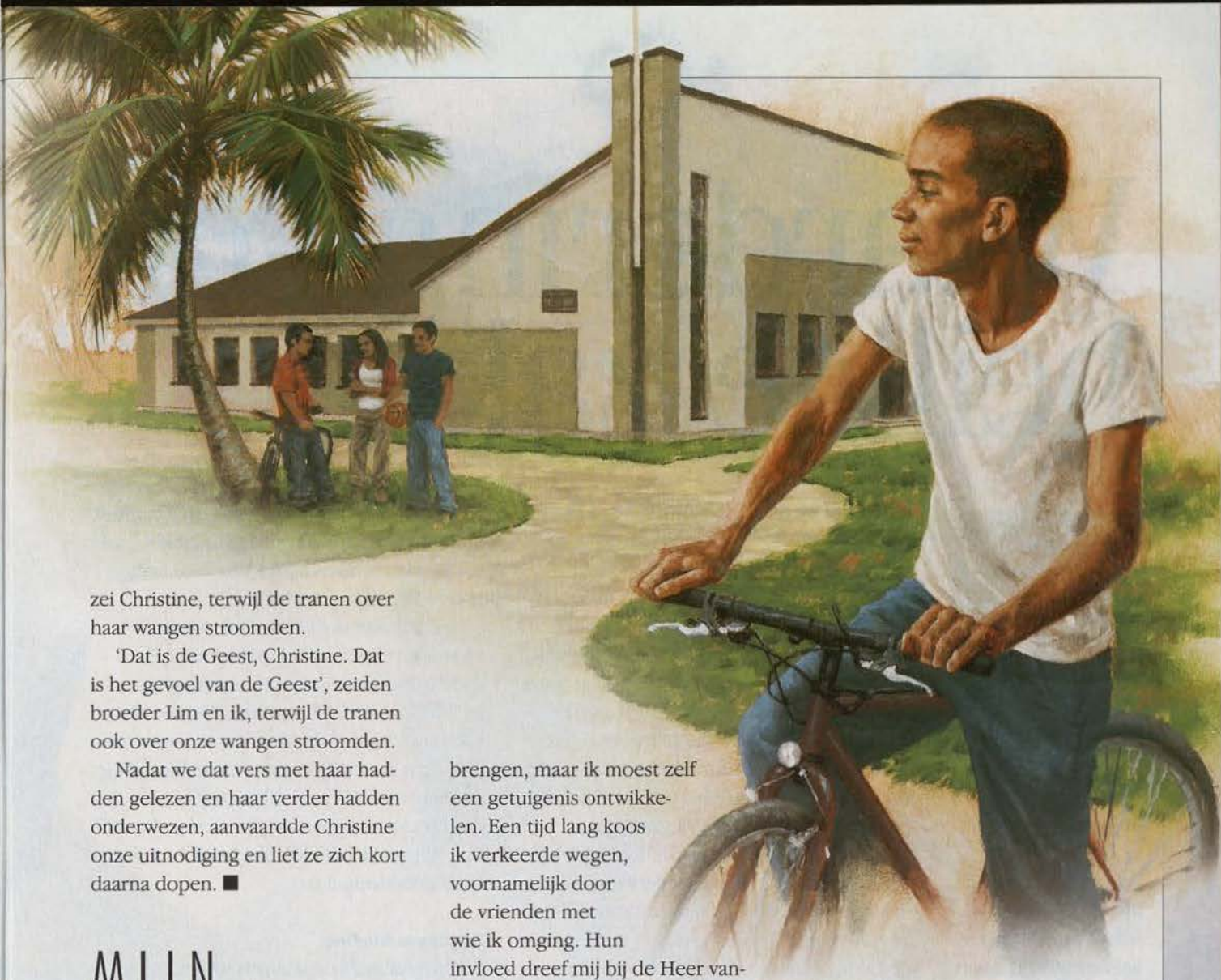
We beschreven voor haar de rustige, vredige gevoelens van de Geest, maar ze was niet vertrouwd met de invloed van de Heilige Geest. Ze had gebeden en in de Schriften gelezen, maar dat leek geen resultaat te hebben.

We wisten even niet wat we moesten zeggen. Toen moest ik aan een tekst denken, en ik had het gevoel dat ik die moest voorlezen, hoewel het een tekst uit het Boek van Mormon was — het boek waaruit we haar niet mochten onderwijzen. Ik vroeg Christine Ether 12:6 voor te lezen: 'Ik wil de wereld tonen dat geloof datgene is waarop men hoopt maar dat men niet ziet; daarom, betwist niet omdat gij niet ziet, want gij ontvangt geen getuigenis dan na de beproeving van uw geloof.'

Toen ik uitlegde dat ons geloof in de Heer beproefd wordt voordat we een antwoord van onze hemelse Vader ontvangen, kreeg ik een sterk gevoel van de Geest in mijn hart. Ik bad dat Christine het ook zou voelen. En dat gebeurde.

'Ik voel het. Ik voel het heel sterk',

zei Christine, terwijl de tranen over haar wangen stroomden.

'Dat is de Geest, Christine. Dat is het gevoel van de Geest', zeiden broeder Lim en ik, terwijl de tranen ook over onze wangen stroomden.

Nadat we dat vers met haar hadden gelezen en haar verder hadden onderwezen, aanvaardde Christine onze uitnodiging en liet ze zich kort daarna dopen. ■

MIJN KEERPUNT

ELSWORTH GILLETT

Ik ben als lid van de kerk in Belize opgegroeid, maar ik was niet altijd een trouwe volgeling van de Heer. Wij bevonden ons als gezin onder de eerste leden in Belize, maar we hadden veel beproevingen. Mijn vader liet ons in de steek, en mijn moeder bleef werkloos met drie kinderen achter.

Door het geloof van mijn moeder in de Heer konden we onze beproevingen overwinnen. Mijn moeder werkte hard om in ons onderhoud te voorzien en ons tot de Heer te

brenge**n**, maar ik moest zelf een getuigenis ontwikkelen. Een tijd lang koos ik verkeerde wegen, voornamelijk door de vrienden met wie ik omging. Hun invloed dreef mij bij de Heer vandaan, in plaats van naar Hem toe.

Mijn keerpunt vond plaats toen ik de meeste tijd met jongeren van de kerk ging doorbrengen. Toen merkte ik wat een geweldige geest zij bij zich hadden. Daardoor kreeg ik veel vreugde in mijn leven. En toen ik mijn vrienden op zending zag gaan om de Heer te dienen, voelde ik een nog sterkere geest.

Ik had helemaal niet over een zending nagedacht totdat ik besloot de Heer in gebed te vragen of dat de juiste weg voor mij was. Toen ik bad, voelde ik de kracht van de Heilige Geest in mijn hart. Ik had nog nooit zo'n sterk gevoel gehad. Toen wist ik dat een zending de juiste weg was. Ik

sprak met mijn gemeentepresident, bereidde me geestelijk en financieel voor en vervulde een voltijdzending.

Ik kan nu zonder enige twijfel zeggen dat ik weet dat dit het herstelde evangelie van Jezus Christus is en dat president Gordon B. Hinckley een hedendaagse profeet, ziener en openbaarder is, door God geroepen om zijn woord te verkondigen en alle mensen in de kudde van onze hemelse Vader terug te brengen. Zoals Moroni heeft gezegd, moeten we het Boek van Mormon lezen, het in ons hart overwegen en erover bidden. Dan zullen we in ons hart antwoord op onze vragen ontvangen. (Zie Moroni 10:3-5.) ■

Waardering voor heilige zaken

Als we naar de kerk of andere heilige gelegenbeden gaan, kleden we ons formeler, niet omdat wij belangrijk zijn, maar omdat de gelegenheid belangrijk is.

OUDERLING D. TODD CHRISTOFFERSON
Van het Presidium der Zeventig

Een tijdje geleden kwam een jongevrouw uit een andere staat in de Verenigde Staten enkele weken bij haar familieleden logeren. De eerste zondag ging ze naar de kerk in een eenvoudige, maar mooie blouse, een rok tot aan de knie, en een lichtgekleurd vest. Ze droeg panty's en nette schoenen, en haar haar was eenvoudig, maar zorgvuldig gekamd. Haar uiterlijk wekte een indruk van jeugdige elegantie.

Helaas voelde ze zich er meteen al niet thuis. Het leek wel of alle andere jongevrouwen van haar leeftijd vrijetijdsrokken droegen, sommige een eindje boven de knie, met een strak T-shirtachtig topje dat rond hun middel nauwelijks de bovenkant van de rok raakte, geen sokken of panty's, en oude sportschoenen of teenslippers.

Je zou hopen dat de andere meisjes bij het zien van het nieuwe meisje hadden ingezien hoe ongepast hun kleding voor de kapel en de sabbat was en onmiddellijk hun leven zouden beteren. Helaas deden zij dat niet en was het de bezoeker die, om erbij te horen, de mode van haar gastwijk overnam.

Dat is een voorbeeld van een van mijn zorgen. Wat betreft de samenleving in het algemeen ben ik bang dat veel mensen van mijn generatie jullie geen gevoel hebben bijgebracht voor wat heilig is. In dit artikel hoop ik jullie vermogen te vergroten om te herkennen wat heilig is en daar eerbied voor op te hebben. Van de vele heilige zaken waar we

eerbied voor moeten hebben — de Schriften, de profeten, ons lichaam, de Godheid — wil ik me concentreren op respect voor heilige plaatsen en gebeurtenissen.

Veel van wat ik duidelijk wil maken, is eigenlijk niet van de ene persoon aan de andere door te geven. Het moet in ons innerlijk groeien. Maar als ik jullie over die zaken kan laten nadenken, kan de Geest wellicht op je inwerken zodat niemand anders je hoeft te vertellen wat heilig is of hoe je daarop moet reageren — dan voel je dat zelf aan. Het wordt een deel van jezelf en in feite is dat goeddeels al zo.

Zondagse kleding

Onze tempels en kerkgebouwen zijn als heilig gebouw aan de Heer gewijd. Op iedere tempel staan de woorden: *De Here gewijd — het huis des Heren*. Als we waardering hebben voor heilige zaken, zou dat ertoe moeten leiden dat we ons in en bij die gebouwen eerbiedig gedragen en uitlaten. Het zou ertoe moeten leiden dat we ons op een bepaalde manier kleden als we erheen gaan.

Onfatsoenlijke kleding onteert het lichaam — Gods heiligste schepping. En onfatsoenlijke, slonzige vrijetijdskleding en verzorging op heilige momenten en plaatsen, bespotten de heiligheid van het huis van de Heer en wat daar plaatsvindt.

Jaren geleden gebruikte mijn wijk in Tennessee het gebouw van een middelbare school voor de zondagsdiensten, terwijl ons kerkgebouw, dat door een tornado was

Jullie zijn een heilige in de geweldige bedeling van de laatste dagen — zorg ervoor dat dat aan je te zien is.

beschadigd, werd opgeknapt. Een gemeente van een andere kerk gebruikte dezelfde school voor hun erediensten terwijl hun nieuwe gebouw in aanbouw was.

Ik was geschokt toen ik zag wat de leden van die andere kerk naar hun diensten droegen. Ik zag geen enkele man met een kostuum of een stropdas. Ze leken op weg te zijn naar de golfbaan of er net vandaan te komen. Het was moeilijk om een vrouw te ontdekken met een jurk of iets anders dan een vrijetijdsbroek of zelfs een korte broek. Als ik niet had geweten dat ze naar die school gingen voor kerkdiensten, zou ik hebben aangenomen dat er een of ander sportevenement plaatsvond.

De vergelijking van de kleding van onze wijkleden met hun slechte voorbeeld viel duidelijk in het voordeel van onze wijk uit, maar ik begin te vermoeden dat we niet meer zo anders zijn en dat we lijken af te glijden naar die lagere norm. We hadden vroeger de uitdrukking 'zondagse kleding'. Men begreep dat als zijnde de beste kleding die men had. Wat voor kleding dat was, varieerde al naar gelang de cultuur en economische omstandigheden,

maar het was het beste wat men had. We beledigen God als we naar zijn huis gaan, vooral op zijn heilige dag, en er niet netjes verzorgd uitzien en

niet zo zorgvuldig en fatsoenlijk gekleed gaan als onze omstandigheden toelaten. Als een lid uit de heuvels van Peru een rivier moet doorwaden om naar de kerk te gaan, zal de Heer beslist niet beledigd zijn als zijn witte overhemd wat vlekken van het modderige water heeft. Maar hoe kan het God nu geen verdriet doen als Hij ziet dat iemand die meer kleren bezit dan hij nodig heeft en die de kerk met gemak kan bereiken, toch met een verkreukelde broek en een T-shirt in de kerk verschijnt.

Ik heb tijdens mijn reizen rond de wereld gemerkt dat leden van de kerk met het minste geld er op de een of andere manier in slagen om in schone, mooie kleding naar de kerk te gaan — de beste kleren die ze hebben — terwijl mensen die meer dan genoeg hebben, degenen zijn die nog wel eens in vrijetijds- of zelfs slonzige kleding verschijnen.

Is kleding belangrijk?

Sommige mensen beweren dat kleding en kapsel niet uitmaken, dat het om je innerlijk gaat. Ik geloof dat het inderdaad om iemands innerlijk gaat, maar dat baart me nu juist zorgen. Als iemand zich niet netjes kleedt om naar een heilige plaats of gebeurtenis te gaan, dan zegt dat iets over het innerlijk van die persoon. Misschien is het hoogmoed, of opstandigheid, of iets anders, maar het zegt op zijn minst: 'Ik snap er niets van. Ik snap het verschil niet tussen heilige en wereldse zaken.'

In die toestand nemen mensen gemakkelijk afstand van de Heer. Zij waarderen niet wat zij hebben. Ik maak me zorgen over hen. Als ze geen begrip en waardering hebben voor heilige zaken, lopen zij het risico om uiteindelijk al het belangrijke kwijt te raken. Jullie zijn een heilige in de geweldige bedeling van de laatste dagen — zorg ervoor dat dat aan je te zien is.

Deze beginselen zijn van toepassing op alle activiteiten en gebeurtenissen die heilig

zijn of eerbied verdienen: doopdiensten, bevestigingen, ordeningen, het zalven van zieken, het bedienen van het avondmaal, enzovoort. In de Leer en Verbonden staat dat in de verordeningen van het priesterschap 'de macht der goddelijkheid kenbaar' wordt gemaakt (LV 84:20). Ik waardeer priesters, leraren en diakenen die een net overhemd (zo mogelijk wit) en een stropdas dragen om het avondmaal te zegenen of rond te dienen. Zij geven blijk van waardering en respect voor God en voor de gebeurtenis.

Onlangs las ik een memo van een man die zijn collega's aanmoedigde om een kostuum en stropdas te dragen als ze samen bij een openbare gelegenheid verschenen die was georganiseerd om een eerbetoon aan hun organisatie te brengen. Zij waren een particulier bedrijf, niet godsdienstig van aard, waardoor we het woord heilig niet kunnen gebruiken, maar hij begreep het principe dat sommige zaken respect verdienen en dat onze wijze van kleden daar een uiting van is. Hij zei dat hij zich formeler zou kleden, 'niet omdat ik belangrijk ben, maar omdat deze gelegenheid zo belangrijk is.' Zijn opmerking bevat een belangrijke waarheid. Het gaat eigenlijk niet om ons. Het gaat om God als we ons gedrag en onze kleding als uiting van respect voor heilige gelegenheden en plaatsen aanpassen.

Zegeningen voor eerbied

Als jullie een diepe eerbied voor heilige zaken ontwikkelen, zul je herhaaldelijk en vervolgens voortdurend het gezelschap van de Heilige Geest hebben. Dan zul je groeien in kennis en waarheid. In de Schriften wordt het beschreven als een licht dat steeds 'helderder [wordt] tot de volle dag toe' (LV 50:24). Dat proces wordt ook wel eens voortgaan van genade op genade genoemd. De Heiland zelf maakte op die manier vooruitgang tot Hij een volheid ontving, en jij kunt in zijn voetspoor volgen. (Zie LV 93:12-20.) Dat is waar eerbied voor heilige zaken toe leidt.

Aan de andere kant zullen mensen die heilige zaken niet waarderen, ze kwijtraken. Zonder eerbied voor die zaken, zal hun houding en gedrag steeds nonchalanter

Het gaat om eerbied ten opzichte van de Heer als we ons gedrag en onze kleding als uiting van respect voor heilige gelegenheden en plaatsen aanpassen.

worden. Zij zullen afdrijven van de ankerplaats die zij door hun verbonden met God zouden kunnen hebben. Hun gevoelens van verantwoordelijkheid ten opzichte van God zullen afnemen en vervolgens vergeten worden. Daarna geven ze alleen nog maar om hun eigen gemak en het bevredigen van hun ongebreidelde verlangens. Uiteindelijk gaan zij heilige zaken verachten, zelfs God, waarna zij zichzelf gaan verachten.

Heilige zaken met zorg bejegenen

Bedenk altijd dat je, naarmate de heiligheid in je toeneemt en je meer kennis en begrip krijgt, voorzichtig met die zaken moet omgaan. De Heer zegt: 'Bedenkt dat hetgeen van boven komt, heilig is, en dat u er behoedzaam en beteugeld door de Geest over moet spreken' (LV 63:64). Hij gebiedt ons ook dat wij geen paarden voor de zwijnen mogen werpen of heilige zaken aan honden mogen geven. (Zie 3 Nephi 14:6; LV 41:6.) Dat betekent dat heilige zaken niet besproken mogen worden met mensen niet zijn voorbereid om ze te begrijpen.

Ga verstandig om met wat de Heer je geeft. Het is vertrouwelijk. Je zou bijvoorbeeld niet met iedereen over de inhoud van je patriarchale zegen praten.

Alles wat heilig is, wordt geopenbaard en bijeengebracht in deze laatste, geweldige bedeling. Met de herstelling van het evangelie, de kerk en het priesterschap van Jezus Christus, hebben wij een bijna niet te bevatten voorraad heilige zaken in handen. Wij kunnen ze niet verwaarlozen of ons laten ontglippen.

In plaats van zorgeloos te worden, hoop ik dat je steeds gehoorzamer zult worden. Ik hoop dat je zo zult denken en voelen en je zo zult kleden en gedragen dat je eerbied en respect toont voor heilige zaken, plaatsen en gelegenheden. Het is mijn gebed dat er waardering voor heilige zaken als dauw des hemels op je ziel zal neerdalen. Moge het je nader tot Jezus Christus brengen, die is herrezen, die leeft, en die je Verlosser is. Moge Hij je heiligen zoals Hij geheiligd is. ■

Uit een toespraak, gehouden tijdens een haardvuuravond van de kerkelijke onderwijsinstellingen, op 7 november 2004.

Fatsoenlijke kleding is belangrijk

Het is niet altijd even makkelijk om ingetogen gekleed te gaan. Hier bespreken leden van de kerk hun antwoorden op de volgende vragen: Hoe kunnen we ervoor zorgen dat onze kleding fatsoenlijk is? Wat hebt u in uw gezin, wijk of ring (gemeente of district) gedaan om een fatsoenlijke stijl te bevorderen? Wat hebt u over het belang van fatsoenlijke kleding geleerd?

Wie wilde ik worden?

Enkele jaren geleden is mijn houding ten opzichte van fatsoenlijke kleding veranderd. Toen ik me omkleedde om naar een activiteit van de kerk te gaan, trok ik een kort broekje aan. Ik stond er helemaal niet bij stil dat ik ongepast gekleed was. Tijdens de activiteit die dinsdag, gaven de zendelingen ons wat praktische tips over zendingswerk. Een van de laatste lege stoelen stond naast mij. Heel even begonnen de zendelingen zo discreet mogelijk te debatteren wie er naast mij zou gaan zitten. Hoewel ze het nooit tegen me gezegd hebben, begreep ik dat ze zich vanwege mijn kleding ongemakkelijk voelden.

Ondanks mijn gevoelens van onbehagen begon ik te begrijpen wat het betekende om fatsoenlijk gekleed te gaan. Ik besepte dat ik de deugdzame jongemannen in verlegenheid bracht — en dat ik ondeugdzaam mannen zou kunnen aanmoedigen. Ik begon beter te begrijpen met wat voor personen ik wilde omgaan, en, wat nog belangrijker is, wat voor persoon ik wilde zijn. Vanaf dat moment was ik niet alleen klaar voor de veranderingen

die ik moest ondergaan, maar keek ik er ook naar uit.

Chelsea Anderson, Ohio (VS)

Een fatsoenlijke modeshow

In oktober 2004 hebben de jongevrouwen en jongemannen uit onze ring de modeshow 'Fatsoenlijke kleding' georganiseerd die op de brochure *Voor de kracht van de jeugd* was gebaseerd. De modeshow bestond uit drie delen: vrijetijdskleding, sportkleding en avondkleding. We lieten iedere jongeman en jongevrouw drie setjes kleding uitkiezen, waarbij we ze hielpen bepalen welke kleding gepast was. We nodigden ook hun leiders en ouders uit. We gebruikten teksten uit de Schriften waarin ons lichaam een tempel wordt genoemd (zie 1 Korintiërs 6:19–20) en ook de raad van onze profeet, president Gordon B. Hinckley. De activiteit had een positieve invloed. De jonge mensen in onze ring zijn nu meer geneigd om zich op gepaste wijze te kleden en te verzorgen.

Teresa de Jesús Contreras de Ramírez, Mexico

Adviezen voor fatsoenlijke kleding

Het is tegenwoordig moeilijk om ingetogen gekleed te gaan, vooral voor meisjes. Dat weet ik omdat ik een jongevrouw ben. Maar we *kunnen* ons altijd fatsoenlijk en toch modieus kleden. Hier zijn enkele adviezen waar ik altijd iets aan heb:

- Koop enkele lange T-shirts zonder mouwen in

GEPAST EN MODIEUS

Toen ik jonger was, wilde ik me net als mijn leeftijdgenoten op school kleden. Ik luisterde met tegenzin naar het advies van mijn moeder om me fatsoenlijk te kleden. Nu ben ik mijn moeder dankbaar voor haar duidelijke instructies en voorbeeld. Ik heb nu zelf een getuigenis van het belang van fatsoenlijke kleding. Het is echt mogelijk om je gepast en modieus te kleden.

Roberta Eggenberger,
Zwitserland

GETUIGENISSEN VAN FATSOEN

Nadat ik lid van de kerk was geworden, ging ik geleidelijk aan begrijpen waarom ik me fatsoenlijk moest kleden. Nu kijk ik met respect naar mensen die fatsoenlijk gekleed gaan en een kuise blik in hun ogen hebben. Het is niet altijd gemakkelijk om je fatsoenlijk te kleden, maar als we ons best doen, zal God ons helpen.

Olga Khripko
(Oekraïne)

Ik geloof dat we blijik geven van nederigheid en respect ten opzichte van onze hemelse Vader als we er verzorgd en gepast gekleed uitzien.

Sharlene Cherry
(Filipijnen)

verschillende kleuren die je in je broek kunt stoppen en onder korte shirts kunt dragen zodat je je buik niet ziet.

- Naai een rand stof aan de onderkant van korte shirts.
- Als je een katoenen shirt koopt, koop dan een maat groter zodat het niet te strak of te kort is als je het hebt gewassen.
- Koop langere korte broeken op de jongensafdeling, als ze tijdens de zomer verkrijgbaar zijn.
- Als de bovenkant van een jurk ongepast

is, kun je de bovenkant eraf knippen en er een rok van maken. Koop dan een leuk bovenstukje dat erbij past.

- Ga al ver van tevoren op zoek naar kleding voor bijzondere gelegenheden, zodat je niet in de verleiding komt om op het laatste moment iets te kopen dat ongepast is.

Veel meisjes kleden zich niet fatsoenlijk omdat ze denken dat het te moeilijk is. Maar ik weet dat het mogelijk is!

Jami Elsmore, Nevada (VS)

BESCHERMING TEGEN VERLEIDING

'Als jullie je fatsoenlijk kleden en gedragen, zul je

tegen verleidingen beschermd worden. Het is soms moeilijk om fatsoenlijke kleding te vinden, maar met enige moeite is het wel mogelijk. (...) Je [kunt] er aantrekkelijk uitzien zonder onfatsoenlijk te zijn. (...) Maar je moet grenzen stellen, als het ware een streep in het zand trekken, waar je absoluut niet overheen wilt gaan.'

President Gordon B. Hinckley,
'Blijf op het rechte pad',
Liahona, mei 2004, p. 114.

Een dagelijkse herinnering

Ik heb een afbeelding van de Heiland en van de Londentempel in mijn kledingkast hangen. Als ik de kast opendoe om kleren te pakken, word ik er altijd aan herinnerd om rein te zijn en me fatsoenlijk te kleden, zodat ik op een dag naar de tempel kan gaan.

Carolyn Bailey, Engeland

Strakke kleding is ook ongepast

Veel mensen denken dat ongepaste kleding alleen met onvolgende bedekte lichaamsdelen te maken heeft. Maar strakke kleding is ook ongepast, zelfs als het lichaam helemaal bedekt is. En dat geldt voor mannen en vrouwen. Veel mensen beseffen niet dat strakke kleding de aandacht op het lichaam vestigt, wat afleidt van het doel van onderwijs, carrière, leiderschap en kerkbezoek. Als je kleding niet strak zit, wordt de aandacht eerder op je gezicht gericht, waardoor de communicatie wordt bevorderd.

Judith Rasband, Utah (VS)

Het lichaam is een tempel

Ik woon in Bahia (Brazilië), waar we een warm klimaat hebben, waardoor het soms moeilijk is om je fatsoenlijk te kleden. Maar ik krijg een bijzonder gevoel als ik me zo kleed dat de Geest bij me kan zijn. Ik weet dat het lichaam een tempel van God is en dat we er respect voor moeten hebben.

Stephan Cerqueira Levita (Brazilië)

Een gebedszaak

Na een ontmoedigende dag om voor twee van mijn dochters een avondjurk te vinden, gingen we met tranen van vermoeidheid naar huis. We hadden geen enkele gepaste jurk gezien. Ik moedigde mijn dochters aan om er in gebed met de Heer over te praten. Ze keken me verbaasd aan, helemaal niet overtuigd dat kleding een

gebedszaak kon zijn. Ik beloofde ze dat de overtuiging van Nephi in 1 Nephi 3:7 zowel op wereldse als geestelijke zaken betrekking heeft: 'Ik weet dat de Heer geen geboden aan de mensenkinderen geeft zonder een weg voor hen te bereiden, zodat zij kunnen volbrengen wat Hij hun gebiedt.' Mijn dochters beloofden over het probleem te bidden en binnen een

week vonden we op een onverwachte plaats prachtige jurken die we uitstekend konden vermaken.

Fatsoen blijft voor ons een gebedszaak. Ik heb naar de kleine influisteringen van de Geest leren luisteren, ook als ik wat verder moet rijden, op allerlei rekken moet

kijken, of aanzienlijke veranderingen moet aanbrengen. Ik wil dat mijn dochters weten dat ik fatsoenlijke kleding belangrijk genoeg vind om de extra mijl te gaan.

Jerie Jacobs, Californië (VS)

Paneldiscussie

Een paneldiscussie met de jongemannen is een mogelijkheid om fatsoenlijke kleding onder de jongevrouwen te bevorderen. In onze wijk zijn jongelui bij elkaar gekomen om serieus over dit evangeliebeginsel te praten.

Enkele van de priesters die we hadden gevraagd om deel te nemen, waren aanvankelijk niet zo enthousiast omdat ze de jongevrouwen niet wilden beledigen. Om de jongemannen op hun gemak te stellen, bespraken we van tevoren met ze wat ze over fatsoenlijke kleding konden zeggen en hoe ze hun ideeën konden presenteren.

We voelden de Geest tijdens de paneldiscussie. De jongevrouwen deden aan de discussie mee en luisterden aandachtig naar wat de jongemannen te zeggen hadden. Een van de panelleden vroeg: 'Kunnen we beginnen met

SCHOONHEID KOMT VAN BINNENUIT

Voordat ik lid van de kerk was, begreep ik het beginsel van fatsoenlijke kleding niet. Binnen enkele maanden na mijn doop ging ik begrijpen dat een kledingstuk mijn schoonheid niet bepaalt — maar dat schoonheid van binnenuit komt. Nu streef ik ernaar om de Heer op de juiste wijze te dienen.

Roseangela Barreto
(Brazilië)

geen ongepaste kleding in de kerk te dragen?' De jongevrouwen reageerden heel positief op het advies van hun vrienden.

John Wilkinson, Utab (VS)

Het lichaam is een gave

Tijdens mijn laatste jaar op het voorgezet onderwijs vond ik dat ik mijn getuigenis moest versterken voordat ik naar de universiteit zou gaan. Ik studeerde zoveel mogelijk over het leven en de verzoening van de Heiland. Toen ik dat deed, werd ik zo geraakt door zijn liefde dat de tranen over mijn wangen stroomden. Ik besepte dat ik daadwerkelijk een dochter van God ben. Toen die realiteit tot mij doordrong, besepte ik dat fatsoenlijke kleding niet alleen is bedoeld om jongens van slechte gedachten te weerhouden. Het is een manier om onze dankbaarheid te tonen voor een van de prachtigste gaven van God: ons lichaam.

Ik wil de leden van de kerk graag aanmoedigen om zich fatsoenlijk te kleden en te gedragen, omdat ze zichzelf en de Heer liefhebben en zijn gave willen eerbiedigen. Ik had nooit een sterk getuigenis van dit beginsel totdat ik onze hemelse Vader en de Heiland meer ging liefhebben.

Brenda Petty, Idabo (VS)

Probeer on line te winkelen

Toen ik een keer uit de Los Angelesstempel (Californië) kwam, was ik verbijsterd dat ik enkele bruidsmeisjes in ongepaste jurken zag rondlopen. Toen zag ik bruidsmeisjes in een andere groep die prachtige jurken aanhadden die wel gepast waren. Ik vroeg ze waar ze die prachtige jurken hadden gevonden, en ze zeiden enthousiast: 'On line.' Het internet kan een goede bron zijn om gepaste kleding te vinden. ■

Anne Ehwell, Californië (VS)

JE KLEDING WEERSPIEGELT WIE JE BENT

'De profeten hebben Gods kinderen altijd de raad gegeven om zich fatsoenlijk te kleden. Uit je wijze van kleden blijkt wie je bent. Met je kleding en uiterlijke verzorging zend je signalen uit naar anderen en beïnvloed je jouw en hun gedrag. Als je je goed verzorgt en fatsoenlijk kleedt, nodig je de Geest uit en kun je een goede invloed op de mensen in je omgeving hebben. (...)

'Onfatsoenlijke kleding omvat zeer korte broeken en korte rokken, strakke kleding, bloezen die de buik niet bedekken en andere onthullende kleding. Jongevrouwen dragen kleding die de schouders bedekt, en die van voren of van achteren niet laag uitgesneden is of op enige andere wijze te veel prijs geeft. Ook jongemannen zien er fatsoenlijk uit. Uitersten in kleding, uiterlijk en kapsel zijn aan hen niet besteed. Wees altijd netjes en schoon, pas ervoor om er slordig of onverzorgd bij te lopen, en let ook op je manieren. Vraag jezelf af: "Zou ik mij, zoals ik er nu uitzie, op mijn gemak voelen in de tegenwoordigheid van de Heer?"'

Voor de kracht van de jeugd, [boekje, 2001], pp. 14-16.

VOOR DE KINDEREN • DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • JUNI 2006

De Kindervriend

Dankbaar voor zendingswerk

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

De boot waarmee ik naar Engeland ging, kwam op 1 juli 1933 's avonds in Plymouth aan. Als zendelingen namen we alle drie de boottrein naar Londen, waar we 's avonds laat aankwamen. De volgende dag zou ik naar Preston (Lancashire) gaan. Na een lange, eenzame treinreis ontmoette ik mijn collega op het station en nam hij me mee naar onze woonruimte, vlakbij het kerkgebouw in Vauxhall, waar de zendelingen in 1837 voor het eerst gepredikt hadden.

Mijn collega zei dat we de bebouwde kom zouden ingaan om op staat te prediken. Ik was doodsbang. We zongen een lofzang en spraken een gebed uit. Toen vroeg hij mij om te spreken. Er verzamelde zich een groep mensen. Ze keken dreigend naar me.

De wereld bevond zich middenin de economische depressie en Lancashire was bijzonder hard getroffen. De mensen waren arm. Ze droegen houten klompen. Hun kleding weerspiegelde de moeilijke tijd waarin ze verkeerden. Ik kon ze moeilijk verstaan. Ik kwam uit het westen van de Verenigde Staten en zij spraken een Lancshiredialect.

De eerste paar weken was ik ontmoedigd. Ik schreef een brief naar mijn vader en zei dat ik het gevoel had dat ik mijn tijd en zijn geld aan het verspillen was. Hij schreef me een korte brief terug en zei: 'Beste Gordon, ik heb je brief ontvangen. Ik heb maar één suggestie

Toen president Hinckley een jongeman was, vervulde hij een zending in Groot-Brittannië. Hij vertelt ons over enkele van zijn ervaringen.

voor je: denk niet aan jezelf en ga aan het werk.' Die ochtend lazen mijn collega en ik de volgende woorden van de Heer: 'Want ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar ieder, die zijn leven verliezen zal om Mijnenwil en om des evangelies wil, die zal het behouden' (Marcus 8:35).

Deze woorden van de Meester, gevolgd door de brief van mijn vader, drongen diep tot mij door. Ik ging naar onze slaapkamer, knielde neer en legde voor de Heer een plechtige belofte af. Ik verbond mij om te proberen mijzelf te vergeten en mij te verliezen in de dienst aan Hem.

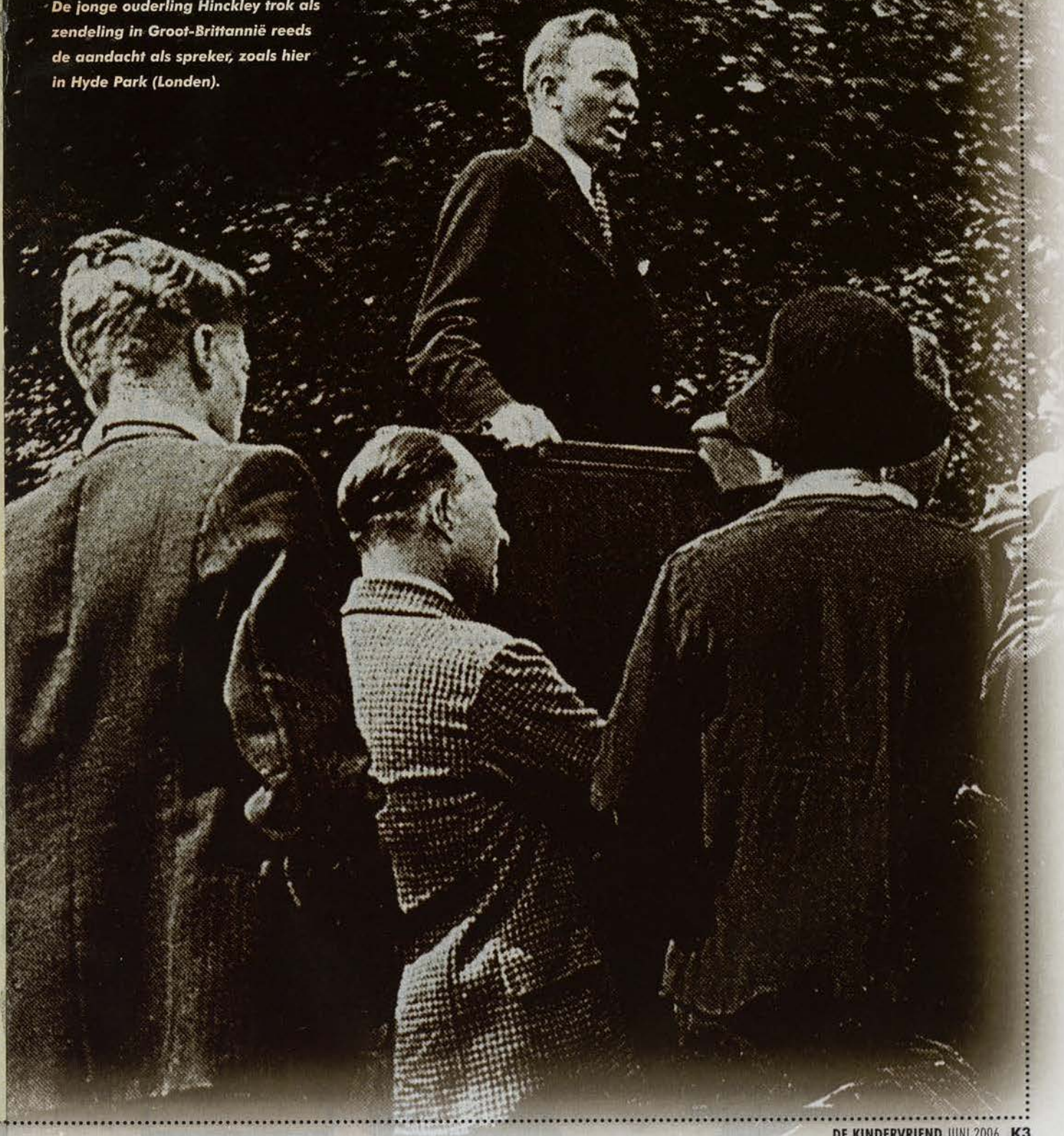
Die dag in juli 1933 was een beslissende dag voor mij. Ik kreeg nieuw licht in mijn leven en nieuwe vreugde in mijn hart. De mist in Engeland leek op te trekken en ik

zag het zonlicht. Ik had een goede en prachtige zendingservaring, waarvoor ik altijd dankbaar zal zijn.

God zij dank voor het prachtige evangelie van zijn geliefde Zoon, dat op aarde is hersteld. Mogen wij gedenken dat een ieder van ons het voorrecht en de kans heeft om onze eigen verklaring van geloof, moed en waarheid op te stellen, aan de hand waarvan wij de opdracht [het gebod] van God kunnen vervullen om het evangelie in de hele wereld te verkondigen. ●

Uit 'Taking the Gospel to Britain: A Declaration of Vision, Faith, Courage, and Truth', Ensign, juli 1987, pp. 2-7, en 'Missionary Journal', Ensign, juli 1987, pp. 8-11.

De jonge ouderling Hinckley trok als zending in Groot-Brittannië reeds de aandacht als spreker, zoals hier in Hyde Park (Londen).

MIJN EVANGELIE- NORMEN

Ik volg het plan dat mijn hemelse Vader voor mij heeft.

MIJN EVANGELIE- NORMEN

Ik gedenk mijn doopverbond en luister naar de Heilige Geest.

MIJN EVANGELIE- NORMEN

Ik kies de goede weg. Ik weet dat ik me kan bekeren als ik een vergissing maak.

MIJN EVANGELIE- NORMEN

Ik ben eerlijk tegenover mijn hemelse Vader, andere mensen en mijzelf.

MIJN EVANGELIE- NORMEN

Ik gebruik de naam van onze hemelse Vader en van Jezus Christus met eerbied. Ik vloek niet en gebruik geen grove taal.

MIJN EVANGELIE- NORMEN

Op de sabbat doe ik dingen waardoor ik me dichterbij mijn hemelse Vader en Jezus Christus voel.

MIJN EVANGELIE- NORMEN

Ik eer mijn ouders en doe wat ik kan om mijn huisgenoten te sterken.

MIJN EVANGELIE- NORMEN

Ik houd mijn gedachten en lichaam heilig en rein, en ik neem niets tot me dat schadelijk voor me is.

MIJN EVANGELIE- NORMEN

Ik kleed me fatsoenlijk om mijn hemelse Vader en mijzelf respect te tonen.

MIJN EVANGELIE- NORMEN

Ik lees en kijk alleen naar dingen die goed zijn in de ogen van mijn hemelse Vader.

MIJN EVANGELIE- NORMEN

Ik luister alleen naar muziek die mijn hemelse Vader goedkeurt.

MIJN EVANGELIE- NORMEN

Ik zoek goede vrienden en ben aardig voor andere mensen.

Noot: Als je deze pagina's niet uit dit tijdschrift wilt halen, dan kun je de activiteit ook kopiëren of overtrekken. Of ga op het internet naar www.lds.org. Voor het Engels klik je op 'Gospel Library'. Voor het Nederlands klik je op de wereldkaart.

MIJN EVANGELIE- NORMEN

Ik leef nu al goed zodat ik later naar de tempel kan gaan om te werken aan een eeuwig gezin.

ONDERHOUD DE GEBODEN

'Indien gij dus zijn geboden onderhoudt, zegent Hij u en maakt Hij u voorspoedig' (Mosiah 2:22).

LINDA MAGLEBY

Daniël en andere jongeren waren door koning Nebukadnessar uitgekozen om de taal en de gebruiken van het land te leren. De koning zei dat de jongeren zijn voedsel en wijn moesten nuttigen. Daniël wilde de geboden van onze hemelse Vader onderhouden, dus vroeg hij of hij en zijn vrienden tien dagen lang alleen gezond voedsel mochten eten en water mochten drinken. Na tien dagen waren Daniël en zijn vrienden gezonder dan alle andere kinderen. Omdat Daniël en zijn vrienden niet bang waren om de geboden van onze hemelse Vader te gehoorzamen, werden ze gezegend. (Zie Daniël 1.)

Toen Trace van tien jaar met zijn vrienden TV zat te kijken, begon er een programma waarvan Trace wist dat hij er niet naar mocht kijken. Na enkele minuten voelde hij zich niet goed van binnen. Uiteindelijk had hij de moed om te zeggen: 'Ik mag hier helemaal niet naar kijken.' Twee van zijn vrienden zeiden dat ze ook niet naar dat programma mochten kijken. Dus gingen ze naar een ander programma kijken. Later zei zijn moeder dat het gevoel dat hij kreeg de Heilige Geest was, die hem liet weten dat hij het goede moest kiezen. Trace en zijn vrienden werden met een goed gevoel gezegend, omdat ze de geboden van onze hemelse Vader hadden gehoorzaamd.

Daniël was vroeger gehoorzaam, en net als Trace kunnen wij tegenwoordig gehoorzaam zijn. De Heilige Geest zal ons laten weten wat goed en waar is. De Heilige Geest zal ons leiden en helpen, zodat wij bij onze hemelse Vader en Jezus kunnen terugkeren.

Activiteit

Om de kaartjes 'Mijn evangeliënormen' te maken, haal je pagina K4 uit het tijdschrift, plak je die op dik papier, en knip je langs de donkere lijnen. Probeer een van de volgende activiteiten.

1. Zit in een kring met je vrienden of familie. Terwijl

je een lied of lofzang zingt, geef je een van de kaartjes door. Stop met zingen en laat de persoon die het kaartje in de hand heeft de norm voorlezen en vertellen hoe hij of zij daarmee het goede kan kiezen. Speel opnieuw.

2. Kies een kaartje om uit het hoofd te leren en probeer die norm een hele week na te leven. Lees het iedere dag en bedenk hoe je die norm beter kunt naleven. Vertel aan iemand thuis over je ervaringen.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Laat een poster met de tien geboden zien, of zet ze op het bord. (Zie Exodus 20:3-17.) Zet op twintig stukjes papier de cijfers 1 tot en met 10 — één cijfer per stukje papier. Leg ze door elkaar omgedraaid op de grond. Laat de kinderen in paren (een jonger kind en een ouder kind) een combinatiespel spelen door het jongere kind een bonenzakje op een stukje papier te laten gooien. Draai het papiertje om en laat het oudere kind een bonenzakje op een ander papiertje gooien. Als dat papiertje hetzelfde is als het eerste nummer, haalt u die papiertjes weg en laat u de kinderen het gebod opzeggen en vertellen hoe we dat gebod kunnen onderhouden. Als ze niet hetzelfde zijn, legt u de papiertjes terug en is het volgende paar aan de beurt. Ga door totdat alle geboden zijn besproken. Vertel over een persoonlijke ervaring om uit te leggen hoe u door gehoorzaamheid aan een gebod bent gezegend.

2. Gebruik posten om de kinderen de zaligsprekingen bij te brengen. Vertel eerst het verhaal van de bergrede. Gebruik Evangelieplaat 212 (De bergrede). Deel de kinderen op in vier groepen en laat iedere groep om de beurt naar een post gaan. Op iedere post wordt een verhaal verteld aan de hand van een evangelieplaat die over die zaligspreking gaat. Bespreek hoe de kinderen de lering kunnen naleven, en zing een lied waardoor het beginsel wordt bekrachtigd. Bijvoorbeeld: lees Matteüs 5:6 ('bongeren en dorsten naar de gerechtigheid'), laat Evangelieplaat 217 zien (De vrouw bij de bron), bespreek wat we kunnen doen om Jezus Christus te volgen en zing een lied over de Heiland; lees Matteüs 5:9 ('vredestichters'), laat Evangelieplaat 311 zien (De Anti-Nephi-Lebieten begraven hun wapens), bespreek hoe we thuis of op school een vrede-stichters kunnen zijn en zing een lied over vriendelijkheid. ●

DE JUISTE BESLISSING

'Kiest gij beden om te dienen de Here God, die u gemaakt heeft' (Mozes 6:33).

Uit een gesprek met ouderling E. Israel Pérez, die van 1997 tot 2005 gebiedzeventiger was; door Melvin Leavitt, Kerkelijke tijdschriften

Mijn ouders en mijn drie oudere broers zijn in Quetzaltenango (Guatemala) gedoopt. Ik was toen zes jaar oud. Ik ben dankbaar dat zij de wijsheid en de moed hadden om de waarheid te accepteren. Mijn ouders en geweldige jeugdwerkleerkrachten onderwezen me in de eeuwige beginselen van het evangelie. Ik leerde onze Vader in de hemel en zijn Zoon, Jezus Christus, liefhebben en ging beseffen dat onze hemelse Vader ons altijd zegent als we gehoorzaam zijn.

De eerste keer dat ik een toespraakje moest houden, vond ik dat heel eng omdat ik de letter *R* niet goed kon uitspreken. Ik vroeg me af: 'Hoe kan ik dit doen?' Mijn moeder zei: 'God zal je zegenen, en het zal goed gaan.' En dat gebeurde ook, en ik heb nooit meer moeite met de letter *R* gehad.

Toen ik acht was, werd ik in een geleende witte broek gedoopt. De pijpen waren te lang, maar mijn moeder had ze naar binnen omgeslagen en met een paar steken vastgezet. Dat ging goed totdat ze nat werden. Toen ik uit het water kwam, braken de naaisteken door het gewicht van het water. Ik struikelde over mijn broekspijpen en viel op mijn knieën. Ik dacht meteen dat het een herinnering was dat ik altijd moest neerknielen en om de hulp van onze hemelse Vader bidden.

Toen ik diaken werd, had ik het gevoel dat ik enkele belangrijke beslissingen voor mijn leven moest nemen. Ik besloot dat ik nooit alcohol zou drinken, nooit zou roken en altijd gehoorzaam zou zijn.

Toen ik zestien was, zat ik met enkele vrienden van de kerk in een restaurant. Er kwam een man binnen die ons kende. Hij zei: 'Ik wil dat jullie nu allemaal wat alcohol drinken.'

Ik kan me nog herinneren dat ik opstond en zei:

'Wij drinken geen alcohol. En als u wilt drinken, ga dan maar ergens anders heen.'

Deze man was al in de twintig en veel groter dan ik — een sterke man — en hij werd kwaad. Hij kwam met een glas drank naar me toe en zei: 'Ik zal het in je keel gieten!'

Ik zei: 'Dat zou ik maar niet proberen. Dat kon wel eens slecht aflopen.' Hij probeerde me beet te pakken en me de drank te laten drinken. Voordat ik het wist, lag de man op de grond. Ik had echt de kracht niet om me tegen die man te verdedigen, maar onze hemelse Vader had me kracht gegeven.

Het maakt niet uit waar we zijn of met wie we zijn, we kunnen altijd voor onze principes uitkomen. Als we van tevoren een goede beslissing nemen, hoeven we bij verleidingen niet te denken: 'Wat zal ik doen?' of 'Wat zal ik *niet* doen?' Dan is de beslissing al genomen.

We zijn nooit alleen. Hoewel zijn schepping bijzonder groot is, weet onze Vader in de hemel wie jullie zijn en wie ik ben. Hij kent ons hart. Hij kent onze gedachten. Omdat Hij van ons houdt, heeft Hij ons zijn volmaakte plan van geluk gegeven. Hij is altijd op zoek naar manieren om ons te zegenen. ●

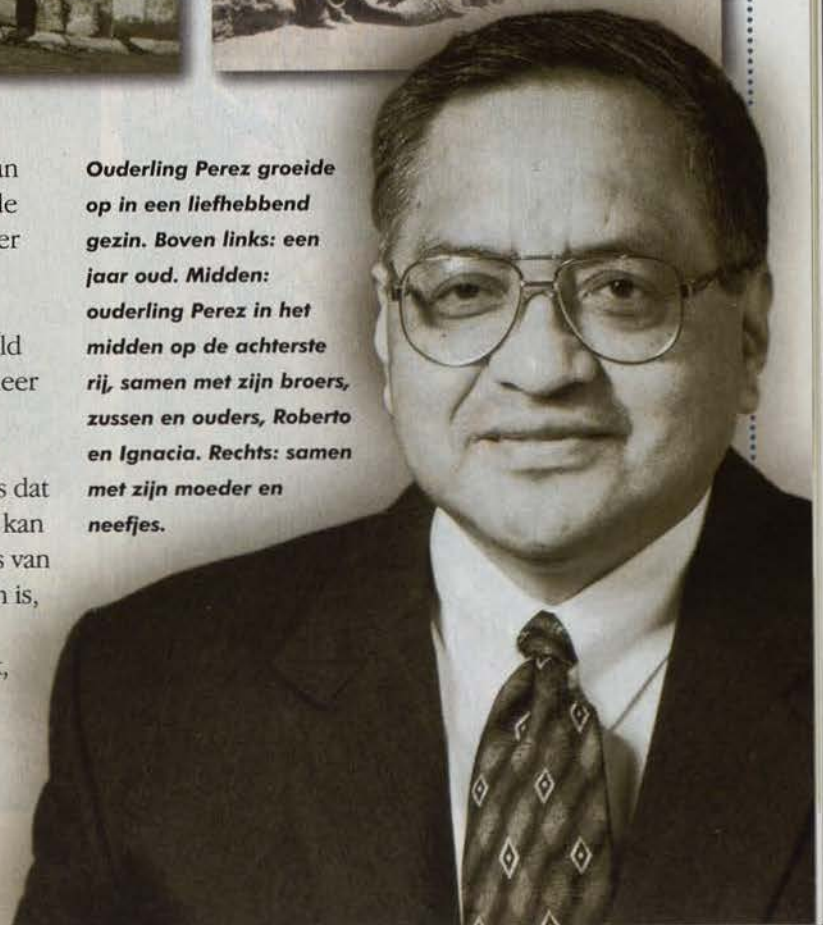

Veel later, toen ik echtgenoot, vader en zakenman was, werd ik uitgenodigd om bij de president van de republiek Guatemala te lunchen. Ik zat in een kamer met veel andere gasten. Toen de president binnenkwam, deden de kelners sterke drank in de glazen zodat we een toast konden uitbrengen. Maar ik hield mijn hand op mijn glas. De president vroeg: 'Mijnheer Pérez, wilt u niet met mij een toast uitbrengen?'

Ik antwoordde: 'Mijnheer de president, als u me vraagt of ik u veel succes in uw regering wens, dan is dat zo. Maar als u me vraagt om alcohol te drinken, dan kan ik dat niet. Ik ben lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Als dat een probleem is, kan ik meteen vertrekken.'

Hij zei: 'Nee, nee.' De anderen dronken de drank, en we gingen zitten. Even later zei de president tegen me: 'Vertel me eens iets over uw kerk.' En dat deed ik.

Ouderling Perez groeide op in een liefhebbend gezin. Boven links: een jaar oud. Midden: ouderling Perez in het midden op de achterste rij, samen met zijn broers, zussen en ouders, Roberto en Ignacia. Rechts: samen met zijn moeder en neefjes.

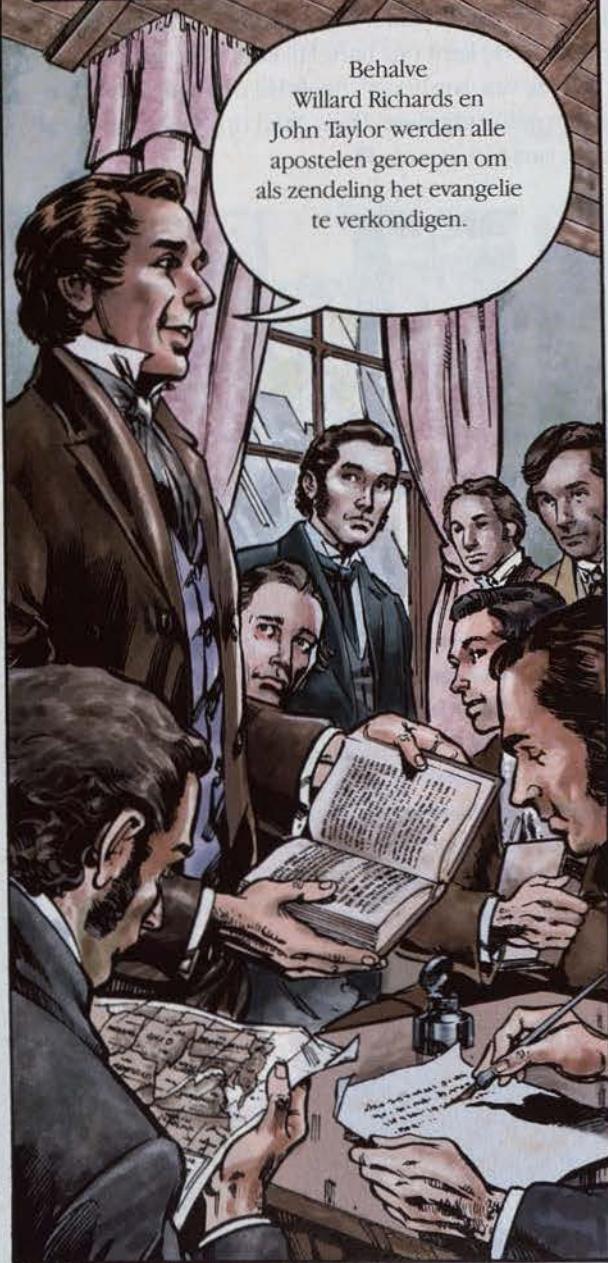
UIT HET LEVEN VAN PRESIDENT WILFORD WOODRUFF

De martelaarsdood van de profeet

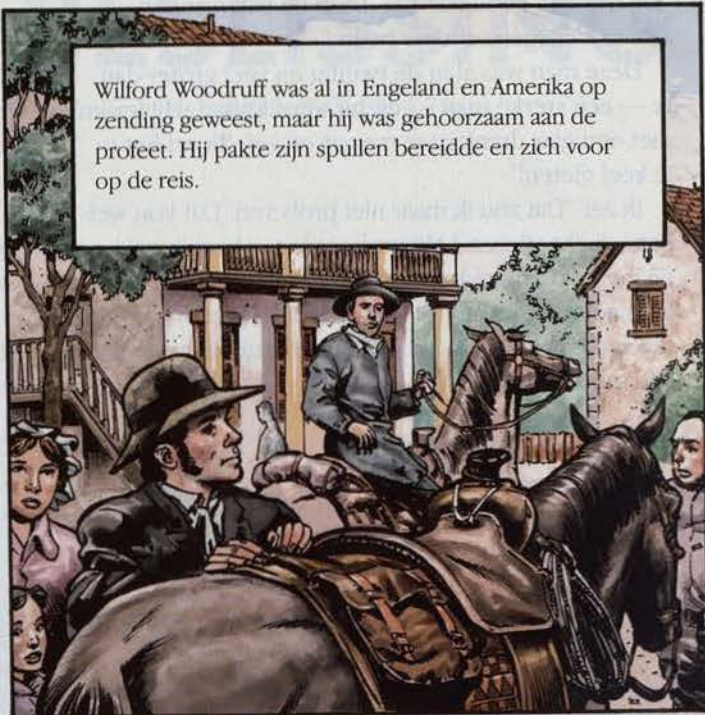

In april 1844 riep president Joseph Smith de twaalf apostelen om in het oosten van de Verenigde Staten op zending te gaan.

Behalve Willard Richards en John Taylor werden alle apostelen geroepen om als zending het evangelie te verkondigen.

Wilford Woodruff was al in Engeland en Amerika op zending geweest, maar hij was gehoorzaam aan de profeet. Hij pakte zijn spullen bereidde en zich voor op de reis.

Toen hij afscheid van de profeet nam, merkte ouderling Woodruff dat hij bedroefd was. Ouderling Woodruff voelde zich ook bedroefd, maar wist niet waarom.

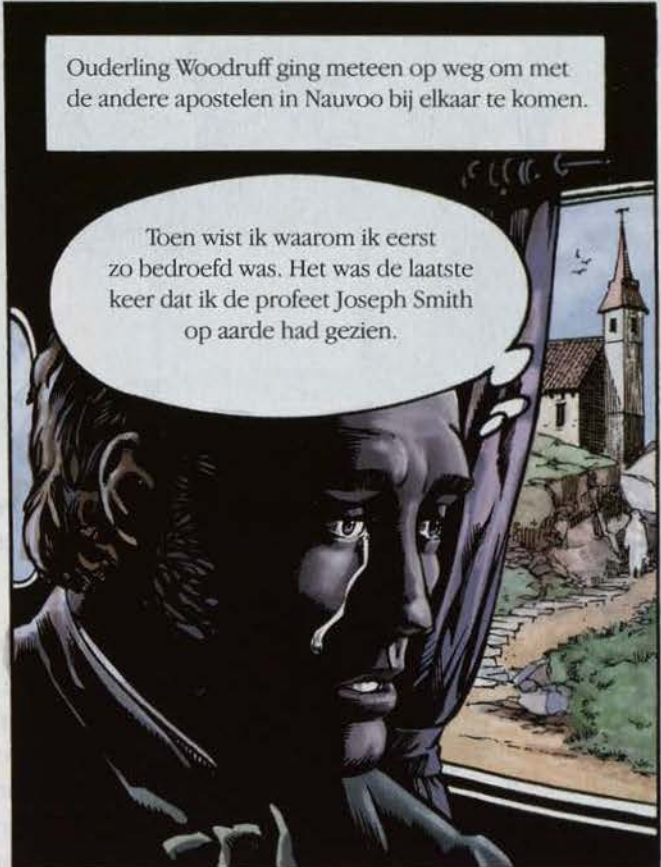

U staat op het punt om op zending te gaan. God zegene u, broeder Woodruff. Ga in vrede.

Toen ouderling Woodruff twee maanden later in Maine het evangelie verkondigde, kreeg hij het verschrikkelijke nieuws te horen.

Hebt u het gehoord, ouderling Woodruff? De profeet is vermoord! Joseph Smith is in de gevangenis te Carthage doodgeschoten!

Ouderling Woodruff ging meteen op weg om met de andere apostelen in Nauvoo bij elkaar te komen.

Toen wist ik waarom ik eerst zo bedroefd was. Het was de laatste keer dat ik de profeet Joseph Smith op aarde had gezien.

Hoewel veel heiligen bang waren dat de kerk zonder de profeet Joseph Smith niet verder kon gaan, maakte ouderling Woodruff zich geen zorgen. Hij kreeg de opdracht om de heiligen in Europa te troosten en te leiden totdat er een nieuwe profeet zou zijn geroepen.

Hoewel onze profeet vanwege zijn getuigenis vermoord werd, zijn de sleutels van het koninkrijk van God nog steeds op aarde. De hemelen zijn niet gesloten.

Onze hemelse Vader blijft tot ons spreken en zijn discipelen leiden. Wees nederig en blijf trouw. Dan zal de Heer je zegenen.

Aangepast overgenomen uit Preston Nibley, *The Presidents of the Church* (1974), pp. 115-117.

De botervloot

'Van alles wat Gij mij schenken zult,
zal ik U stipt de tienden geven' (Genesis 28:22).

PATRICIA R. JONES

Gebaseerd op een waar verhaal

Hier komt de rest van de familie',
riep Athena naar haar moeder. 'Net
op tijd voor uw verjaardagsetentje!'

'Zet alsjeblieft een vaas bloemen op tafel
en ook de botervloot', zei moeder. Toen
Athena de prachtige glazen botervloot op
de eettafel zette, schenen de zonnestralen
er doorheen en waren er regenbogen op
de muren te zien. Moeder ging voorzichtig
met een vinger over het glas heen. Met
haar ogen dicht dacht ze aan het verhaal
dat ze al vaak gehoord had.

Louisa Bishop, die twaalf was,

wiegde zachtjes haar zusje Emma in de
oude, met de hand bewerkte, wieg. Hun
moeder lag in bed. Haar gezicht was zo
bleek als het witte kussen. Het gezin was
getroffen door een ernstige ziekte, die dif-
terie wordt genoemd, en drie van de zes
kinderen waren eraan overleden. Uitgeput
van het zware werk en het verdriet werd
Louisa's moeder ook ziek. Toen het leek
dat er geen geluk meer in dit leven te vin-
den was, werd de kleine Emma geboren.

Gefeliciteerd
met je
verjaardag

Louisa, die beter was geworden, zorgde lief voor de baby zodat hun moeder kon rusten en beter worden. Emma was gek op haar oudere zus.

In de loop der jaren werden Emma en Louisa steeds betere vriendinnen. Toen Emma elf jaar oud was, was Louisa al getrouwd, en was haar man op zending in Engeland. Emma was blij om iedere dag naar het huisje van Louisa te gaan om te helpen.

Op een dag stopte Emma even met vegen en keek ze stilletjes naar Louisa die de boter uit de glinsterende glazen botervloot haalde en in een potje stopte. 'Ik hoop niet dat ze doet wat ik denk', dacht Emma.

Louisa liep naar de gootsteen en goot er wat schoon water uit de kan in. Toen waste ze de botervloot voorzichtig af en legde die op een theedoek om te drogen. Ze draaide zich om en gaf het potje met boter aan Emma. 'Lieve Emma, kun je deze boter naar de bisschop brengen om mijn tiende te betalen.'

Emma vouwde haar armen en schudde haar hoofd. 'Dat doe ik niet!' zei ze. 'Jij hebt die boter harder nodig dan de bisschop.'

Louisa keek ernstig, maar haar ogen twinkelden vrolijk. 'Emma,' zei ze zacht en streng, 'tiende is een wet die we moeten onderhouden. Als ik bereid ben om een groot offer te brengen, zoals mijn man ver weg op zending te laten gaan, dan kan ik zeker een beetje boter opgeven.'

Emma was niet overtuigd. 'Maar het is een groot offer als je zo weinig hebt.'

'Maak je geen zorgen', zei Louisa met een glimlach. 'Ik vertrouw erop dat de Heer voor ons zal zorgen.'

Emma keek goed en zag dat de ogen van haar zus met tranen gevuld waren. Louisa geloofde echt wat ze zei! Emma nam het potje boter en liep zonder iets te zeggen de deur uit, hoewel ze nog steeds twijfelde.

'Betaal altijd je tiende en laat de rest aan de Heer over.'

Ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Aardse schulden, hemelse schulden', *Liahona*, mei 2004, p. 41.

Toen ze terugkwam, bleef Emma met haar mond wijd open in de deuropening staan. De botervloot stond weer op tafel, en er zat een heel pond boter in! Emma's ogen stelden de vraag die haar lippen niet konden stellen — waar was die boter vandaan gekomen?

Louisa glimlachte. 'Ik zei toch dat de Heer voor ons zou zorgen', zei ze. Ze haalde een schaalje uit de kast en deed daar de boter in. Toen liep ze weer naar de gootsteen en deed er schoon water in. Ze waste de prachtige glazen botervloot en het deksel af. Maar ze zette ze niet op een theedoek om te drogen, ze droogde ze af en gaf ze aan Emma.

'Ik wil dat jij ze meeneemt', zei ze. 'En als je ernaar kijkt, wil ik dat je eraan denkt dat de Heer altijd voor ons zorgt als wij zijn geboden onderhouden. Vergeet dat nooit, Emma. Tiende komt op de eerste plaats.' Emma had tranen in haar ogen toen ze de botervloot aanpakte.

Emma heeft deze les haar hele leven onthouden. Ieder jaar vertelt ze op haar verjaardag het hele verhaal opnieuw. Na de dood van Emma is de botervloot in de familie gebleven. En iedereen die de botervloot zag, hoorde het verhaal hoe Emma tiende leerde betalen. ●

Aangepast overgenomen uit het dagboek van James Richard Loftbouse, de zoon van Emma.

'Gij zult wandelen naar de heilige orde Gods' (Alma 7:22)

WELKOM

bij de Aäronische Priesterschap en de Jongemannen

Speciale boodschap voor jongens die binnenkort twaalf worden.

CHARLES W. DAHLQUIST II
Algemeen jongemannenpresident

Ik vind het fantastisch om jullie welkom te heten in de Aäronische priesterschap. Wat een spannende tijd in je leven! De week voordat ik twaalf werd, kon ik bijna niet wachten om diaken te worden, en ik hoop dat jullie ook dat gevoel hebben. Ik wil graag enkele dingen noemen waar je naar kunt uitkijken.

Om te beginnen

Voordat je twaalf wordt zul je een gesprek met de bisschop of gemeentepresident hebben om te bespreken of je waardig en voorbereid bent om het Aäronisch priesterschap te ontvangen. Na je twaalfde verjaardag wordt je naam tijdens de avondmaalsdienst aan de leden voorgesteld. Het Aäronisch priesterschap wordt je verleend, en je wordt tot het ambt van diaken geordend. Je familie wordt uitgenodigd om bij deze gebeurtenis aanwezig te zijn.

Aäronische priesterschap

Je ervaring in de Aäronische priesterschap bestaat uit drie dingen: broederschap,

instructies en dienstbetoon. Je zult samen werken, samen leren, samen doelen bereiken en samen dienen.

Ben je een beetje zenuwachtig als je voor het eerst het avondmaal gaat rondzien? Maak je geen zorgen. Voordat je iets te doen krijgt, legt een van je leiders precies uit wat je moet doen. Er is iemand in de buurt om je te helpen, en later zul jij een nieuwe diaken helpen.

Tijdens de priesterschapsvergadering leer je dat het Aäronisch priesterschap 'de sleutels

omvat van de bediening van engelen en van het evangelie van bekering en van de doop (...) tot vergeving van zonden' (LV 13:1) en dat de dragers van het Aäronisch priesterschap deze plicht hebben: 'Allen uitnodigen om tot Christus te komen' (LV 20:59). Je zult de beginselen van het evangelie blijven leren en hoe je de Heiland moet volgen.

Het Aäronisch priesterschap is een voorbereidend priesterschap. Het bereidt je voor op het Melchizedeks priesterschap en een leven vol dienstbetoon. Je zult

© 2013 L'Oréal Paris. All rights reserved.

dienstbetoon verrichten voor de leden van je wijk of gemeente en in de samenleving. We vinden ware vreugde als we andere mensen dienen. En als je dient, zullen je talenten groeien en ontwikkelen. Je krijgt taken in het priesterschap. Door die ervaringen zul je je op een zending voorbereiden.

Onderscheiding Plicht jegens God

Het Eerste Presidium heeft gezegd: 'We willen dat alle jongemannen ernaar streven om de (...) onderscheiding Plicht jegens God te verdienen.'¹ Met behulp van dat programma kun je vooruitgang maken door goede doelen te stellen en te bereiken. Je zult samenwerken met je Aäronische-priesterschapsleiders, je bisschop of gemeentepresident en je ouders.

Dit zijn enkele vereisten van het programma: Als Aäronisch-priesterschapsdrager zul je bijvoorbeeld dagelijks de Schriften bestuderen, thuis wat maaltijden klaarmaken, je kleding een maand lang zelf wassen en strijken, en het gedeelte 'Mijn dagboek' in het boekje Plicht jegens God invullen.

Als je de certificaten Plicht jegens God als diaken, leraar en priester hebt verdiend, kun je de medaille Plicht jegens God ontvangen. Dat is een belangrijke prestatie, maar de ware zegen van het programma is dat je erdoor wordt voorbereid op het Melchizedeks priesterschap, de begiftiging in de tempel, een voltijds zending, een tempelhuwelijk en het vaderschap.

Algemene priesterschapsbijeenkomst en meer

Naast de wekelijkse priesterschapsvergadering in je wijk of gemeente, zul je ieder jaar in april en oktober met priesterschapsdragers over de hele wereld de priesterschapsbijeenkomst van de algemene conferentie bijwonen. Daar vertellen apostelen en profeten hoe je je priesterschapstaken moet verrichten en een beter mens kan worden. Er worden in de loop van het jaar ook haardvuuravonden en andere speciale activiteiten georganiseerd. Er staat je een geestelijk, intellectueel en sociaal feest te wachten.

Wekelijkse activiteitenavond

Er worden wekelijkse activiteiten voor de jongemannen en jongevrouwen georganiseerd. Daar kunnen de jongeren van de wijk of gemeente samen aan activiteiten deelnemen en de beginselen toepassen die ze op zondag leren. Als diaken doe je tijdens de activiteitenavond wat jongens van twaalf en dertien leuk vinden. Hoe weet je dat? Omdat je helpt bij het uitkiezen van de activiteiten. Als je leraar en dan priester wordt, veranderen de activiteiten zodat je ze nog steeds leuk zult vinden. Een

Als je eraan werkt om je onderscheiding Plicht jegens God te verdienen, bestudeer je de Schriften, maak je thuis maaltijden klaar, en doe je veel andere dingen om je voor te bereiden op het Melchizedeks priesterschap, de begiftiging in de tempel, een zending, een huwelijk en het ouderschap.

keer per maand wordt de activiteit samen met de jongevrouwen gedaan. Daardoor leer je een gezonde relatie met alle jongevrouwen te ontwikkelen.

Het priesterschap eren

In mijn patriarchale staat: 'Eer uw vader en uw moeder, maar eer bovenal het priesterschap, want dat zal uw eeuwig heil zijn.' Datzelfde geldt voor jullie. Ik kijk ernaar uit om met jullie samen te werken en ernaar te streven Jezus Christus te volgen, want het is zijn priesterschap. ●

NOOT

1. Zie Brief van het Eerste Presidium, 28 september 2001.

VEEL PLEZIER!

Persoon uit de Schriften

Als je verhalen uit de Schriften vertelt, kan dit poppetje een jongevrouw uit de Schriften voorstellen, zoals Ester, een van de tien maagden of een dienstmaagd. Het kan op dik papier worden geplakt, gekleurd, uitgeknipt en als een poppetje op een stokje, op een papieren zak, of als flanelbordplaatje worden gebruikt. Maak verschillende poppetjes en kleur het haar en de kleding steeds anders. ●

Noot: Als je deze pagina's niet uit dit tijdschrift wilt halen, dan kun je de activiteit ook kopiëren of overtrekken. Of ga op het internet naar www.lds.org. Voor het Engels klik je op 'Gospel Library'. Voor het Nederlands klik je op de wereldkaart.

Poppetje op een stokje

Flanelbordplaatje

Poppetje op een papieren zak

Flanelborddoos

Je kunt een doos maken om verhalen met flanelbordplaatjes te vertellen en activiteiten voor de sabbat in te bewaren.

Om zo'n doos te maken heb je het volgende nodig: lijm, krijtjes, stiften, een schaar, een liniaal, flanel of andere stof; een grote doos (zie onderstaande foto); en tekeningen, foto's, evangelieplaatjes of stickers.

1. Knip het flanel of de andere stof drie millimeter kleiner dan de lengte en de breedte van een kant van de doos. Plak de stof op de doos (zie foto).

2. Versier de doos zoals je zelf wilt, met tekeningen, plaatjes, afbeeldingen van verhalen uit de Schriften, of foto's van het gezin.

3. Vul de doos met spelletjes, puzzels, verhalen met plaatjes en andere activiteiten uit de *Liabona* of het jeugdwerk, of gebruik materiaal dat je zelf hebt gemaakt. ●

Wist je?

Het gebeurde in juni

1 juni 1801:

Brigham Young, de tweede president van de kerk, werd in Vermont geboren. Hij stierf op 76-jarige leeftijd in Salt Lake City (Utah).

19 juni 1836: Lorenzo Snow, de vijfde president van de kerk, liet zich op 22-jarige leeftijd bij Kirtland (Ohio) dopen.

27 juni 1844: De profeet Joseph Smith en zijn broer Hyrum werden

in de gevangenis te Carthage (Illinois) gedood. John Taylor, de derde president van de kerk, zei dat hun martelaarsdood de wereld eraan zou herinneren dat 'het Boek van Mormon, en dit boek der Leer en Verbonden van de kerk, het beste bloed van de negentiende eeuw hebben gekost' (IV 135:6).

18 juni 1850:

President John Taylor (1808–1887) kwam als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen met andere zendingen in Frankrijk aan om het zendingsgebied Frankrijk te organiseren.

Tip voor leidinggeevenden

Hebt je ooit Jakob 5 gelezen? We bedoelen: *echt* gelezen? Als je goed kijkt, zul je zien dat het langste hoofdstuk in het Boek van Mormon — een gelijkenis over de Heer van de wijngaard, zijn knecht en olijfbomen — enkele belangrijke lessen over leiderschap bevat. Lees opnieuw Jakob 5 en let op het voorbeeld van de Heer van de wijngaard. Bestudeer wat voor leider hij is. Let op zijn geduld, zijn bereidheid om naar goede raad te luisteren en zijn liefde voor de mensen om hem heen. Dan zul jij ook de lessen van de Heer van de wijngaard leren.

'Ik getuig dat onze gebeden, nederig en oprecht uitgesproken, gehoord en verhoord worden. Het is wonderbaarlijk, maar het gebeurt.'

President Gordon B. Hinckley, 'Een berouwvol en verslagen hart', *Liahona*, januari 2001, p. 103.

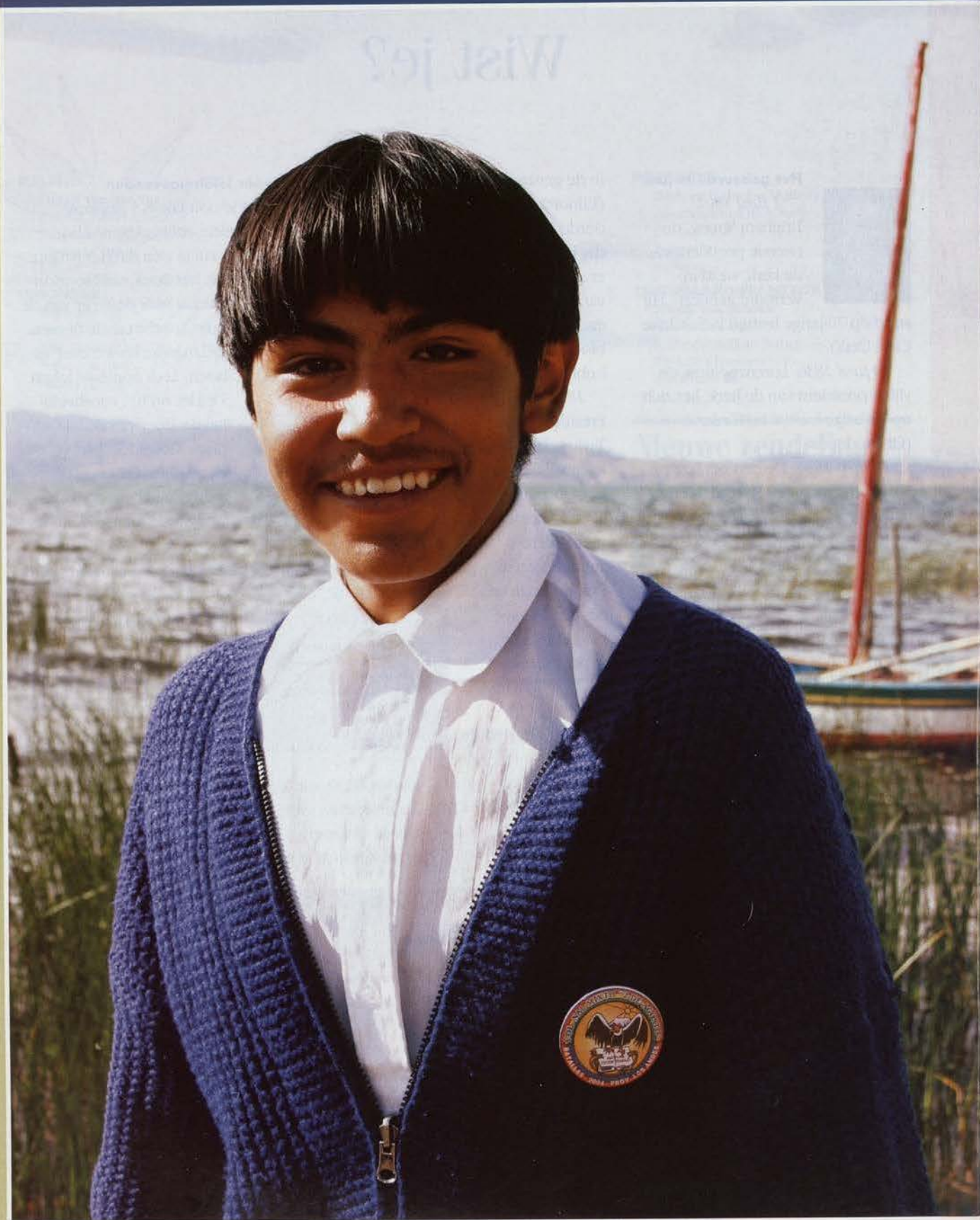
Jongerenoptocht in Schotland

Zo'n 24 jongeren uit de wijken Dundee 2 en Dundee Bingham in de ring Dundee (Schotland) namen deel aan de eerste jongerenoptocht van de burgemeester van Dundee. Ruim duizend jongeren namen deel aan het evenement ter ere van de opmerkelijke jongeren uit Dundee, hun talenten en hun vrijwilligerswerk in de stad.

Na de optocht sprak de burgemeester de aanwezigen toe. Daarna gaven groepen jongeren demonstraties op het gebied van voetbal, hockey, cheerleading, tae kwondo, en majorette. De jongemannen en jongevrouwen uit

Dundee waren blij dat ze tijdens deze historische gebeurtenis de kerk mochten vertegenwoordigen. Ze zijn van plan om ieder jaar aan het evenement deel te nemen.

Kom leren en

pleZier mAken

PAUL VANDENBERGHE

Kerkelijke tijdschriften

Hoog in de Altiplano — de hoogvlakten in het Andesgebergte op de grens van Bolivia en Peru — ligt het Titicameer. Op zo'n 3.800 meter boven zee-niveau is het het hoogste meer in de wereld waar grote boten op kunnen varen. Het is ook de legendarische geboorteplaats van een van de oudste Amerikaanse beschavingen, de Inca's. De legende zegt dat de zon de oprichters van de Incabeschaving op het eiland Titicaca zette.

Het water van het meer heeft een bijna constante temperatuur van elf graden. Dat is vrij koud om in te zwemmen — en bijzonder koud om in gedoopt te worden. Maar in het Titicameer werd Roberto Carlos Condori Pachuri (16), vorig jaar gedoopt. Soms is er niet voldoende water in het dorp om de doopvont in het kerkgebouw in El Alto

(Bolivia) te vullen. Dan gaan ze naar het meer. Roberto Carlos kan zich zijn doop nog goed herinneren, maar niet vanwege het water. Hij herinnert zich de warme geest toen hij lid van de kerk werd.

Roberto Carlos kwam door zijn vriend José Luís Mamani Kari (15) met de kerk in aanraking. 'Ik ging mee naar het seminarie', zegt Roberto Carlos. 'Het was de eerste keer dat ik een kerkgebouw inging, en ik was een beetje zenuwachtig.' Maar al snel merkte hij dat hij welkom was. Zo'n vijftien van de ongeveer dertig jongeren die aan het seminarie deelnemen zijn geen lid van de kerk. De jongeren uit de gemeente Batallas, in het district Titicaca (Bolivia), gaan op donderdagavond naar het seminarie en studeren de rest van de week thuis.

'Ik nodig mijn vriendinnen uit om mee te

Roberto Carlos Condori Pachuri uit Bolivia kwam door een vriend in aanraking met de kerk en ging naar het seminarie. 'Ik vond de dingen die ik leerde erg interessant', zegt hij. Vorig jaar liet Roberto Carlos zich in het Titicameer dopen.

gaan en iets te leren', zegt Ángela Daniela Sanjines Flores (16). 'En daarna doen we altijd iets leuks.' Waarom ze mee-gaan? 'Sommige kinderen komen om te spelen en plezier te hebben, anderen willen iets leren en weer anderen komen omdat ze door leeftijdgenoten zijn uitgenodigd.'

Roberto Carlos wilde om al deze redenen naar het seminarie komen. 'Ik vond de dingen die ik leerde erg interessant, en ik heb hier veel vrienden', zegt hij. 'Na de les gaan we voetballen of volleyballen.' Tijdens het seminarie en de lessen van de zendingen leerde hij iets over profeten vanouds, hedendaagse profeten en het bezoek van Christus aan Amerika. Roberto Carlos wilde lid van de kerk worden omdat hij de waarheden van het evangelie had leren kennen.

President Spencer W. Kimball (1895–1985) had een lijfspreuk om ons aan onze taken als zending te herinneren: 'Doe het!' Hij beloofde dat we gezegend zouden worden

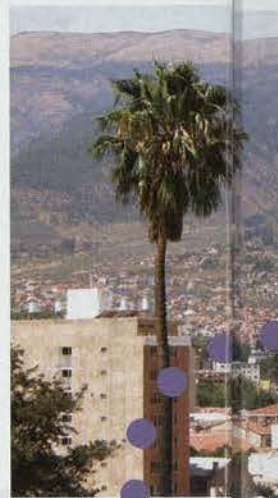
als we van de herstelling zouden getuigen. José Luís weet dat dat zo is.

'Het was een goed gevoel om Roberto Carlos het evangelie te zien aanvaarden', zegt José Luís. 'Ik wilde graag mijn getuigenis geven, en dat heb ik gedaan.'

Moed in Cochabamba

In Cochabamba, zo'n 260 kilometer van zuidoosten van El Alto, nemen de jongeren aan het ochtendseminarie deel.

Buiten de activiteiten van de kerk voelen deze jongeren vaak de invloed van hun leeftijdgenoten om hun normen te verlagen. 'Het is moeilijk om lid van de kerk te zijn omdat veel mensen in mijn omgeving willen dat ik slechte dingen doe', zegt Cristhian Pérez (19), uit de wijk La Chimba, in

de ring Cochabamba-Cobija (Bolivia). 'Daarom vind ik dat onze vrienden zo belangrijk voor ons zijn.' Hoewel veel van deze jongmannen en jongevrouwen het enige lid van de kerk op hun school of zelfs in hun gezin zijn, kunnen ze altijd op elkaar rekenen. Cristhian zegt verder: 'We helpen elkaar in de kerk door samen naar het seminarie en andere activiteiten te gaan.'

'We zijn net een familie, en we zorgen voor elkaar', zegt Miriam Eugenia Copa Fernández (19), uit de wijk Alalay, in de ring Cochabamba-Jaihuayco. 'Het is een goede manier om de dag te beginnen, omdat ik de hele dag blij ben.'

De geestelijke steun die deze jongeren elkaar geven terwijl ze samen leren en groeien, is een krachtige cirkelgang.

'Door het seminarie kan ik zwakheden en verleidingen overwinnen en betere beslissingen nemen', zegt Nefía Flores (18), uit de wijk América, in de ring Cochabamba-Cobija. Naarmate de jongemannen en jongevrouwen een sterker getuigenis ontwikkelen, worden ze een beter voorbeeld voor hun leeftijdgenoten.

'De vier jaar dat ik seminarie heb gevolgd waren heel nuttig, omdat alle lessen en adviezen een hulpmiddel waren om bepaalde problemen

te overwinnen', zegt Luís Carlos Gonzales Jaimes (19), uit de wijk La Chimba, die zich op een zending voorbereidt.

De tempel in Cochabamba is een grote krachtbron voor de jongeren, waar ze vaak naartoe gaan. 'Een tempel hier in Cochabamba brengt ons veel vreugde. We kunnen er elke week naartoe gaan', zegt Harold Reinaldo Salazar (18), uit de wijk Petrolero, in de ring Cochabamba-Jaihuayco. 'Dooop voor de doden verrichten, is een onvergetelijke ervaring.'

Omdat ze het krachtige getuigenis in het gedrag van hun vrienden en vriendinnen zien, wanneer ze bijvoorbeeld naar de tempel gaan, weten deze jonge mensen dat ze elkaar geestelijke kracht kunnen verlenen.

'Ik heb veel respect voor ze', zegt Miriam over haar vriendinnen. 'Ze zijn geestelijk sterk en voorbereid om alle problemen op hun pad het hoofd te bieden. Ik vertrouw ze. Ze hebben een krachtig getuigenis van de kerk. Ze zijn moedig. Ze zijn leuk om mee om te gaan.'

Ontbijt met vrienden

In het oostelijk gedeelte van de stad komen zo'n twintig jongeren uit de wijk Colcapirhua, in de ring Cochabamba-Los Alamos, iedere dag om half zes 's ochtends bij elkaar voor een eenvoudig ontbijt, voordat het seminarie om zes uur begint.

'Ik sta vroeg op omdat ik weet dat als ik naar het seminarie ga, ik de Geest bij me kan hebben en dichter bij God kan leven', zegt Jenny Linares (18).

Het ontbijt bestaat meestal uit brood met suiker en *mate*, een kruidendrank, of *api*, een drankje dat van paarse of witte maïs wordt

Een tempel in Cochabamba is een grote zegen voor de jongeren in het gebied. Velen van hen gaan wekelijks naar de tempel. Leden van deze seminarieklas uit Cochabamba zeggen dat ze meer dan vrienden zijn — ze zijn als familie voor elkaar. Van links naar rechts: Nefía Flores, Alejandra Gamboa, Luís Carlos Gonzales Jaimes, Miriam Eugenia Copa Fernández, Cristhian Pérez, Yescenia Salgado en Harold Reinaldo Salazar.

Boven, van links naar rechts: 'De vier jaar seminarie hebben me enorm geholpen.'
— Adán Quintela Aparicio

'We kunnen zoveel leren waar we de rest van ons leven iets aan hebben.'
— Franz Condori

'Het seminarie is als een schild in mijn leven.'
— María D. Justiniano

gemaakt. Maar de jongeren komen meer voor het geestelijke voedsel naar het seminarie dan voor het eten.

'Het is leuk om naar het seminarie te gaan', zegt Luly Bravo (14). 'De jongeren vrolijken 's morgens je dag op. We komen bij elkaar om meer over onze Vader in de hemel en zijn Zoon te leren.'

'Door die vier jaar op het seminarie ben ik veel over een zending gaan nadenken', zegt Diego Díaz (18). 'Daarom wil ik mijn seminariediploma halen, zodat ik op zending kan gaan.'

Franz Condori (20), uit de wijk Arocagua, in de ring Cochabamba-Universidad, is het daarmee eens. Hij is vier jaar geleden gedoopt en is van plan om binnenkort op zending te gaan. 'Toen ik lid van de kerk werd, had ik al een doel gesteld om op zending te gaan, en de vier jaar seminarie hebben me daar enorm bij geholpen', zegt hij. 'Ik weet dat de Schriften die we altijd lezen en bestuderen, me zullen helpen om de vragen te kunnen beantwoorden die me later als zending gesteld zullen worden.'

Standvastig in Santa Cruz

Ongeveer 290 kilometer ten oosten van Cochabamba ligt Santa Cruz. Het klimaat

is daar anders; het is er veel heter. Maar belangrijkere zaken veranderen niet. Iedere ochtend naar het seminarie gaan, heeft duidelijk invloed op de levenswijze van de jongeren in Santa Cruz. 'We moeten vooruitgang maken en de beginselen in praktijk brengen die we op het seminarie leren', zegt Adán Quintela Aparicio (18), uit de wijk Estación, in de ring Santa Cruz-Cañoto. 'Het is een groot voorrecht om aan het seminarie van de kerk deel te nemen. We kunnen er zoveel leren waar we de rest van ons leven iets aan hebben.'

Ondanks alle verleidingen en invloeden om hun normen te verlagen, vinden de jongeren in Bolivia bescherming en steun in de waarheden van het evangelie.

'Het seminarie is als een schild in mijn leven', zegt María D. Justiniano (18), uit de gemeente Carmen, in de ring Santa Cruz-El Bajío. 'Het is een schild omdat het

me iedere dag op school beschermt. De leerkrachten vertellen ons bijvoorbeeld over de evolutieleer en zo. Maar dan zijn we in het seminarie al goed voorbereid. We hebben de mogelijkheid om zelf te denken en te voelen dat God daadwerkelijk de Schepper van deze wereld is.'

Van de hoogten van de Altiplano tot de hitte van Santa Cruz zijn deze jongeren in Bolivia het er allemaal over eens dat als ze samenkomen, ze sterker in het evangelie staan en beter in staat zijn om de verleidingen van de wereld te weerstaan. 'Een enkele stok kan gemakkelijk gebroken worden', legt Franz Condori uit. 'Maar veel samengebonden stokken zijn niet te breken. Als er eenheid in de groep is, is het heel moeilijk voor iets of iemand om ons te breken. Wij helpen elkaar.' ■

Achtervolgd

Kimberly Webb
Kerkelijke tijdschriften

Toen ik het adres had gevonden dat ik in mijn notitieboekje had opgeschreven, vond ik het er maar eng uitzien. Het was een groot, oud, grijs huis dat ze tot appartementencomplex hadden verbouwd, maar het leek meer op een spookhuis uit een zwart-witfilm. Toch wilde ik Rachael graag ontmoeten, dus liep ik de gammele trap op.

Toen ik eerder in het instituutsgebouw naar het bord vol advertenties voor woonruimte had gekeken, hadden de advertenties er als een lappendeken van papier en punaises uitgezien. Maar een ervan viel op. Het was een uitgeknipt poppetje met de woorden: 'Ik ben Rachael. Ik houd van hardlopen, jazzmuziek en chocola.' Daar moest ik om lachen. Er stond niets op over het appartement, maar de kamergenoot leek me wel leuk.

Nadat ik even met Rachael had gesproken, vond ik dat de binnenkant van haar appartement wel aangenaam was. Ik legde mijn eerste indruk naast me neer en verhuisde enkele weken later.

De volgende morgen ging Rachael twee weken op vakantie.

Zodra ze weg was, kreeg ik een angstig gevoel, maar ook dat legde ik naast me neer en ik ging uitpakken. 'Ik ben gewoon zenuwachtig omdat het een nieuwe omgeving is', zei ik tegen mezelf. 'Ik heb tijd nodig om te wennen.'

Het was bijna middernacht toen ik keelpijn kreeg. 'Misschien ben ik wel ergens allergisch voor', dacht ik. Ik liep door het appartement

totdat ik Rachael's geurkaarsen vond. Ik besloot ze buiten te zetten.

Ik had al eerder gemerkt dat het licht in het halletje kapot was, dus liet ik de voordeur op een kiertje staan zodat er wat licht naar binnen zou schijnen. Op mijn blote voeten liep ik over de donkere veranda.

Plotseling bleef ik stokstijf staan. Het was doodstil. Ik kon niets

Op mijn blote voeten liep ik over de donkere veranda. Plotseling bleef ik stokstijf staan. Ik kon niets horen. Maar ik voelde iemand dichterbij komen.

horen. Maar ik *voelde* iemand dichterbij komen.

'Ga terug het appartement in voordat iemand anders dat doet.' De instructies van de Geest waren onmiskenbaar en urgent.

Met de kaarsen nog in mijn handen rende ik door de duisternis naar mijn huiskamer en sloeg de deur dicht. Zodra ik de deur op slot had gedaan, bewoog de deurknop. Mijn mond viel open van verbazing. Ik keek naar de deurknop die zonder enig geluid bleef bewegen.

Iemand had zich in het halletje verstoppt! Hij had geprobeerd me naar binnen te volgen en was slechts een seconde te laat. Nu stond er alleen maar een dunne houten deur tussen ons in. Instinctief begon ik op de deur te bonken.

Ik weet niet hoe lang ik daar stil heb staan bidden, totdat er iets zou gebeuren. Uiteindelijk kreeg ik een vredig gevoel dat de dreiging voorbij was en dat ik die nacht veilig zou zijn.

De volgende ochtend belde mijn moeder. Zij en mijn vader waren op vakantie, anders had ik ze wel eerder gebeld. Voordat ik mijn moeder kon vertellen wat er gebeurd was, zei ze: 'Ik heb me zorgen over je gemaakt!' Ik krijg steeds het gevoel dat je halletje een gevaarlijke plek is. Is er voldoende verlichting? Anders kan iemand zich daar makkelijk verstoppen.'

Ik huiverde toen ik besepte dat ik bijna was aangevallen. Zelfs mijn moeder had dat op 320 kilometer afstand gevoeld.

Toen zei ze dat ze me de vorige

dag had geprobeerd te bellen om me te waarschuwen. 'Ik kreeg je niet te pakken, dus ben ik in gebed gegaan. Ik wist dat ik je niet kon beschermen, maar onze hemelse Vader wel.'

Mijn moeder had gelijk. Een vreemdeling had zich in het halletje verstoppt, en had me achtervolgd. Een hogere macht had op me gelet en me gewaarschuwd.

Ik weet dat de Heer me niet altijd zal beschermen, maar als ik Hem volg, zal Hij zijn plan voor mijn leven niet laten dwarsbomen. Het was zijn wil dat ik die avond beschermd zou worden, en ik ben dankbaar dat Hij over mij waakt. ■

Nog vijf minuten

Elaine Brown Preslar

Ons gezin houdt van de natuur. We zijn bijna iedere zaterdag buiten — in de zomer wandelen, kamperen, fietsen of bezienswaardigheden bezoeken; en in de winter sleeën, skiën, of in de sneeuw wandelen. Dat zijn geweldige gezinsactiviteiten waarbij mijn man en ik de kans hebben om met onze drie kinderen te praten.

Op een zomerdag liepen we rond een meer in een nabijgelegen woud. Het was prachtig weer: zonnig en warm, met een verfrissende, koele bries van het

meer. Onderweg keken we naar de wilde bloemen en de bomen. We bespraken dat onze hemelse Vader veel van ons moet houden om zoveel moois voor ons te schep-
pen. We probeerden te beslissen wat de mooiste plek was die we ooit hadden gezien. Een van de kinderen zei Yellowstone National

De zevenjarige Jacob zei: 'De mooiste plek op aarde is volgens mij waar alle dingen over Jezus te vinden zijn.'

Park. Iemand anders noemde een van onze lievelingscampings. We spraken over onze vakantie aan de kust en aan de prachtige langlaufvakantie tussen de met sneeuw bedekte bomen.

Ons jongste kind, de zevenjarige Jacob, die stilletjes naar ons gesprek had zitten luisteren, zei: 'De mooiste

Kleine beslissingen, eeuwige zegeningen

Victor Pino Fuentes

Ik hoorde het evangelie voor het eerst als kind, toen mijn ouders de zendelingen in Antofagasta (Chili) binnenlieten. Ik groeide op in de kerk, maar had niet echt een eigen getuigenis. Daarom werd ik uiteindelijk minderactief en kreeg ik zonder de goddelijke macht van het evangelie met de problemen van het dagelijks leven te maken. Mijn gelovige moeder bleef me echter liefhebben en was een voorbeeld van rechtschapenheid.

Hoewel ik met een lid van de kerk trouwde, voelden we geen van beiden de behoefte om de normen na te leven die we in onze jeugd hadden geleerd. Maar na verloop van tijd ging het steeds slechter bij ons thuis.

Vanwege de moeilijke problemen besloot mijn vrouw om met onze dochter naar de kerk te gaan. Ik had niet het verlangen om mee te gaan, maar ze vertelden iedere week wat ze geleerd hadden. Enige tijd later kreeg ik bezoek van huisonderwijzers, twee getrouwe broeders die op de een of andere manier mijn goddelijk potentieel konden zien, hoewel ik dat zelf niet kon.

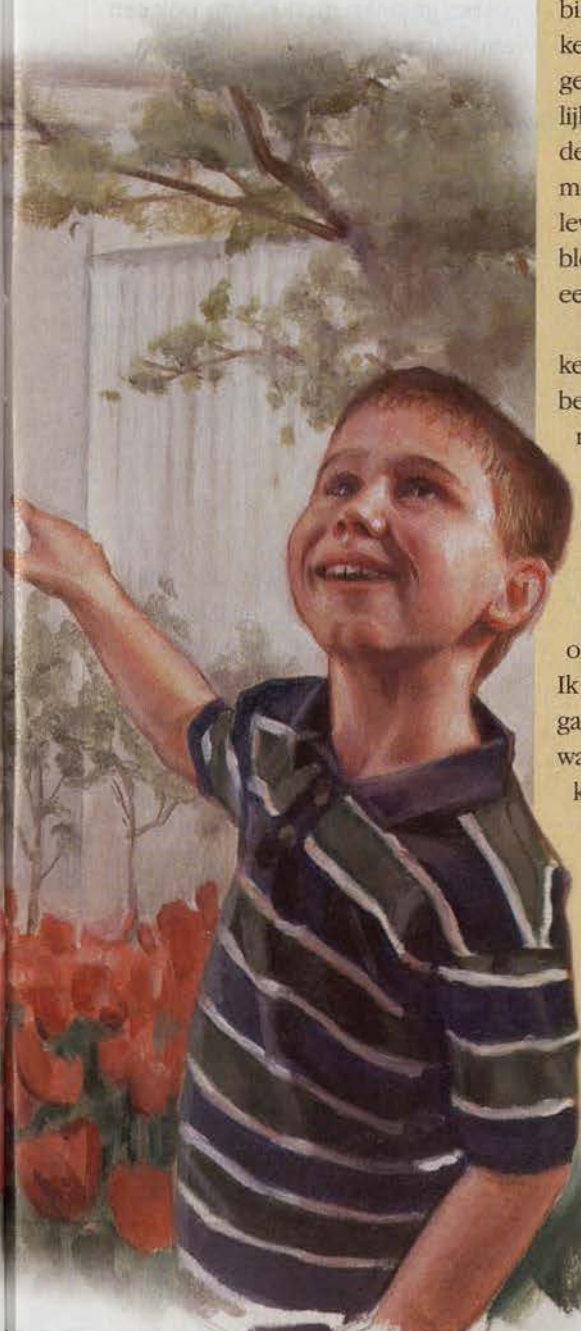
Langzaam begon er iets in mijn hart te veranderen, maar dat wilde ik eerst niet toegeven. Iedere zondag streek mijn vrouw mijn kleren, in de hoop dat ik met haar mee zou gaan. Ik was te eigenwijs om

de kleren aan te trekken, maar ik begon wel in mijn spijkerbroek en een T-shirt naar de avondmaalsdienst te gaan. Zoals veel minderactieve leden zat ik op de bank die het dichtst bij de deur was, zodat ik als laatste kon binnenkomen en als eerste kon vertrekken om met niemand te hoeven praten.

Na enkele maanden besepte ik dat ik geen goed voorbeeld voor mijn kinderen was en dat ik mijn priesterschap niet gebruikte om mijn gezin tot zegen te zijn. Ik nam de beslissing om altijd naar de kerk te gaan. Ik had de toepassing van het evangelie in mijn leven zien werken, en ik besepte dat ik deze eenvoudige beslissing lang geleden had moeten nemen.

Wat had de Heer een groot verlangen om mijn gezin en mij te zegenen! Mijn vrouw, ik en onze kinderen werden al snel in de Santiagotempel (Chili) aan elkaar verzegeld.

Ik ben dankbaar voor een moeder die me ijverig in de beginselen van het evangelie heeft onderwezen, voor een vrouw die me door haar liefde en voorbeeld heeft aangemoedigd om die beginselen na te leven, voor getrouwe huisonderwijzers en voor een Vader in de hemel die geduldig heeft gewacht totdat ik het evangelie zou naleven, zodat Hij me bovenmatig kon zegenen. ■

plek op aarde is volgens mij waar alle dingen over Jezus te vinden zijn.'
Dingen over Jezus? Ik probeerde te begrijpen wat Jacob bedoelde, en toen bedacht ik me dat hij Temple Square in Salt Lake City bedoelde. Met de prachtige tempels, de bomen, de fontein, en de bloementuinen, is Temple Square inderdaad een prachtige plek. Maar voor Jacob betekent Temple Square meer dan de uiterlijke schoonheid.

Met een gecompliceerde aangeboren hartafwijking heeft Jacob al drie hartoperaties en talloze onderzoeken doorstaan, en hij heeft er nog veel meer in het vooruitzicht. Zijn arts komt geregeld in Idaho, maar voor Jacobs operaties en enkele onderzoeken moeten we naar het Primary Children's Medical Center in Salt Lake City. Dat zijn vaak momenten van angst en onrust over zijn gezondheid. We hebben gemerkt dat een bezoek aan Temple Square dan de gemoederen wat bedaart en ons aan het plan van onze hemelse Vader herinnert en ook dat we op Hem moeten vertrouwen.

De avond voor zijn laatste en meest gecompliceerde operatie, hadden we hem meegenomen naar het bezoekerscentrum op Temple Square, waar we samen naar dat prachtige beeld van de Heiland — *De Christus* — keken. Jacob zat toen vredig, warm en veilig op de schoot van een ouder en wilde niet weg. Hij zat uitzonderlijk stil en vroeg steeds om 'nog vijf minuten', totdat we er langer dan een uur zaten. Toen we echt weg moesten, voelden we ons

rustig en in staat om de operatie en alle bijbehorende zaken aan te kunnen.

Ik ben van mening dat Temple Square volgens Jacob niet alleen mooi is om wat hij *ziet*, maar ook om wat hij daar *voelt*. De gaven van vrede, hoop en troost die onze hemelse Vader ons geeft, zijn mooier dan de herinnering aan wat Jacob met zijn ogen heeft gezien.

Als we het plan van onze hemelse Vader aanvaarden en op zijn wil vertrouwen, zullen we onbeschrijflijke vrede en vreugde ontvangen. Als we ontmoedigd, ontdaan of bang zijn, dan kunnen we ergens terecht — niet op een specifieke prachtige plek, maar bij onze Heiland, Jezus Christus. En ik denk dat Jacob gelijk heeft: niets is mooier dan dat. ■

Hereniging van danspaar

Kurt Stättner

Vijfentwintig jaar lang heb ik in het centrum van Wiener Neustadt in Oostenrijk gewerkt. Op een milde dag in mei liep ik tijdens mijn lunchpauze op het trottoir en kwam ik langs een boekwinkel. Bij de deur stonden twee grote bakken vol afgeprijsde boeken. Ik vroeg me af wat voor boeken tegen zo'n lage prijs verkocht werden, en ik pakte het bovenste boek uit een van de bakken. Zonder

enig voornemen om het te kopen, sloeg ik het open en zag ik een afbeelding van een danspaar. Tot mijn grote verbazing zag ik de naam Gretl Stättner staan. Ik wist meteen dat het de naam van mijn vaders tweede vrouw was. Ik had al jaren niet meer aan haar gedacht.

Mijn vader had als douanebeambte gewerkt, maar hij was ook een enthousiast danser en had zijn eigen dansschool gehad. Enkele jaren na de echtscheiding van mijn ouders had mijn vader Gretl op de dansschool ontmoet. Hun relatie duurde niet lang omdat mijn vader op 35-jarige leeftijd aan

een acute blindedarmontsteking overleed. Toen hij op sterven lag, hoopte hij dat Gretl voor mij zou zorgen, omdat mijn eigen moeder dat niet zou doen. Daarom trouwde mijn vader drie uur voor zijn dood met Gretl. Maar Gretl was nog erg jong en werd erg door haar ouders beïnvloed. Ze kon niet voor mij zorgen en ik groeide in pleeggezinnen op.

Toen ik daar met dat boek in mijn handen stond, en niet alleen de naam Stättner zag, maar ook het dansende paar, besepte ik plotseling dat ze de wettige echtgenote van mijn vader was. Ze had het recht om aan hem verzegeld te worden.

Uit mijn onderzoek bleek dat Gretl

Mijn vader ontmoette zijn tweede vrouw, Gretl, op zijn dansschool. Ik wist dat ze het recht had om aan hem verzegeld te worden.

nooit opnieuw getrouwd was, dat ze in Wenen had gewoond en daar een voetverzorgingspraktijk had gehad. Ik herinnerde me haar meisjesnaam en de woonplaats van haar familie, de familie Weißenberg. Mijn vrouw en ik probeerden hen op te zoeken, maar we waren teleurgesteld toen we

erachter kwamen dat er geen levende familieleden meer waren. We bezochten de begraafplaats maar schoten niet veel op, omdat op de steen alleen

een lijst achternamen stond. Toen we beseften dat iemand voor het graf en het onderhoud moest betalen, vroegen we bij de juiste overheidsinstantie op wie de eigenaar van het graf was. We kregen de naam van een vrouw uit Wenen die een nicht van Gretl bleek te zijn.

Ze gaf ons niet alleen de gegevens om het tempelwerk voor Gretl te verrichten, maar ook allerlei informatie over andere overleden familieleden: ouders, grootouders, tantes en ooms.

We kwamen er ook achter dat toen mijn vrouw en de nicht jong waren, ze allebei op dezelfde middelbare school hadden gezeten en op dezelfde dag hun diploma uitgereikt hadden gekregen. Wat een klein wereldje.

Mijn vrouw en ik hebben toen alle namen naar de tempel gestuurd en waren in staat om samen het werk voor hen in de Frankfurtempel te verrichten. Ik ben bijzonder dankbaar voor deze gelegenheid, en ik ben er diep van overtuigd dat het geen toeval was dat ik dat boek over mijn stiefmoeder vond. Uit het gesprek met de nicht van Gretl bleek dat Gretl veel boeken had gehad. De nicht had er enkele van weggeven, enkele verkocht en enkele zelf gehouden. Slechts een enkel boek was in Wiener Neustadt terechtgekomen en ik was de enige persoon die het toevallig ontdekte. ■

De tijd van de Heer

De kerk heeft mijn leven en het leven van mijn dierbaren veranderd. Ik heb op verscheidene momenten de Geest gevoeld. Ik ben enorm geholpen door schriftstudie en artikelen van onze profeten en leiders. Vooral het artikel 'Timing' (oktober 2003) van ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen vond ik erg nuttig. Ik vertrouw volledig op de Heer en weet dat er voor alles een tijd is. Ik wil ouderling Oaks graag bedanken voor dit artikel dat mij zo enorm heeft geholpen en mijn getuigenis van de Heer Jezus Christus heeft versterkt.

Victor Santana Arias, Dominicaanse Republiek

Prachtige foto's

Mijn man en ik willen u graag bedanken voor de grote hoeveelheid prachtige foto's waar we aan gewend zijn geraakt in de *Liabona*, en vooral voor de prachtige zwart-witfoto's in de conferentieverlagen. Hartelijk dank voor de vaardige foto's die voor die prachtige visuele zorgen.

Wat zijn we dankbaar dat we ogen hebben om ze te zien en de inhoud van dit prachtige tijdschrift iedere maand in onze eigen taal te kunnen lezen. Dank u wel!

Carmen T. De Ruscitti, Venezuela

Mijn ziel is vol verlangen om het evangelie te prediken

Nu ik me op een voltijdzending voorbereid, bestudeer ik veel inspirerend materiaal, waaronder de *Liabona*. Ik wil graag mijn dank uitspreken voor de uitgave van februari 2005, vooral voor het prachtige artikel 'Zeven lessen uit ons zendingswerk' van ouderling en zuster Christensen. Het heeft me geïnspireerd en mijn verlangen vergroot om

het evangelie te prediken. Toen ik over het artikel nadacht, begreep ik hoe belangrijk dit werk is. Mijn ziel is vol verlangen om het evangelie te prediken.

Iranilson Leite Machado, Brazilië

Een lading rechtschapenheid

Ik wil u graag bedanken voor dit prachtige tijdschrift! We hebben erg weinig materiaal van de kerk in Rusland, dus iedere uitgave van de *Liabona* geeft ons een nieuwe lading rechtschapenheid. Ik wil u ook bedanken voor de rubriek 'Vraag en antwoord'. Dat zijn precies de vragen waar onze jongeren mee kampen.

Sergei Antamanov, Rusland

OPROEP VOOR KUNSTWERKEN OVER HET NIEUWE TESTAMENT

In 2007 zullen we materiaal publiceren dat verband houdt met de zondagsschoolcursus over het Nieuwe Testament. Kunstenaars kunnen werken over het Nieuwe Testament ter beoordeling insturen. E-mail voorbeelden van uw werk naar cur-artist-photographer@ldschurch.org, of stuur kleurenkopieën naar New Testament Art, *Liabona Magazine*, 50 E. North Temple St., Room 2420, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA. Stuur uitsluitend kopieën; kopieën

worden niet geretourneerd. Inzendingen moeten uiterlijk op 31 oktober 2006 zijn verstuurd.

Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevenden Het gezin steunen

11 FEBRUARI 2006

De inhoud van deze wereldwijde instructiebijeenkomst staat ook in de Liahona en de Ensign van juni 2006 en op www.lds.org om gebruikt te worden bij het onderricht en in het gezin.

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

Het huwelijk is onmisbaar voor zijn eeuwige plan

OUDERLING DAVID A. BEDNAR
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het leerstellig huwelijksideaal

Het Eerste Presidium heeft ons dringend geadviseerd om veel tijd te steken in een harmonieus huwelijk en een hecht gezinsleven. Nooit heeft men in de wereld meer behoefte gehad aan een dergelijk advies dan nu, want de heiligheid van het huwelijk ligt onder vuur en het gezin wordt als onbeduidend voorgesteld.

Hoewel de kerkelijke programma's doorgaans veel steun bieden aan huwelijk en gezin, mogen we de

volgende fundamentele waarheid nooit vergeten: geen middel of organisatie kan de plaats innemen van het gezin of invulling geven aan de essentiële functies van het gezin.¹ Vandaar dat ik mij vandaag minder tot u richt als leidinggevenden in priesterschap of hulporganisaties, dan wel als mannen en vrouwen, echtgenoten en echtgenotes, vaders en moeders. Mij is gevraagd om dieper in te gaan op de wezenlijke rol van het eeuwig huwelijk in het geluksplan van onze hemelse Vader.

We zullen ons richten op het leerstellige huwelijksideaal. Ik hoop dat dit overzicht van onze eeuwige mogelijkheden en het waarom van het sterfelijke leven ons allen richting, troost en hoop kan bieden, ongeacht onze huwelijksstaat of persoonlijke omstandigheden. De kloof tussen het leerstellige huwelijksideaal en de feitelijke situatie kan zo nu en dan levensgroot lijken, maar gaandeweg wordt u er beter in en waarschijnlijk bent u stukken beter dan u denkt.

Ik verzoek u de volgende vragen in

gedachte te houden bij onze bespreking van beginselen die te maken hebben met het eeuwig huwelijk.

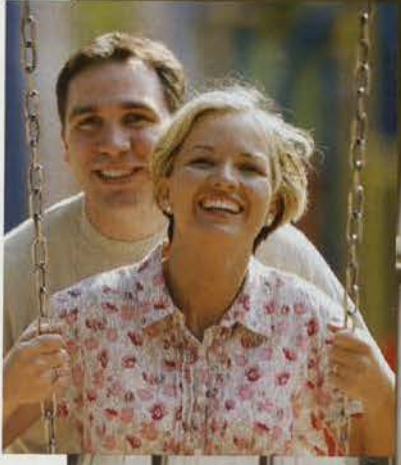
Vraag 1: *Doe ik mijn best om een betere echtgenoot of echtgenote te worden, of bereid ik mij voor op een goed huwelijk, door deze basisbeginselen te begrijpen en toe te passen?*

Vraag 2: *Leer ik de anderen in de organisatie waaraan ik leiding geef deze basisbeginselen zodat ze die begrijpen en weten toe te passen in hun huwelijk en gezin?*

Ik getuig dat, als we onze eigen huwelijksrelatie en onze kerktaak met een gebed in ons hart in het licht van deze vragen bekijken, de Geest des Heren ons verstand zal verlichten en ons zal aangeven wat we moeten doen en verbeteren (zie Johannes 14:26).

Waarom het huwelijk essentieel is

In 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' verklaren het Eerste Presidium en de Raad der Twaalf Apostelen dat 'het huwelijk tussen man en vrouw van Godswege is geboden en dat het gezin centraal staat in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.'² Deze sleutelzin uit de proclamatie wijst op het groot leerstellig belang van het huwelijk en legt nadruk op de voornamelijkheid van het huwelijk en het gezin in het plan van de Vader. Het eerbare huwelijk is een gebod en een essentiële stap in het ontstaan van een liefdevol gezin dat over het graf heen kan blijven bestaan.

Er zijn twee dwingende leerstellige redenen waarom het eeuwige huwelijk van essentieel belang is voor het plan van onze hemelse Vader.

Reden 1: *In wezen zijn de mannelijke en de vrouwelijke geest zodanig dat ze elkaar vervolledigen en vervolmaken; daarom is het de bedoeling dat man en vrouw samen hun verbodiging bewerkstelligen.*

Het eeuwige karakter en belang van het huwelijk kan eigenlijk alleen maar volledig worden begrepen binnen de context van het plan van de Vader voor zijn kinderen. 'Ieder mens — man en vrouw — is geschapen naar het beeld van God. Iedereen is een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders, en (...) is in

wezen goddelijk en heeft een hemelse bestemming.¹³ Het grote geluksplan biedt de geestzoon en -dochter van Vader in de hemel de kans om op aarde een lichaam te krijgen, ervaring op te doen en hun weg naar volmaking te vervolgen.

'Het geslacht is een essentieel kenmerk van iemands voorsterfelijke, sterfelijke en eeuwige identiteit en bestemming¹⁴ en bepaalt in hoge mate wie we zijn, waarom we op aarde zijn en wat we moeten doen en worden. Om goddelijke redenen zijn mannelijke en vrouwelijke geesten verschillend, onderscheiden en

elkaar aanvullend.

Na de schepping van de aarde werd Adam in de hof van Eden

geplaatst. God zei evenwel

dat het 'niet goed was dat de mens alleen zou zijn' (Genesis 2:18; Mozes 3:18), en Eva werd Adams metgezellin en hulpe. De unieke combinatie van geestelijke, fysieke, mentale en emotionele capaciteiten van zowel man als vrouw waren noodzakelijk om het geluksplan te verwezenlijken. Alleen kan de man noch de vrouw aan de doeleinden van zijn of haar schepping voldoen.

In het goddelijke plan ligt besloten dat de man en de vrouw samen naar hun volmaakte en volle heerlijkheid toewerken. Daar zij zowel in constitutie als in aanleg onderling

verschillen, brengen man en vrouw beide unieke gezichtspunten en ervaringen mee in de huwelijksrelatie. Hun unieke, maar gelijkwaardige bijdragen creëren een verbondenheid en eenheid die op geen enkele andere wijze tot stand kan komen. De man vervolledigt en vervolmaakt de vrouw, en de vrouw vervolledigt en vervolmaakt de man, omdat zij van elkaar leren en elkaar sterken en tot zegen zijn. 'In de Here is evenmin de vrouw zonder man iets, als de man zonder vrouw' (1 Korintiërs 11:11; cursivering toegevoegd).

Reden 2: *In het goddelijk plan zijn zowel de man als de vrouw nodig om kinderen op de wereld te zetten en die te voorzien van de best mogelijke opvoeding.*

Het gebod om zich te vermenigvuldigen en de aarde met kinderen te vervullen, vanouds door God aan Adam en Eva gegeven, is nog steeds van kracht. 'God [heeft] geboden dat het heilige voortplantingsvermogen alleen gebruikt mag worden tussen een man en een vrouw die wettig met elkaar gehuwd zijn. (...) De manier waarop het sterfelijk leven tot stand komt [is] door God voorgeschreven.¹⁵ Het huwelijk tussen man en vrouw is dus het voorgeschreven instituut waardoor de voorsterfelijke geesten hun intrede in het sterfelijke leven doen. Volledige seksuele onthouding vóór het huwelijk en volledige trouw binnen het huwelijk beschermen de heiligheid van dit instituut.

Het gezin van een liefdevolle en loyale man en vrouw vormt de ideale plek om kinderen in liefde en

oprechtheid op te voeden en in hun geestelijke en stoffelijke noden te voorzien. De unieke kenmerken van man en vrouw liggen niet alleen ten grondslag aan een volwaardige huwelijksrelatie, ze zijn ook onmisbaar bij de

Ouderling Parley P. Pratt heeft prachtig onder woorden gebracht welke zegeningen ons toevloeien als we het leerstellige huwelijksideaal gaan begrijpen en nastreven.

opvoeding en verzorging van kinderen. 'Kinderen hebben er recht op om binnen het huwelijk te worden geboren, en te worden opgevoed door een vader en een moeder die de huwelijksgelofte met volledig trouw eren.'¹⁶

Leidende beginselen

De twee leerstellige redenen die we hebben besproken over het belang van het eeuwig huwelijk in het geluksplan van de Vader verwijzen naar belangrijke beginselen die als leidraad dienen voor wie zich voorbereiden op een huwelijk, voor wie al

gehuwd zijn, en voor wie in de kerk een roeping vervullen.

Beginsel 1: *Het belang van het huwelijk kan alleen worden begrepen binnen de context van het geluksplan van de Vader.*

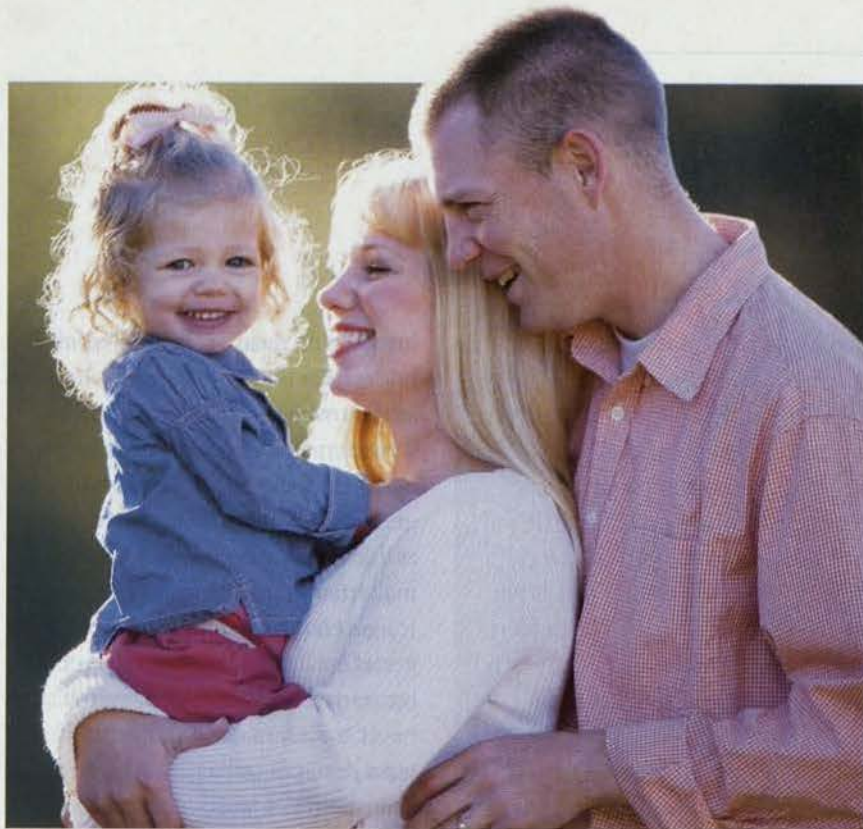
We spreken vaak over het huwelijk in termen van de hoeksteen van de samenleving, de basis van een sterke natie, en een belangrijk sociologisch en cultureel instituut. Maar uit het herstelde evangelie leren we dat het zoveel meer is!

Brengen we misschien het huwelijk ter sprake zonder te wijzen op de voorname plaats die het inneemt in het plan van de Vader? Als we de eenvoudige en fundamentele leer van het geluksplan buiten beschouwing laten, kan het huwelijk in deze wereld, die hand over hand in verwarring en zonde toeneemt, niet voldoende zin, bescherming of hoop bieden. Laten we niet vergeten dat Alma lang geleden heeft verklaard, dat 'God [de mensenkinderen] geboden [gaf] na hun het verlossingsplan te hebben bekendgemaakt' (zie Alma 12:32, cursivering toegevoegd).

Ouderling Parley P. Pratt heeft prachtig onder woorden gebracht welke zegeningen ons toevloeien als we het leerstellige huwelijksideaal gaan begrijpen en nastreven:

'Het was Joseph Smith die mij heeft geleerd hoe ik de vertederende banden tussen vader en moeder, man en vrouw, broer en zus, zoon en dochter op waarde moest schatten.

'Van hem leerde ik dat mijn eigen geliefde vrouw voor tijd en alle eeuwigheid aan mij verbonden kon

worden; en dat de hoogstaande gevoelens voor elkaar en onze wederzijdse liefde, voortkwamen uit een bron van goddelijke, eeuwige liefde. ...

'Ik had eerder liefgehad, maar ik wist niet waarom. Maar nu had ik lief — met een zuiverheid — een intensiteit van verheven gevoelens die mijn ziel boven de vergankelijke zaken van dit lage bestaan zullen verheffen en die als de oceaan zullen uitbreiden. (...) Kortom, ik kon nu liefhebben met de geest en met het juiste inzicht.

'Want in die tijd had mijn geliefde broeder, Joseph Smith, (...) slechts een tipje van de sluier opgelicht en mij een korte blik in de eeuwigheid vergund.¹⁷

Zien wij in, mannen en vrouwen, echtelieden, leidinggevend in de kerk, dat het belang van het huwelijk alleen binnen de context van het geluksplan van de Vader kan worden begrepen? De leer van het plan zet mensen ertoe aan hun hoop te stellen

op een eeuwig huwelijk en zich daarop voor te bereiden; en zij rekent af met de onzekerheden die voor sommigen reden zijn om een huwelijk uit te stellen of ervan af te zien. Een juist begrip van het plan sterkt ons ook in ons voornemen om het eeuwige huwelijksverbond te eren. We zullen zelf meer leren, beter onderwijzen en krachtiger getuigen, zowel thuis als in de kerk, wanneer wij deze waarheid overdenken en beter gaan begrijpen.

Beginsel 2: Satan wil graag dat alle mensen net zo ongelukkig worden als hijzelf.

Onophoudelijk bestookt en misvormt Lucifer de leerstellingen die voor onszelf, voor ons gezin en voor de wereld van het grootste belang zijn. En waar richt de vijand voornamelijk zijn diabolische aanvallen op? Satan doet er alles aan om verwarring over de geslachtsidentiteit te zaaien, om seks vóór en buiten het huwelijk te stimuleren, en het eerbare huwelijk tegen te werken juist omdat het

huwelijk door God is ingesteld en het gezin centraal staat in het plan van geluk. De aanvallen van de vijand op het eeuwig huwelijk zullen almaar intenser, frequenter en geraffineerder worden.

Daar we heden ten dage in een oorlog verwickeld zijn met het huwelijk en het gezin als inzet, heb ik toen ik laatst het Boek van Mormon las in het bijzonder aandacht geschonken aan de wijze waarop de Nephieten zich voorbereidden op hun veldslagen tegen de Lamanieten. Het viel mij op dat de Nephieten *'zich bewust [waren] van het voornemen van hun vijanden* en zich daarom voorbereidden om hen tegemoet te trekken' (zie Alma 2:12–13). Ik leerde dankzij mijn schriftstudie dat *je bewust te zijn van het voornemen van de vijand* een eerste vereiste is om je goed te kunnen voorbereiden. Ook wij dienen ons in deze eindtijd-oorlog bewust te zijn van het voornemen van onze vijand.

Vader heeft zijn plan ontwikkeld om zijn kinderen leiding te geven, hun geluk zoveel mogelijk te bevorderen en ze veilig naar hun hemels huis te loodsen. Lucifer valt het plan aan omdat hij verwarring en onheil wil stichten onder de zoons en dochters van God en hun eeuwige vooruitgang wil tegenhouden. De achterliggende bedoeling van deze aartsleugenaar is iedereen net zo ongelukkig te maken als hijzelf is (zie 2 Nephi 2:27), en hij wil datgene wat hij het meeste haat aan het plan van de Vader scheeftrekken. Satan heeft geen lichaam, hij kan niet trouwen,

en hij zal nooit een gezin hebben. Onophoudelijk probeert hij de bedoelingen van God met geslachtsidentiteit, huwelijk en gezin in nevelen te hullen. Overal ter wereld zien we dat dit Satan steeds vaker lukt.

Onlangs heeft de duivel in de Verenigde Staten geprobeerd om het verkeerde beeld dat is ontstaan over geslachtsidentiteit en huwelijk uit te buiten en bij wet vast te leggen. Wanneer we over dit leven de eeuwigheid inkijken, wordt het al snel duidelijk dat de valse alternatieven die de duivel aanbiedt nooit zullen leiden tot de volkomenheid die mogelijk wordt gemaakt door de verzegeling van een man en een vrouw, tot het geluk van een eerbaar huwelijk, tot de vreugde van nakomelingen, of tot de zegen van eeuwige vooruitgang.

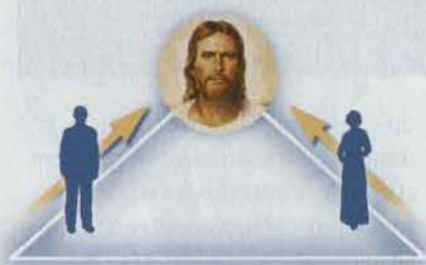
In het licht van de bedoelingen van onze vijand, dienen wij ons in het bijzonder toe te leggen op en ons open te stellen voor de inspiratie waarmee we ons eigen huwelijk kunnen beschermen die ons vertelt hoe we in ons gezin en in ons kerkwerk de beginselen kunnen leren en overbrengen die verband houden met het eeuwige belang van de geslachtsidentiteit en de rol van het huwelijk in Vaders plan.

Beginsel 3: De hoogste zegeningen van liefde en geluk komen binnen ons bereik door het eeuwige huwelijksverbond.

Het focuspunt in een verbondshuwelijk is de Heer Jezus Christus. U ziet dat Jezus zich bij de bovenste hoek van deze driehoek bevindt en aan de basis een vrouw bij de ene hoek en

een man bij de andere hoek. Kijk nu eens wat er gebeurt in de relatie tussen de man en de vrouw naarmate ze ieder gestadig 'tot Christus komen' en eraan werken om in Hem vervolmaakt te worden (zie Moroni 10:32). In en door de Verlosser komen de man en de vrouw dichtert tot elkaar.

Bij de man en vrouw die beiden tot de Heer worden getrokken (zie 3 Nephi 27:14), die elkaar leren

Man en vrouw komen dichtert tot elkaar naarmate ze ieder gestadig tot Christus komen.

dienen en liefhebben, die zich zij aan zij door het leven slaan, naar elkaar toegroeien en één worden — gezegend doordat zij beiden het unieke in zich ten goede laten komen aan de relatie — ontluikt het besef welke vervulling onze hemelse Vader voor zijn kinderen in gedachte heeft. Men legt de hand op het hoogste geluk, het ware doel van Vaders plan, wanneer men het eeuwige huwelijksverbond aangaat en naleeft.

Een van de belangrijkste taken van elke man en elke vrouw, elk echtpaar en elke leidinggevende in de kerk is de jongeren een goed voorbeeld te geven van een eerbaar huwelijk en

hoe zij zich daarop kunnen voorbereiden. Wanneer de jongeren in de kerk huwelijken gadeslaan waarin woorden als deugd, loyaliteit, opofferingszin en verbondsrelatie geen loze kreten zijn, zullen ze diezelfde beginselen in hun eigen hofmakerij en huwelijk willen navolgen. Jongeren die merken dat bij ons het gerief en het welzijn van onze eeuwige partner de hoogste prioriteit heeft, zullen minder aan zichzelf gaan denken, onbaatzuchtiger en hulpvaardiger worden, en zelf een gelijkwaardige en stabiele relatie willen opbouwen. Jongeren die wederzijds respect, genegenheid, zorg en liefde tussen een man en een vrouw zien, zullen zich dezelfde eigenschappen willen eigen maken. Onze kinderen en de jongeren van de kerk leren het meest van wat we doen en wat we zijn — ook al zullen ze zich maar weinig herinneren van wat we zeggen.

Helaas schrikken veel jonge leden van de kerk terug voor een eeuwig huwelijk, omdat ze in de wereld te veel echtscheidingen zien en bij hun thuis en in de kerk geschonden verbonden.

Een eeuwig huwelijk is geen voorlopige overeenkomst die op enig tijdstip om nagenoeg elke reden kan worden ontbonden. Het is veeleer een heilig verbond met God dat man en vrouw in dit leven en in de eeuwigheid bindt. Trouw en verbondenheid moeten meer zijn dan woorden die goed in het gehoor liggen; we moeten ze in ons huwelijk tot leidende beginselen hebben verheven.

Zijn er, gegeven onze voorbeeld-functie, zaken waar u en ik ons in kunnen verbeteren? Voelen we dat de Heilige Geest ons inspireert en mild stemt, ons aanmoedigt om meer ons best te doen? Leidinggevend in priesterschap en hulporganisaties, creëren wij een kerkcultuur waarin huwelijk en gezin kunnen gedijen?

Echtparen moeten de tijd krijgen om zichzelf en hun gezin te wapenen tegen de aanvallen van de vijand. Willen we zo graag onze kerkroeping grootmaken dat we het echtparen en ouders onbedoeld moeilijk maken om hun heilige gezinstaken te vervullen? Beleggen we bijvoorbeeld, zonder dat dat nodig is, soms vergaderingen en activiteiten op tijden dat ze de wezenlijke relatie tussen man en vrouw, en tussen ouders en kinderen, in de weg staan?

Deze vragen verdienen onze serieuze overweging, omdat de Geest ons zal laten weten, en misschien doet Hij dat nu al, wat we thuis en in de kerk moeten verbeteren.

Noodzakelijke geestelijke bronnen

Van ons wordt gevergd dat we de leer gaan begrijpen die samenhangt met het plan, dat we werken aan een voorbeeldig huwelijk, en dat we in het gezin en de kerk in de juiste beginse-len onderwijzen. Wellicht vraagt u zich af hoe u dat allemaal gaat klaarspelen. Wij zijn gewone mensen die een buitengewone taak hebben te verrichten.

Lang geleden staken mijn vrouw en ik niet alleen veel tijd in ons jonge, drukke gezinnetje, maar ook in onze kerktaken, carrière en sociale leven.

Een van onze belangrijkste taken is de jongeren een goed voorbeeld te geven van een eerbaar huwelijk zodat ze leren hoe zich daar op voor te bereiden.

Op zekere avond, toen de kinderen op bed lagen, bespraken we uitgebreid hoe we het ervan afbrachten op die terreinen. We beseften dat we in het hiernamaals de beloofde zegeningen niet zouden krijgen als we het verbond dat we hier hadden gesloten niet meer in ere hielden. Samen besloten we onze relatie meer aandacht te geven. Die les van zo lang geleden bracht een enorme kentering in ons huwelijk teweeg.

Het eeuwig perspectief dat de aangename en eenvoudige leer van het geluksplan ons biedt, maakt duidelijk hoe belangrijk het eeuwig huwelijk is. Ons staan alle noodzakelijke geestelijke bronnen ter beschikking. We beschikken over de volle leer van Jezus Christus. We kunnen bogen op de Heilige Geest en op openbaring. Wij bezitten de heilsverordeningen, verbonden en tempels. Wij hebben het priesterschap en de

profeten in ons midden. Wij hebben de beschikking over de heilige Schrift en de kracht van het woord Gods. En wij hebben De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Ik getuig tot u dat we toegang hebben tot alle geestelijke bronnen nodig om ons in het huwelijk te verdiepen, het te bepleiten, hechter te maken en te verdedigen, en dat het gezin — man, vrouw en kinderen — wel degelijk gezamenlijk eeuwig geluk wacht. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Brief van het Eerste Presidium, 11 februari 1999; *Liabona*, december 1999, p. 1.
2. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld,' *Liabona*, oktober 2004, p. 49.
3. *Liabona*, oktober 2004, p. 49.
4. *Liabona*, oktober 2004, p. 49.
5. *Liabona*, oktober 2004, p. 49.
6. *Liabona*, oktober 2004, p. 49.
7. *Autobiography of Parley P. Pratt*, red. Parley P. Pratt jr. (1938), pp. 297-298.

De plechtige taak om van elkaar te houden en voor elkaar te zorgen

OUDERLING L. TOM PERRY

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het evenwicht bewaren tussen onze taken

Er is mij gevraagd om de volgende zin uit de proclamatie over het gezin tot thema van mijn presentatie te maken: 'Man en vrouw hebben de plechtige taak om van elkaar en van hun kinderen te houden, en voor elkaar en hun kinderen te zorgen.'¹ Ik wil dit onderwerp anders benaderen dan u

wellicht gewend bent in een instructiebijeenkomst. Ik zal niet veel uit handboeken citeren, want ik wil openhartig met u spreken over uw werk in het koninkrijk van onze hemelse Vader. Laten we samen eens bekijken hoe we de zorg en liefde die ons gezin verdient in balans kunnen brengen en houden met de andere roeping die onze hemelse Vader ons gegeven heeft.

Toen de kerk op 6 april 1830 werd gesticht, ontving de profeet Joseph Smith een openbaring die nu in Leer en Verbonden 21 staat. In die openbaring staat onder andere:

'Zie, er zal onder u een verslag worden bijgehouden; en daarin zult gij ziener worden genoemd, vertaler, profeet, apostel van Jezus Christus en ouderling van de kerk door de wil van God de Vader en de genade van uw Here Jezus Christus,

'Gij zijt door de Heilige Geest geïnspireerd om het fundament der kerk te leggen en deze tot het allerheiligst

geloof op te bouwen. (...)

'Welnu, gij, namelijk de kerk, zult acht slaan op al zijn woorden en geboden die hij u zal geven wanneer hij ze ontvangt, wandelend in alle heiligheid voor mijn aangezicht;

'want zijn woord zult gij aanvaarden, alsof uit mijn eigen mond, in alle geduld en geloof' (LV 21:1-2, 4-5).

Een van de eerste instructies aan de pasgestichte kerk was om bij de uitvoering van onze taken in zijn koninkrijk acht te slaan op de inspiratie en openbaring die God bij monde van zijn profeet meedeelt. Hij heeft beloofd ons te laten weten hoe wij het beste zijn grote werk kunnen uitvoeren.

De raad van de profeet

Ik ben van mening dat president Gordon B. Hinckley, onze huidige profeet, ons in de wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevend op 21 juni 2003 heeft aangegeven hoe we een goede balans kunnen vinden in onze taken. In die uitzending verklaarde hij:

'U hebt het voorrecht om (...) de Heiland van de wereld te vertegenwoordigen door zijn werk voort te zetten. U hebt de mogelijkheid om te spreken over de pracht van het zoenbloed van de Heer Jezus Christus voor zijn zoons en dochters. Is er een groter voorrecht te vinden?

'Verheug u in dat voorrecht. Die kans blijven we niet eeuwig houden. Maar al te snel hebben we alleen nog maar de herinnering aan de grote mogelijkheden die we nu hebben.

In alle tijden heeft Hij zijn goddelijke wet gegeven om de heilige band tussen man en vrouw te beschermen en veilig te stellen.

'We zullen niet alles bereiken wat we willen. Maar laten we ons uiterste best doen. Ik ben blij dat de Verlosser dan zal zeggen: "Wèl gedaan, gij goede en getrouwe slaaf" (Matteüs 25:21).¹²

U zult zich herinneren dat hij in die uitzending gezegd heeft dat onze verantwoordelijkheid vierledig is. De eerste is van toepassing op het onderwerp dat we in deze uitzending aan de orde stellen. Hij verklaarde:

"Ten eerste is het noodzakelijk dat u uw gezin niet verwaarloost. Geen enkel bezit is waardevoller. Uw vrouw en kinderen verdienen de aandacht van hun man en vader. Het is uiteindelijk deze familierelatie die we met ons mee naar het volgende leven nemen. Om enkele woorden uit de Schriften te parafaseren: "Want wat zou het een mens baten, als hij trouw in de kerk werkzaam is, maar zijn eigen gezin verliest?" (Zie Marcus 8:36.)¹³

Dat is vanaf het prilste begin van de kerk altijd al de boodschap van onze profeten geweest. Het gezin is de belangrijkste omgeving voor evangelieonderwijs en leiderschap. Als we acht slaan op die instructies zorgen we ervoor dat onze taken, programma's, activiteiten en lessen ons gezin ten goede komen.

Juiste prioriteiten vastleggen

Als we onze gezinstaken en ons kerkwerk goed willen doen, is het van belang dat we onze tijd verstandig gebruiken en ons leven in balans houden. Leg uzelf erop toe de raad van de profeet over het stellen van prioriteiten op te volgen.

Uw eeuwige partner

Bespreek met uw eeuwige partner hoeveel tijd u samen nodig hebt om uw huwelijk hechter te maken, om uw liefde voor elkaar te tonen. Dat is uw eerste prioriteit.

De kerk helpt zowel het individu als het gezin om tot Christus te komen en het eeuwige leven te beërven. Het eeuwige leven is Gods grootste gave aan zijn kinderen. Zij krijgen die alleen in gezinsverband. Deze relatie begint met de vereniging van een man en een vrouw, een verbintenis die de Heer als heilig beschouwt, waar niet lichtvaardig mee kan worden omgesprongen. Het huwelijksverbond ligt ten grondslag aan het plan van de Heer en aan het scheppingsdoel van hemel en aarde. In alle tijden heeft Hij zijn goddelijke wet gegeven om de heilige band tussen man en vrouw te beschermen en veilig te stellen.

Uw kinderen

Ten tweede, overweeg de geestelijke noden van uw kinderen. Hoeveel tijd heeft u nodig om dicht bij ze te staan? Het is aan u, ouders, om voldoende tijd vrij te maken om ze te

Het belangrijkste onderricht in hun leven zullen kinderen van hun ouders moeten krijgen.

onderrichten, want de belangrijkste lessen moeten kinderen van hun ouders leren. We moeten weten wat de kerk aan onze kinderen leert zodat ons onderwijs aan ieder kind in overeenstemming is met die leringen. In het boekje *Voor de kracht van de jeugd* wordt uit de proclamatie over het gezin geciteerd, waarna jongeren deze raad over het gezin krijgen. Eerst het citaat:

‘De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen. Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegrondvest op en in stand gehouden met de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning.’¹⁴

Daarna staat er in het boekje: ‘Tot een gezin te behoren is een grote zegen. Thuis vind je vriendschap en geluk, leer je in een liefdevolle sfeer correcte beginselen en

kun je je op het eeuwige leven voorbereiden. De gezinssamenstelling kan variëren, maar ieder gezin is belangrijk in het plan van onze hemelse Vader.

‘Doe jouw deel om thuis een fijne sfeer te scheppen. Wees opgewekt, behulpzaam en houd rekening met anderen. Veel problemen in de gezinssfeer komen voort uit egoïstisch gedrag of onvriendelijke taal. Bekommer je om de behoeften van de andere gezinsleden. Wees een vredestichter, niet iemand die plaagt, vecht en ruzie maakt. Vergeet niet dat het gezin de heiligste eenheid in de kerk is.’¹⁵

Het onderhoud van uw gezin

Onze derde prioriteit is om in het onderhoud van ons gezin te voorzien. Ik citeer nogmaals uit de proclamatie over het gezin:

‘Volgens het goddelijk plan behoort de vader zijn gezin met liefde en in rechtschapenheid te presideren.

Hij heeft tot taak te voorzien in de behoeften en de bescherming van zijn gezin.’¹⁶

We dienen vakbekwaam te blijven om een baan te houden. In een wereld met veel nieuwe ontwikkelingen is het van belang om op de hoogte blijven van ons vakgebied; anders missen we op een gegeven moment de boot. Hoewel we het druk hebben met onze kerktaken moeten we onze eigen ontwikkeling niet in de weg staan en daarmee ons gezin te kort doen. Dat betekent dat we voldoende tijd en denkwerk moeten steken in onze toekomst.

Deze raad geldt zowel voor zusters als broeders. Hoewel het hoofdzakelijk de vaders zijn die in het onderhoud van hun gezin voorzien, geeft de proclamatie ook aan dat ‘invaliditeit, overlijden of andere omstandigheden’¹⁷ ertoe kunnen leiden dat u, zusters, uw vaardigheden ontwikkelt en op zoek moet naar een baan om voor uw gezin te kunnen zorgen.

Kerkwerk

Onze vierde prioriteit is ons kerkwerk en de tijd die wij daaraan besteden. Voor een actieve heilige der laatste dagen is zijn of haar kerkwerk belangrijk, en daarvoor wordt ruimte gemaakt in het gezinsleven.

Leidinggevend dienen echter wel voldoende rekening te houden met de gezinssituatie wanneer zij iemand een roeping geven die veel tijd opslokt. Gezinnen met jonge kinderen waarvan beide ouders een zware kerkfunctie hebben waarvoor ze vaak van huis zijn, zullen al gauw voelen dat het kerkwerk het gezinsleven belemmert. Leidinggevend kunnen hulp bieden door de leden zoveel mogelijk in de gelegenheid te stellen om hun kerkwerk en hun gezinstaken in balans te houden.

Gezinsleden inschakelen

We kunnen de band met onze kinderen aantrekken terwijl we onze

We kunnen de band met onze gezinsleden versterken bij de uitoefening van ons kerkwerk.

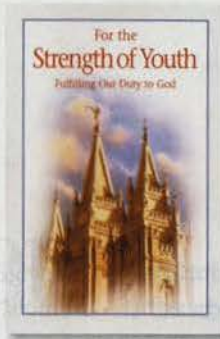
kerktaak vervullen. Betrek ze bij uw roeping wanneer dat maar kan. Ik zal u een voorbeeld uit mijn eigen leven geven.

In mijn kinderjaren was mijn vader werkzaam als bisschop. Hij was een druk man met een veeleisende baan als jurist. Ook was hij actief in het openbare leven en een veelgevraagd spreker. En uiteraard was hij de vader van zes kinderen. Ik ben dankbaar dat mijn vader zijn prioriteiten op een rijtje had. Mijn moeder is altijd zijn eerste prioriteit geweest. Dat bleek duidelijk uit hoe hij haar behandelde. Ook was hij volkomen toegewijd aan ieder van zijn kinderen.

Toen ik zes jaar oud was, kreeg ik voor kerst een rood karretje. Precies zoals dit miniatuurkarretje. Dat rode karretje zorgde voor een sterke band tussen mijn vader en mij. Hij had het zo druk dat hij manieren moest vinden om zijn gezin bij zijn werkzaamheden te betrekken zonder daarmee

zijn eigen werk in het gedrang te brengen.

Hij was bisschop in de jaren dertig van de vorige eeuw, de crisisjaren. Er waren

veel leden in de wijk die in de problemen zaten.

Als bisschop had hij tot taak die leden van levensmiddelen te voorzien. Dat was een mooie gelegenheid voor een bisschop, zijn zoon en het rode karretje.

Ik kwam dan thuis van school en zag dat er tegen de garagemuur pakken meel, suiker, tarwe en andere levensmiddelen opgestapeld stonden. Ik wist dan dat mijn vader en ik die avond op stap zouden gaan.

Als hij thuiskwam was het rode karretje al opgeladen met de goederen die we naar een gezin gingen brengen. Al lopend en pratend gingen we bij het gezin in kwestie langs en voerden zo onze welzijnstaak uit.

Zo zag ik met eigen ogen hoe een liefdevolle en zorgzame priesterschapsleider de leden in zijn wijk hielp. Belangrijker nog was dat ik de kans kreeg om kostbare tijd met mijn vader door te brengen.

De basisprioriteiten centraal stellen

Ik wil u aanmoedigen om datgene te doen wat we u in de eerste wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevend hebben geleerd. We herinneren u eraan dat alle units zich in verschillende stadia van ontwikkeling bevinden en dat ze verschillende noden hebben. We moeten bij de planning van kerkprogramma's rekening houden met de gezinnen.

We wijzen u er nogmaals met klem op dat u uw leden niet moet belasten met meer dan één roeping en de huisonderwijs- of huisbezoektaak. Dwing

uzelf ertoe om u aan deze prioriteiten te houden, dan zult u verbaasd staan hoe de inspiratie van de Heer u zal toekomen in uw taken als dienstknecht in zijn koninkrijk.

Het uiteindelijke doel van de herstelde kerk is om de mogelijkheden te scheppen waarmee wij de Heer in zijn werk kunnen bijstaan om de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen. Dat doen we hoofdzakelijk door het gezin te sterken. In een tijd van zedelijk verval, politieke verwarring, internationale beroering en economische instabiliteit zullen wij meer aandacht aan het gezin moeten besteden om het te verstevigen en te stabiliseren. Het eigenlijke doel van de kerk is een gezin de kans te bieden op het heil en de verhoging in het

eeuwige koninkrijk des hemels.

De Leidraad voor het gezin

Jaren geleden hebben we de *Leidraad voor het gezin* gepubliceerd. Het boekje is bestemd voor de leden, maar vooral voor hen die pas lid van de kerk zijn of weinig kerkervaring hebben. We raden u aan het te gebruiken. Op bladzijde 1 staat het volgende:

'Het gezin is de meest elementaire unit van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en de belangrijkste organisatie op aarde en in de hemel. God heeft het gezin ingesteld met het geluk van zijn kinderen voor ogen, zodat ze in een liefdevolle sfeer correcte beginselen leren en zich voor kunnen bereiden op het eeuwige leven.'

Het gezin is de beste plek om de evangeliebeginselen te bespreken,

te leren en toe te passen.⁸

Nogmaals, ons advies is dat u dit boekje met nuttige tips gebruikt.

Het voorbeeld van de Heiland

Onze Heer en Heiland hield zich persoonlijk met mensen bezig, verhief de onderdrukten, schonk hoop aan de ontmoedigden en ging op zoek naar de afgedwaalden. Met zijn woorden en daden liet Hij de mensen zien dat Hij ze liefhad, begreep en waardeerde. Hij had oog voor de goddelijke natuur en eeuwige waarde van ieder. Zelfs als Hij iemand tot bekering riep, veroordeelde Hij de zonde, maar niet de zondaar.

Evenals onze Heiland behoren wij, leidinggeevenden, de mensen die wij dienen lief te hebben en zorg voor ieder afzonderlijk te tonen. Ik bid dat de Heer ons zal zegenen, zodat we onze heilige taken kunnen uitvoeren. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld,' *Liabona*, oktober 2004, p. 49.
2. 'Vreugde in het voorrecht om te dienen', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggeevenden*, 21 juni 2003, p. 22.
3. *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggeevenden*, 21 juni 2003, p. 22.
4. *Liabona*, oktober 2004, p. 49.
5. *Voor de kracht van de jeugd* (boekje 2001), p. 10.
6. *Liabona*, oktober 2004, p. 49.
7. *Liabona*, oktober 2004, p. 49.
8. *Leidraad voor het gezin* (2001), p. 1.

De Leidraad voor het gezin (artikelnummer 31180 120) kunt u bestellen bij het distributiecentrum.

Ouders hebben een heilige plicht

BONNIE D. PARKIN
Algemeen ZHV-presidente

Taken in het gezin

Als er iets is wat ik alle ouders en leiders in deze kerk toewens, dan is het wel dat zij in hun zorg voor de kinderen van onze hemelse Vader dagelijks de liefde van de Heer voelen. Misschien is het niet iets wat ik zeg waardoor uw hart geraakt wordt, maar iets wat de Geest u inluistert. Geef gehoor aan die goede ingevingen.

Ik herinner me nog goed wanneer de proclamatie over het gezin werd gepresenteerd: 23 september 1995. Ik woonde de algemene zustersbijeenkomst bij in de Tabernakel. President Hinckley was de slotspreker. Hij las

'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' voor. De aanwezigen waren stil, maar er heerste ook een gevoel van opwinding. Een reactie van 'Ja — we hebben hulp nodig met ons gezin!'

Ik herinner me dat ik aanvoelde dat het zo goed was. Er rolden tranen over mijn wangen. Toen ik naar de zusters om mij heen keek, leken zij soortgelijke gevoelens te hebben. Er stond zoveel in de proclamatie dat ik bijna niet kon wachten tot ik de tekst in handen had om die te bestuderen. De proclamatie bevestigt de waardigheid van de vrouw. En dan te bedenken dat hij voor het eerst tijdens de algemene zustersbijeenkomst werd gepresenteerd aan de kerk.

Wij zijn allen leidinggevend in de kerk. We hebben het druk. Maar ik moet eraan denken — net als u — dat ons eigen gezin onze eerste verantwoordelijkheid is. Bedenk dat ons gezin een van de weinige zegeningen is die we met ons meenemen in de eeuwigheid!¹ Newel K. Whitney was bisschop in de begintijd van de kerk in Kirtland. Net als u, bisschoppen in deze tijd, moet hij het aardig druk hebben gehad met van alles en nog wat. Maar hij werd vermaand door de Heer en geboden om 'zijn gezin in

orde [te] brengen' (LV 93:50; cursivering toegevoegd). Zusters en broeders, die raad geldt voor ieder van ons.

Velen van u zijn ouders of grootouders, of u wordt het misschien ooit. Maar, gehuwd of niet, we maken allemaal deel uit van een gezin. Neem eens even een minuut de tijd om aan uw eigen gezin te denken. Wat vindt u er fijn aan? Wat ik fijn vind aan mijn gezin is de vreugde die ik voel omdat mijn vier zoons zo graag met elkaar omgaan.

Welke leerstellingen over het gezin staan er in de proclamatie? Ik wil me op één alinea concentreren: 'Volgens het goddelijk plan behoort de vader zijn gezin met liefde en in rechtschapenheid te presideren. Hij heeft tot taak te voorzien in de behoeften en de bescherming van zijn gezin. De taak van de moeder is op de eerste plaats de zorg voor de kinderen. Vader en moeder hebben de plicht om elkaar als gelijkwaardige partners met deze heilige taken te helpen.'²

Ik vind die woorden 'Volgens het goddelijk plan' zo mooi. Het ouderschap maakt deel uit van het goddelijke plan dat onze hemelse Vader heeft met zijn kinderen. Als ouders hebben wij de goddelijke plicht om onze gezinsleden te onderhouden, beschermen en verzorgen.

Hoe kunnen die richtlijnen — *onderhouden, beschermen en verzorgen* — ons helpen om onze rechtschapen kinderen groot te brengen?

Kostwinning

In de proclamatie staat dat ouders in hun 'behoeften' voorzien. Maar welke behoeften zijn dat dan? Ja, een

dak boven hun hoofd en eten op tafel. Maar dankzij het evangelieplan weten we dat er meer nodig is. Onder meer vaardigheden, zaken om het karakter te ontwikkelen. Laten we er een paar onder de loep nemen.

In het onderhoud van onze kinderen voorzien houdt ook in ze te leren werken. Ik wil u vertellen over mijn kleinzoon Jacob. Hij wilde een keer niet naar school. Zijn moeder had al van alles geprobeerd. Uiteindelijk ging ze bij hem zitten en zei: 'Het is papa's taak om naar zijn werk te gaan en geld te verdienen. Mijn taak is om thuis te blijven en voor jou, je broers en zusje te zorgen. En jouw taak, Jacob, is om naar school te gaan.' Toen Jacob het beginsel begreep, aanvaardde hij het en ging naar school.

We leren onze kinderen ook werken als we van ze verwachten dat ze karweitjes doen en, indien gepast, misschien zelfs een baantje buitenshuis nemen. We helpen onze kinderen om de rest van hun leven in hun onderhoud te voorzien als we ze leren hoe waardevol werken is. Begin daar vroeg mee! Mijn man zegt dat het

grootste geschenk dat zijn vader hem gaf, onafhankelijkheid was — omdat hij hem leerde werken.

Maar als we ons geld goed beheren, kunnen we ook beter in de behoeften van onze gezinsleden voorzien. Als ouders moeten we samen een planning en begroting opstellen. Leer uw kinderen het verschil tussen wensen en behoeften. Stel geen onredelijke financiële eisen aan uw huwelijkspartner. Toen president Hinckley ons de raad gaf om onze schulden af te betalen, ging een vader die ik ken met zijn gehuwde kinderen om de tafel zitten en vroeg hen naar hun financiën. Tot zijn verbazing hadden er twee flinke schulden. Hij vroeg hun of hij kon helpen met het opstellen van een afbetalingsplan.

Door scholing en training kunnen ouders ook beter in behoeften voorzien. Moedig uw kinderen aan om zich zo goed mogelijk te scholen. In sommige landen komen sommige jonge mensen niet in aanmerking om gebruik te maken van het Permanent Studiefonds omdat ze het voortgezet onderwijs niet afgemaakt hebben. In de huidige wereld is het zo belangrijk dat ook de ouders zich blijven scholen.

Bescherming

De tweede richtlijn waar ik het over wil hebben, is *bescherming*. Beschermen waartegen? Tegen letsel,

zowel lichamelijk als geestelijk. We beschermen onze kinderen als we ze leren dat ze goddelijke waarde hebben, als we samen naar de kerk gaan, als we gezinsavond houden, als we gezinsgebed houden, als we samen de Schriften bestuderen. Dat is allemaal tamelijk voor de hand liggend, maar ik getuig dat het uitstekende bescherming biedt.

In de proclamatie staat ook dat ouders een heilige plicht hebben om hun kinderen te beschermen. Mishandeling en misbruik kunnen emotioneel zijn, bijvoorbeeld denigrerend spreken tegen een partner of een kind, of ze behandelen alsof ze waardeloos zijn, of ze liefde en genegeheid onthouden. Een vader beschermt zijn gezinsleden niet als hij zijn vrouw of kinderen slaat. Een zuster uit West-Afrika zei dat haar vader haar moeder en de kinderen sloeg voordat hij lid van de kerk werd. 'Nu behandelt hij ons met respect en liefde omdat hij begrijpt dat wij kinderen van God zijn', zegt ze.

Ouders beschermen hun kinderen door in de gaten te houden wat voor vrienden ze kiezen. Een tienermeisje was boos toen haar vader haar vroeg wat ze die avond had gedaan. De vader legde uit dat er in de proclamatie stond dat hij zijn gezin moest beschermen, dat hij van zijn dochter hield en dat hij ervoor wilde zorgen dat ze veilig was.

We moeten onze kinderen ook beschermen tegen de invloeden van de media. Weet wat uw kinderen op tv, in de bioscoop en bij hun vrienden thuis zien. Als u thuis een computer hebt, zorg er dan voor dat hij gebruikt wordt voor doeleinden die 'deugdelijk, liefelijk, eervol of prijzenswaardig'

zijn (Geloofsartikelen 1:13).

We worden beschermd als we de levende profeet volgen. Hebt u als gezin bescherming genoten door u aan de raad van president Hinckley te houden om het Boek van Mormon te lezen? Ik kreeg laatst een briefje van een zuster in Engeland. Ze schreef:

'Mijn gezin heeft het afgelopen jaar geworsteld met een vader die besloten heeft niet meer naar de kerk te gaan. Hij is zijn hele leven actief geweest en is lid van enkele bisschappen geweest. Ik heb mijn hart uitgestort voor de Heer met de vraag wat ik kan doen om geen wrok en verbittering te voelen. Ik houd in mijn eentje gezinsavond en gezinsgebed met de kinderen. In de tempel kreeg ik in verband met de aanmoediging om het Boek van Mormon te lezen de ingeving om niet alleen met de kinderen in de Schriften te lezen, maar met de kinderen en de Schriften naar mijn man te gaan, waar hij zich ook in huis bevindt. Dus elke avond gaan we om negen uur op pad om hem te zoeken. Hij leest met ons mee — eerst niet, maar nu wel. Hij

gaat weer naar kerkbijekomsten, doet weer mee aan het gezinsgebed en leidt onze evangeliebesprekingen. Mijn kinderen waren als de voeten van de Heer die het woord van verlossende liefde aan mijn man brachten. Dit is mijn gezin zeer tot zegen geweest.'

Verzorging

Het derde beginsel is *verzorging*. Hoe zorgen we voor iemand? Hoe voelt dat? Hoe klinkt dat? Zorgen voor iemand ziet eruit, voelt en klinkt als deze schrifttekst: '(...) door overreding, door lankmoedigheid, door mildheid en zachtmoedigheid, en door ongeveinsde liefde; door vriendelijkheid' (LV 121:41-42). Ik zal een paar voorbeelden geven.

Volgens mij ziet zorgen voor iemand eruit als liefdevol disciplineren. Een jonge

moeder houdt haar kind in bedwang als het niet luistert. Ze houdt zijn hoofd in haar handen, kijkt hem in de ogen en zegt: 'Luister naar wat ik zeg.' We moeten onze kinderen leren om verstandige keuzes te doen, maar we kunnen de consequenties van hun daden niet ongedaan maken. Bedenk dat keuzevrijheid ten grondslag ligt aan het plan van onze hemelse Vader.

Hoe voelt zorgen voor iemand? Onderwijzen en relaties ontwikkelen in het gezin vindt voornamelijk plaats tijdens korte, ongeplande momenten gedurende de dag. De avondmaaltijd is een gelegenheid waarbij we onderling contact hebben, vertellen

wat we die dag gedaan hebben, naar elkaar luisteren, elkaar aanmoedigen en samen lachen. Ik weet dat lachen onze lasten verlicht. Beste moeders en vaders, zorg dat u regelmatig samen eet met de mensen van wie u houdt.

FOTO'S STEVE BUNDERSON, ROBERT CASEY, CRAIG DIMOND, MATTHEW REIER

Is uw taak als ouder klaar als uw kinderen volwassen zijn en zelfstandig wonen? Nee, in werkelijkheid bent u er nooit klaar mee. Het is nu eenmaal ons streven een eeuwig gezin tot stand te brengen. Toen mijn man en ik in Engeland op zending waren, kwam een van onze zoons met zijn gezin op bezoek. Ik herinner me dat hij zei: 'We zijn langsgesproken omdat we verzorging nodig hadden.' Eens een ouder, altijd een ouder. Is dat niet geweldig? Toen ik in december het Boek van Mormon bijna had uitgelezen, viel mij op dat zelfs Mormon zijn volwassen zoon, Moroni, raad gaf: 'Mijn zoon, wees getrouw in Christus; (...) moge Christus u verheffen (...) en [mogen] zijn barmhartigheid en lankmoedigheid, en de hoop op zijn heerlijkheid en op het eeuwige leven, u voor eeuwig bijblijven' (Moroni 9:25).

Hoe klinkt zorgen voor iemand? Soms is het moeilijk om een antwoord van meer dan één woord uit een tiener te krijgen. Ik heb een vraag voor u die ik bijzonder nuttig heb gevonden in mijn pogingen om daar verandering in aan te brengen: 'Wat is momenteel je grootste moeilijkheid of uitdaging?' Dat is een uitnodiging aan de jongeren om te vertellen. En wanneer ze dat doen, luister dan gewoon! Oordeel niet, geef geen raad, doe verder niets. Luister gewoon. Het zal u verbazen wat een band dat geeft. Bisschoppen en raadgevers, diezelfde vraag kan erg nuttig zijn in uw gesprekken met de jongeren van uw wijk.

Zorgen voor iemand klinkt als een gezinsgebed. Een van de herinneringen aan mijn vader die mij het beste is bijgebleven is toen ik met mijn broers en zus neerknielde bij het bed van mijn ouders en mijn vader onze hemelse Vader hoorde smeken om onze moeder te zegenen die in het ziekenhuis lag. Doordat ik mijn vader

zijn hart uit hoorde storten, wist ik dat er een God in de hemel is die luistert. Bid voor uw kinderen in verband met hun schoolwerk en voor hun bescherming overdag. Onze kinderen weten dat we van ze houden en wat onze verwachtingen van hen zijn als ze ons voor hen horen bidden.

Het gezin sterken

Hoe sterkt en steunt u als leider de gezinnen waar u over gesteld bent? U kunt diezelfde beginselen — *onderhouden, beschermen* en *verzorgen* — gebruiken om de gezinnen in uw wijk te sterken.

Leiders steunen ouders door ze te eren en niet door ze verantwoordelijkheid uit handen te nemen en een kind van ze over te nemen. U kunt als mentor optreden, gezamenlijke interesses gebruiken, maar toch de wensen van de ouders respecteren. Een moeder vertelt: 'Ik had vaak de indruk dat mijn tienerzoons pas als laatste met mijn man en mij wilden praten. Mijn zoons draaiden soms, onder druk van leeftijdgenoten, het oudervolume weg. Ik ben dankbaar voor wijze kerkleiders die onze zoons raad gaven. Ze namen nooit onze ouderrol over. Ze luisterden, maar verleenden hun steun wel volgens *onze* richtlijnen, en verwezen ze vervolgens naar ons terug.'

Alle gezinnen hebben behoeften. Nog enkele meelevende woorden over moeders in eenoudergezinnen. Ik wil u vertellen over een moeder van vijf kinderen van wie de echtgenoot in het buitenland diende. Ze vertelt:

'Toen mijn man begin februari vertrok, hadden we nog drie betrouwbare auto's. Tegen de tijd dat november aanbrak waren ze echter alledrie kapot en konden we er twee niet meer repareren. In die periode vertelde mijn zoon van zeventien me dat hij niet van plan was om op zending te gaan

omdat hij er niet zeker van was dat het evangelie waar was. Als er ooit een moment in mijn leven is geweest waarop ik de zegeningen van het priesterschap nodig had, was het toen wel. Ik herinner me niet alle details zoals wanneer en waar, maar ik herinner me duidelijk dat ik in die periode meer dan één zegen kreeg van zorgzame priesterschapsdragers. Ik wist dat ik altijd mijn huisonderwijzers kon bellen en dat ze er voor me zouden zijn. Geen van hen kon onze bestelwagen repareren, maar ze konden me wel de priesterschapszegen geven die ik zo hard nodig had. En ze vonden iemand die de wagen wél kon repareren.'

Toegewijde huisonderwijzers betekenden veel voor dit gezin, en zij kunnen veel betekenen voor alle gezinnen met alleenstaande ouders door ze te leren kennen, hun vertrouwen te winnen en priesterschapszegens te geven. Bisschoppen, hogepriestersgroepsleiders, ouderlingquorumpresidenten: deze moeders hebben de zegeningen van het priesterschap thuis nodig, net zo goed als onze fijne alleenstaande zusters die nodig hebben.

President Hinckley heeft tien jaar geleden, bij het uitgeven van de proclamatie, gewaarschuwd voor de dingen die 'de wereld langzaam tot verval brengen'. Die profetische uitspraak bevestigde nog eens de 'normen, leerstellingen en gebruiken met betrekking tot het gezin' die de Heer ons heeft gegeven.³ De wereld echter probeert zelf de rollen van de vrouw en moeder voor te schrijven. De vrouwen van tegenwoordig krijgen te horen dat ze een bloeiende carrière moeten hebben, bij allerlei organisaties moeten horen en, als ze er geld voor hebben, kinderen moeten krijgen. De gewaardeerde rol van moeder raakt

Leiders steunen ouders door ze te eren en niet door ze verantwoordelijkheid uit handen te nemen en een kind van ze over te nemen.

steeds meer uit de mode. Laat ik dit heel duidelijk maken: we moeten niet toestaan dat de wereld ons ertoe verleidt om datgene in gevaar te brengen waarvan we weten dat God het ons heeft gegeven.

Zusters, ik wil enkele minuten specifiek tot u spreken. Als lid van de zustershulpvereniging van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is het onze zegen en verantwoordelijkheid om het gezin als eenheid te sterken en te steunen. Iedereen behoort tot een gezin en elk gezin moet gesterkt en beschermd worden.

De grootste hulp die ik gekregen heb toen ik huismoeder werd, kwam in eerste instantie van mijn eigen moeder en grootmoeder, maar ook van de ZHV-zusters in de verschillende wijken waar we gewoond hebben. Ik leerde vaardigheden en zag de vreugde die je krijgt als je een thuis schept waar anderen graag willen zijn. Met ingang van januari 2006 zijn er nieuwe richtlijnen voor de activiteiten en bijeenkomsten ter verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven. Ze bieden meer

flexibiliteit om alle zusters een kans te geven eraan deel te nemen. ZHV-leidsters, zorg ervoor dat u bijeenkomsten en activiteiten plant die het gezin van al uw zusters sterkt.

Huisbezoek is nog zo'n ander middel om het gezin te steunen. Ik hoop dat u allemaal huisbezoekster bent. Huisbezoeksters sterken een zuster niet alleen geestelijk, maar ze bevinden zich ook in een unieke positie om behoeften te analyseren en erin te voorzien. ZHV-leidsters, neem het voortouw in de vergaderingen van uw welzijnscomité en breng verslag uit van de geestelijke en stoffelijke noden die uw huisbezoeksters hebben geconstateerd.

De reine liefde van Christus

Diegenen onder u die gehuwd zijn, denk eens aan vroeger. Waardoor bent u verliefd geworden op uw partner? Als u zich dat herinnert, kunt u daar een vergevensgezind hart van krijgen. Spreek uw liefde voor uw partner uit. Een vrouw kan veel goeds tot stand brengen in het leven van haar man als ze zijn

zelfvertrouwen opbouwt. Een echtgenoot kan zelfs de naaste dag vrolijker maken met deze eenvoudige woorden: 'Ik hou van je.' Een van de grootste geschenken die ouders hun kinderen kunnen geven, is te laten zien dat ze van elkaar houden.

Onze rol als ouders in het opvoeden van rechtschapen kinderen is in hun behoeften te voorzien en hen te beschermen en verzorgen, en dat doen we als gelijkwaardige partners. En als leidinggevend doen we hetzelfde. Leidinggeven is hard werken. Ouderschap is hard werken. We raken wel eens ontmoedigd, maar gaan gewoon door. Ik vind dat we in ons gezin en door ons werk in de kerk zo veel leren over de reine liefde van Christus.

Als ouders en leiders moeten we onze kinderen de liefde geven die onze hemelse Vader ons schenkt. In Moroni 8:17 lezen we: 'Ik ben vervuld met naastenliefde, ja, de eeuwigdurende liefde.' Voeg daar deze woorden van de Heer aan toe: 'Bekleedt u met de band der naastenliefde, als met een mantel, die de band is van volmaking en vrede' (IV 88:125). Ik nodig u uit om in al wat u doet de mantel van naastenliefde om te doen, om uw gezin te omringen met de reine liefde van Christus.

Moge de Heer u als gezinsleden en als leidinggevend zegenen om hen die u liefhebt te omgeven met de mantel van naastenliefde opdat wij allen mogen terugkeren naar de tegenwoordigheid van onze Vader in de hemel en voor eeuwig bij Hem wonen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Vreugde in het voorrecht om te dienen', president Gordon B. Hinckley, *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevend*, 21 juni 2003, p. 22.
2. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld,' *Liabona*, oktober 2004, p. 49.
3. 'Bied weerstand aan de verlokkingen van de wereld', *De Ster*, januari 1996, p. 89.

Een hemels huis, een eeuwig gezin

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Bouwen aan een eeuwig huis

In een geest van ootmoed vertegenwoordig ik het Eerste Presidium als slotspreker van deze bijeenkomst. Wij zijn geïnspireerd en opgebouwd door de woorden van de ouderlingen Bednar en Perry en van zuster Parkin. We hebben het over het gezin gehad en zijn eraan herinnerd dat 'het gezin de basis is van een rechtschapen leven, en niets anders kan zijn plaats innemen of zijn essentiële functies vervullen.'¹

Een thuis is veel meer dan een huis van hout en steen. Een thuis is gemaakt van liefde, opoffering en respect. Wij zijn verantwoordelijk voor

het thuis dat wij opbouwen. We moeten wijs bouwen, want de weg naar de eeuwigheid is niet kort. We zullen onderweg windstilte en storm hebben, zonlicht en schaduw, vreugde en verdriet. Maar als we werkelijk ons best doen, kan ons thuis een stukje hemel op aarde zijn. Wat wij denken, wat wij doen, hoe wij leven, dat beïnvloedt niet alleen het succes van onze reis op aarde, maar bepaalt ook onze koers naar onze eeuwige doelen.

Sommige gezinnen in de kerk bestaan uit een moeder, vader en kinderen die allemaal thuis wonen, terwijl anderen tot hun verdriet de een na de ander hebben zien vertrekken. Soms bestaat een gezin uit maar één persoon. Ongeacht zijn samenstelling, het gezin blijft voortbestaan, want het kan eeuwig zijn.

We kunnen veel leren van de Meester-architect, namelijk de Heer. Hij heeft ons geleerd hoe we moeten bouwen. Hij zegt: 'Geen (...) huis, tegen zichzelf verdeeld, zal standhouden' (Matteüs 12:25). Later waarschuwt Hij: 'Zie, mijn huis is een huis van orde (...) en niet een huis van wanorde' (IV 132:8).

In een openbaring die Hij aan de profet Joseph Smith gaf te Kirtland

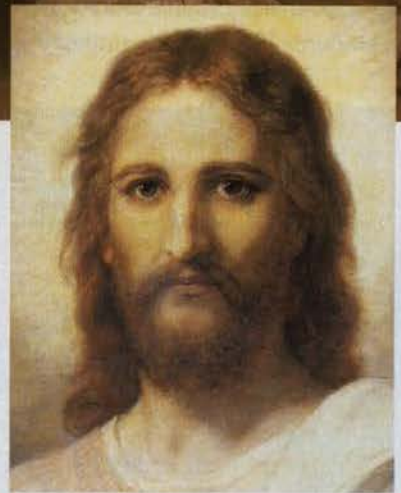
(Ohio) op 27 december 1832 adviseert de Meester: 'Organiseert u; bereidt alle nodige dingen voor; en vestigt een huis, ja, een huis van gebed, een huis van vasten, een huis van geloof, een huis van leren, een huis van heerlijkheid, een huis van orde, een huis van God' (IV 88:119; zie ook 109:8).

Waar kan iemand van ons een geschikter bouwplan vinden om wijs en juist mee te bouwen? Zo'n huis voldoet aan de bouwvoorschriften die in Matteüs staan, ja, een huis 'op een rots gebouwd' (Matteüs 7:24-25; zie ook Lucas 6:48; 3 Nephi 14:24-25), een huis dat de regens van tegenspoed kan weerstaan, de vloed van tegenstand en de winden van twijfel, die overal in onze moeilijke, veranderende wereld voorkomen.

Sommigen kunnen tegenwerpen: 'Maar die openbaring werd gegeven voor de bouw van een tempel. Is zij dan wel op ons van toepassing?'

Mijn antwoord luidt: 'Heeft de apostel Paulus niet gezegd: "Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont?"' (1 Korintiërs 3:16.)

Laat de Heer de hoofdaannemer voor ons bouwproject zijn. Dan kunnen wij allemaal onderaannemers zijn die de verantwoording dragen voor een essentieel onderdeel van het hele project. Bovendien zijn we allemaal bouwers. We bouwen niet alleen ons eigen thuis, maar zijn ook verantwoordelijk voor de opbouw van het koninkrijk Gods hier op aarde door getrouw en doeltreffend onze kerkroeping te vervullen. Ik wil wat

De Meester heeft ons de raad gegeven:
'Organiseert u; bereidt alle nodige dingen voor; en vestigt een huis, ja, een huis van gebed, een huis van vasten, een huis van geloof.'

richtlijnen van God, levenslessen en punten ter overweging geven voor het bouwen.

Neerknielen om te bidden

'Vertrouw op de Here met uw ganse hart en steun op uw eigen inzicht niet. Ken Hem in al uw wegen, dan zal hij uw paden recht maken' (Spreuken 3:5-6). Aldus de wijze Salomo, zoon van David, koning van Israël.

Op dit, het Amerikaanse halfmond, heeft Jakob, broer van Nephi, gezegd: 'Vertrouwt op God met een onwrikbaar gemoed en bidt tot Hem met

buitengewoon groot geloof' (Jakob 3:1).

Deze door God geïnspireerde raad is voor ons in deze tijd als kristalhelder water voor uitgedroogde grond. Wij leven in roerige tijden.

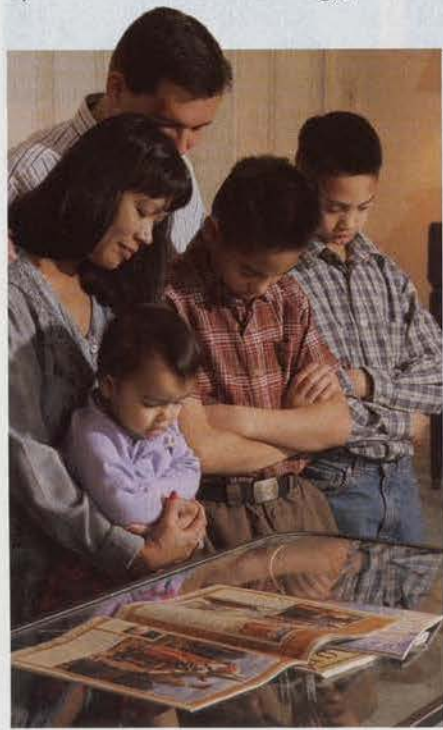
Nog maar enkele generaties geleden had men zich de wereld waarin wij nu leven niet kunnen voorstellen, laat staan de problemen die hij met zich meebrengt. Wij worden omringd door onzedelijkheid, pornografie, geweld, drugs, en nog meer kwalen die de hedendaagse samenleving teisteren. Het is onze uitdaging en zelfs onze plicht om niet alleen

PHOTO'S: BUSBY PHOTOGRAPHY EN MATTHEW REIER; HET GELAAT VAN CHRISTUS: HEINRICH HOFFMANN, MET DANK AAN C. HARRISON CONROY CO.

onzelf 'onbevlekt van de wereld' (Jacobus 1:27) te houden, maar ook onze kinderen en anderen voor wie wij verantwoordelijk zijn veilig over de stormachtige zeeën van zonde om ons heen te sturen zodat wij eens mogen terugkeren om bij onze hemelse Vader te wonen.

Onze eigen gezinsleden trainen vereist onze aanwezigheid, tijd en uiterste inzet. Om doeltreffend te trainen, moeten we trouw een goed voorbeeld aan onze gezinsleden geven en beschikbaar zijn voor en tijd doorbrengen met ieder gezinslid apart, maar ook tijd besteden aan raad en leiding geven.

Vaak voelen we ons overweldigd door de taak waarvoor wij staan. Maar hulp is altijd nabij. Hij die ieder van zijn kinderen kent zal ons vurige,

doorvoelde gebed om hulp beantwoorden met leiding. Een dergelijk gebed zal meer problemen oplossen, meer lijden verlichten, meer overtredingen voorkomen en een mensenziel grotere gemoedsrust en tevredenheid schenken dan enige andere methode.

We moeten die leiding niet alleen aan ons eigen gezin geven, maar we zijn ook geroepen tot leiderschapsposities waarin we verantwoordelijk zijn voor anderen. Als bisschop of raadgever, quorumleider of leidinggevende in een hulporganisatie bent u in staat om iets goeds tot stand te brengen in het leven van andere mensen. Sommigen komen misschien uit een gezin waar niet allen lid zijn, of een minderactief gezin. Sommigen hebben zich misschien van hun ouders afgekeerd en hun smeekbeden en raad genegeerd. Wij zouden wel eens het werktuig in de handen van de Heer kunnen zijn dat in zo'n situatie iets goeds tot stand kon brengen. Maar wij kunnen niet alles doen waartoe wij geroepen zijn zonder leiding van onze hemelse Vader. En die hulp krijgen wij door gebed.

Een vooraanstaand Amerikaans rechter werd eens gevraagd wat wij, als burgers van de landen in de wereld, kunnen doen om de misdaad en de ongehoorzaamheid aan de wet terug te dringen, en vrede en tevredenheid in ons leven en ons land tot stand te brengen. Hij antwoordde bedachtzaam: 'Ik stel voor dat we het ouderwetse gebruik van het gezinsgebed weer oppakken.'

Zijn wij als leden niet dankbaar dat gezinsgebed voor ons geen achterhaald gebruik is? Er schuilt waarheid in het oude gezegde: 'Het gezin dat samen bidt, blijft samen.'

De Heer zelf heeft gezegd dat we gezinsgebed moeten houden: 'Bidt in uw gezin tot de Vader, altijd in mijn naam, zodat uw vrouw en uw kinderen gezegend worden' (3 Nephi 18:21).

Wij, als ouders, leerkrachten en leidinggevenden in welke positie dan ook, kunnen het ons niet veroorloven om deze potentieel gevaarlijke reis door het sterfelijk leven te ondernemen zonder hemelse bijstand om hen te leiden voor wie wij verantwoordelijk zijn.

Laten we bij het gezinsgebed en bij ons persoonlijk gebed geloof en vertrouwen in God hebben. Kniel neer om te bidden.

Opstaan om dienstbaar te zijn

Een voorbeeld hiervan vinden we in het leven van de Heer. Het leven van Jezus, met zijn bediening onder de mensen, is als een stralend licht van goedheid. Hij gaf de benen van de kreupele kracht, de ogen van de blinde zicht, de oren van de dove gehoor, en het lichaam van de dode leven.

Zijn gelijkenissen maken indruk. Met de barmhartige Samaritaan leerde Hij ons: 'Hebt uw naaste lief.' (Zie Lucas 10:30-35.) Met zijn vriendelijkheid voor de overspelige vrouw leerde Hij ons om mededogen en begrip te tonen. (Zie Johannes 8:3-11.) Met zijn gelijkenis van de talenten leerde Hij ons dat we ons

moeten verbeteren en streven naar volmaking. (Zie Matteüs 25:14-30.) Hij bereidde ons waarschijnlijk voor op onze rol in het opbouwen van een eeuwig gezin.

Ieder van ons — of we nu priesterschapsleider zijn of functionaris in een hulporganisatie — draagt verantwoording uit hoofde van zijn of haar heilige roeping. We zijn aangesteld voor het werk waartoe wij geroepen zijn. In Leer en Verbonden 107:99 zegt de Heer: 'Welnu, laat eenieder zijn plicht leren kennen en het ambt waartoe hij is aangewezen, met alle ijver leren uitoefenen.' Zijn wij een steun en zegen voor hen voor wie wij in het kader van onze kerkroeping verantwoordelijk zijn, dan zijn wij in feite ook een steun en zegen voor hun gezin. En zo kan wat wij doen in ons gezin en in onze kerkroepingen eeuwige gevolgen hebben.

Vele jaren geleden werd ik als bisschop van een grote wijk met meer dan duizend onderling zeer verschillende leden in het centrum van Salt Lake City geconfronteerd met allerlei moeilijkheden.

Op een zondagmiddag kreeg ik een telefoontje van de eigenaar van een winkel binnen de grenzen van onze wijk. Hij zei dat er die ochtend een jongetje was binnengekomen die een ijscoupe had gekocht. Hij had die betaald met geld uit een envelop, maar had bij zijn vertrek vergeten de envelop mee te nemen. Toen de eigenaar van de winkel de envelop bekeek, zag hij dat het een vastengavenenvelop was met de naam en het telefoonnummer van onze wijk. Toen

hij de jongen in de winkel beschreef, wist ik meteen wie het was — een jonge diaken uit een minderactief gezin in onze wijk.

Aanvankelijk was ik geschokt en teleurgesteld dat een van onze diakenen op zondag met vastengavengeld dat voor behoeftigen bestemd was naar een winkel ging en er iets lekkers van kocht. Ik besloot de jongen die middag te bezoeken en hem iets te leren over de heilige geldmiddelen van de kerk en zijn plicht als diaken om dat geld in te zamelen en veilig te houden.

Op mijn rit naar het huis van de diaken en zijn familie sprak ik innerlijk een gebed uit om leiding zodat ik zou weten wat ik moest zeggen. Ik arriveerde bij het huis en klopte aan. De moeder van de jongen deed open en ik werd binnengelaten. Hoewel er nauwelijks licht was, zag ik hoe klein en aftands het interieur was. De weinige meubelen waren tot op de draad versleten. De moeder zelf zag er afgemat uit.

Mijn verontwaardiging over het gedrag van haar zoon die ochtend maakte plaats voor het besef dat dit gezin zeer behoeftig was. Ik had het gevoel dat ik de moeder moest vragen of ze voedsel in huis had. In tranen gaf ze toe dat er niets was. Ze vertelde me dat haar man al enige tijd zonder werk zat en dat ze niet alleen dringend voedsel nodig hadden, maar ook geld om de huur te betalen zodat ze niet uit het huisje gezet zouden worden.

Ik heb de kwestie van de vastengaven nooit aangesneden, want ik besepte dat de jongen waarschijnlijk van de honger verging toen hij naar de winkel ging. In plaats daarvan regelde ik onmiddellijk hulp voor het

Zo kan wat wij doen in ons gezin en in onze kerkroepingen eeuwige gevolgen hebben.

gezin zodat ze iets te eten en een dak boven het hoofd hadden. Bovendien lukte het met hulp van priesterschapsleiders in de wijk om werk te vinden voor de echtgenoot zodat hij verder zelf in het onderhoud van zijn gezin kon voorzien.

Wij, als leidinggevend in de priesterschap en de hulporganisaties, hebben recht op de hulp van de Heer om onze roeping groot te maken en onze taken te vervullen. Vraag Hem om hulp. En als u inspiratie krijgt, handel dan naar uw ingeving waar u heen moet gaan, wie u moet spreken, wat u moet zeggen en hoe u het moet zeggen. We kunnen zolang over iets zitten denken dat de gedachte vruchteloos wordt. Maar als we iets doen met die

gedachte, zijn we andere mensen tot zegen.

Mogen wij ware herders zijn voor hen die onder onze verantwoordelijkheid vallen. John Milton heeft in zijn gedicht 'Lycidas' geschreven: 'De hongerige schapen kijken op en worden niet gevoed' (lijn 125). De Heer zelf heeft tegen de profeet Ezechiël gezegd: 'Wee de herders van Israël, die zichzelf weiden [en niet] de schapen' (Ezechiël 34:2-3).

Het is onze plicht om voor de kudde te zorgen — want deze dierbare schapen en lammeren zijn overal te vinden. Thuis in ons eigen gezin, onder onze verdere familieleden, maar ook in onze kerkroeping. Jezus is ons Voorbeeld. 'Ik ben de goede herder en Ik ken de mijne' (Johannes 10:14). Wij hebben een herderlijke plicht. Mogen wij allen opstaan om ons dienstbaar te maken.

De hand uitstrekken om te redden

Op de reis over het levenspad vallen er slachtoffers. Sommigen wijken af van de wegwijzers die leiden naar het eeuwige leven en ontdekken dat de gekozen omleiding uiteindelijk doodloopt. Onverschilligheid, zorgeloosheid, egoïsme en zonde eisen alle hun kostbare tol in het leven van de mens. Er zijn mensen die om onverklaarbare redenen marcheren op het geluid van een andere tamboer, om er later achter te komen dat zij de ratten-vanger van ellende en lijden zijn gevolgd.

In 1995 richtte het Eerste Presidium zich speciaal tot hen die waren afgedwaald van de kudde van Christus en gaf een verklaring uit met de titel: 'Een uitnodiging om terug te keren'. Die boodschap bevatte onder meer deze oproep:

'Tot hen die zich om wat voor reden dan ook niet meer in de armen van de kerk bevinden, zeggen wij: kom terug. Wij nodigen u uit om terug te keren en deel te hebben aan

redde. Laten we eens kijken naar een gezin met een zoon die Jack heet. Heel zijn jonge leven hadden Jack en zijn vader al veel hevige ruzies gehad. Op een dag, hij was toen zeventien, ging het er bijzonder heftig aan toe. Jack zei tegen zijn vader: 'Dit is de druppel die de emmer doet overlopen. Ik vertrek en ik kom nooit meer terug!' Hij ging naar zijn kamer en pakte een tas. Zijn moeder smeekte hem te blijven, maar hij was te boos om te luisteren. Hij liet haar huilend in de deuropening achter.

Toen hij bijna het tuinhok uit was, hoorde hij zijn vader roepen: 'Jack, ik weet dat ik voor een groot deel schuldig ben aan het feit dat je vertrekt. Dat spijt me oprecht. Ik wil dat je weet dat je, als je ooit terug wilt komen, altijd welkom bent. En ik zal proberen een betere vader voor je te zijn. Ik wil dat je weet dat ik van je houd, en altijd van je zal blijven houden.'

Jack zei niets, maar liep naar het busstation waar hij een kaartje kocht naar een verre bestemming. Terwijl hij in de bus de kilometers voorbij zag gaan, dacht hij aan de woorden van zijn vader. Hij begon te beseffen hoeveel moed en liefde ervoor nodig was geweest om te zeggen wat zijn vader had gezegd. Zijn vader had zijn excuses aangeboden. Hij had hem gevraagd terug te komen en de woorden 'ik houd van je' klonken nog na in de zomerlucht.

Toen besepte Jack dat hij de volgende stap moest zetten. Hij wist dat

de vreugde die eens de uwe was. U zult er veel mensen vinden die hun armen uitstrekken om u welkom te heten, te helpen en te troosten.

'De kerk heeft uw kracht, liefde, loyaliteit en toewijding nodig. De koers waarmee iemand weer de volledige zegeningen van het lidmaatschap in de kerk kan ontvangen, is vast en zeker, en wij staan klaar om allen te ontvangen die dit willen.'

Misschien kan ik aan de hand van een veel voorkomend tafereel duidelijker maken welke kansen u hebt om uw hand uit te steken en iemand te

Mogen wij ware herders zijn voor wie onder onze verantwoordelijkheid vallen.

hij, om ooit gemoedsrust te hebben, zijn vader dezelfde mate van volwassenheid, goedheid en liefde moest tonen als zijn vader dat tegenover hem had gedaan. Jack stapte uit de bus. Hij kocht een kaartje en ging terug naar huis.

Hij kwam kort na middernacht aan, ging het huis binnen en deed het licht aan. Daar zat zijn vader in de schommelstoel, het hoofd gebogen. Toen hij opkeek en Jack zag, stond hij op uit de stoel en zij vlogen elkaar in de armen. Jack heeft vaak gezegd: 'Die laatste jaren dat ik thuis was, behoorden tot de gelukkigste in mijn leven.'

Dit was een vader die, door zijn boosheid te beteugelen en zijn trots te overwinnen, zijn zoon redde voordat die zich kon voegen bij de grote groep 'gevallenen' uit ontwrichte en ontredderde gezinnen. Liefde was wat hen bond, de helende balsem. Liefde — iets wat zo vaak wordt gevoeld,

maar zo weinig wordt uitgesproken.

Vanaf de berg Sinaï weerklinkt het in onze oren: 'Eer uw vader en uw moeder' (Exodus 20:12). En later kwam van diezelfde God de volgende opdracht: 'Gij zult in liefde met elkaar leven' (LV 42:45).

Volgens het ontwerp van de Heer

Kniel neer om te bidden. Sta op om dienstbaar te zijn. Strek uw hand uit om te redden. Elk van die stappen is een essentieel onderdeel van Gods ontwerp om van een huis een thuis en van een thuis een hemel te maken.

Evenwicht is van het grootste belang voor onze heilige, plechtige taken thuis en in onze kerkroepingen. We moeten met wijsheid, inspiratie en verstand te werk gaan in onze zorg voor ons gezin en het uitvoeren van onze kerkroepingen, want beide zijn van het grootste belang. We kunnen ons gezin niet

verwaarlozen. We moeten onze kerkroepingen niet verwaarlozen.

Laten we goed bouwen zonder toe te geven op de kwaliteit en laten we daarbij Gods ontwerp volgen. En dan zegt de Heer, onze bouwinspecteur, misschien wel tegen ons, net als bij zijn verschijning aan Salomo, een bouwer uit een ander tijdperk: 'Ik heb dit huis dat gij gebouwd hebt, geheiligd door mijn naam daar voor altijd te vestigen, en mijn ogen en mijn hart zullen daar te allen tijde zijn' (1 Koningen 9:3). Dan hebben we een hemels thuis en een eeuwig gezin en kunnen wij mee andere gezinnen helpen sterken en tot zegen zijn.

Ik bid nederig en oprecht dat wij allen deze zegening mogen ontvangen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOOT

1. Brief van het Eerste Presidium, 11 februari 1999; *Liahona*, december 1999. p. 1.

HET GEZIN

EEN PROCLAMATIE AAN DE WERELD

HET EERSTE PRESIDIUM EN DE RAAD DER TWAALF APOSTELN VAN
DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

WIJ, HET EERSTE PRESIDIUM en de Raad der Twaalf Apostelen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, verklaren plechtig dat het huwelijk tussen man en vrouw van Godswege is geboden en dat het gezin centraal staat in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.

IEDER MENS – man en vrouw – is geschapen naar het beeld van God. Iedereen is een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders, en als zodanig heeft iedereen een goddelijke aard en bestemming. Het geslacht is een essentieel kenmerk van iemands voorsterfelijke, sterfelijke en eeuwige identiteit en bestemming.

IN HET VOORSTERFELIJKE LEVEN kenden en aanbaden de geestzonen en -dochters God als hun eeuwige Vader, en aanvaardden zijn plan waardoor zijn kinderen een stoffelijk lichaam konden krijgen en aardse ervaringen konden opdoen om vooruitgang te maken op weg naar volmaking en om uiteindelijk hun goddelijke bestemming als erfgenaam van het eeuwige leven te verwezenlijken. Het goddelijk plan van gelukzaligheid maakt het mogelijk dat familiebanden ook na de dood blijven bestaan. Heilige verordeningen en verbonden die in heilige tempels beschikbaar zijn, maken het mogelijk dat de mens in de tegenwoordigheid van God terugkeert en dat het gezin voor eeuwig verenigd wordt.

HET EERSTE GEBOD dat God aan Adam en Eva gaf, had betrekking op hun vermogen om als man en vrouw kinderen te krijgen. Wij verklaren dat Gods gebod aan zijn kinderen om zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen van kracht blijft. Wij verklaren ook dat God geboden heeft dat het heilige voortplantingsvermogen alleen gebruikt mag worden tussen een man en een vrouw die wettig met elkaar gehuwd zijn.

WIJ VERKLAREN dat de manier waarop het sterfelijk leven tot stand komt door God is voorgeschreven. Wij bevestigen de heiligheid van het leven en het belang ervan in Gods eeuwige plan.

MAN EN VROUW hebben de plechtige taak om van elkaar en van hun kinderen te houden, en voor elkaar en hun kinderen te zorgen. 'Kinderen zijn een erfdeel des Heren' (Psalmen 127:3).

Ouders hebben de heilige plicht om hun kinderen in liefde en rechtschapenheid op te voeden, te voorzien in hun stoffelijke en geestelijke behoeften, ze te leren dat ze elkaar moeten liefhebben en helpen, de geboden van God moeten naleven en gezagsgetrouwe burgers behoren te zijn, waar ze zich ook mogen bevinden. De echtgenoten – de moeders en vaders – zullen door God verantwoordelijk worden gehouden voor het nakomen van deze verplichtingen.

HET GEZIN is door God ingesteld. Het huwelijk van man en vrouw is van essentieel belang in zijn eeuwige plan. Kinderen hebben er recht op om binnen het huwelijk geboren te worden, en te worden opgevoed door een vader en een moeder die de huwelijksgelofte met volledige trouw eren. De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen. Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegrondvest op en in stand gehouden met de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning. Volgens het goddelijk plan behoort de vader zijn gezin met liefde en in rechtschapenheid te presidieren. Hij heeft tot taak te voorzien in de behoeften en de bescherming van zijn gezin. De taak van de moeder is op de eerste plaats de zorg voor de kinderen. Vader en moeder hebben de plicht om elkaar als gelijkwaardige partners met deze heilige taken te helpen. Invaliditeit, overlijden of andere omstandigheden kunnen individuele aanpassing noodzakelijk maken. Andere familieleden behoren zonedig steun te verlenen.

WIJ WAARSCHUWEN degenen die het verbond van huwelijkstrouw schenden, hun partner of kinderen misbruiken, of hun taken in het gezin niet nakomen, dat zij op een dag aan God rekenschap moeten afleggen. Verder waarschuwen wij ervoor dat het verval van het gezin de rampen voor personen, gemeenschappen en volken tot gevolg zal hebben die de profeten van vroeger en nu voorzgd hebben.

WIJ DOEN EEN BEROEP op burgers en overheidsdienaren met verantwoordelijkheidsbesef overal ter wereld om maatregelen te bevorderen die erop gericht zijn het gezin als fundamentele eenheid van de maatschappij te handhaven en te versterken.

Deze proclamatie heeft president Gordon B. Hinckley voorgelezen als onderdeel van zijn toespraak, gehouden tijdens de algemene bijeenkomst van de zustershulpvereniging in Salt Lake City (Utah) op 23 september 1995.

CEIBANDSCHILDERD GLASRAAM IN EEN KERKGEBOUW VAN DE RING SALT LAKE LIBERTY

Lucy Thurston Kinney, *Het eerste visioen*

'[Ik zag] twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tarten, boven mij in de lucht staan. Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.)

Een nieuwe film over het leven van Joseph Smith, 'de profeet en ziener des Heren, [die], Jezus alleen uitgezonderd, meer heeft gedaan voor het heil van de mensen in deze wereld dan enig ander mens die hier ooit heeft geleefd' (LV 135:3). Zie 'Joseph Smith: de profeet van de herstelling', p. 16.